XX. évfolyam, 77. szám

SZÉCHENYI

ALUMNI MAGAZIN

A győri **Széchenyi István Egyetem** öregdiák-magazinja

2026
ŐSZ

GYŐR

SZÉCHENYI EGYETEM
UNIVERSITY OF GYŐR

ŐSZI ELMÉLYÜLÉS

Ősszel aranyba fordulnak a fák, levelek neszeznek a lépteink alatt, a rövidülő nappalok pedig mintha közelebb hoznák egymáshoz az emlékeket. Az elmélyülésben társ lehet magazinunk aktuális száma, amely hagyományosan nem elválasztja, hanem összeköti a három időt: a múltat őrzi, a jelent megmutatja, a jövő felé pedig utat nyit.

Szöveg: **Baudentisztl Ferenc** főszerkesztő

Az Akadémiai Nap ünnepi pillanatai ezúttal is a tudásért és az egyetemi közösségért végzett munka előtt tisztelegtek, míg egykori hallgatónk érseki kinevezése arra emlékeztet, milyen sokféle hivatás felé vezethet út az itt megszerzett első diplomától. Az egyetemi évek szakmai és emberi útravalója akkor is velünk marad, ha később egészen más területen találjuk meg a helyünket.

A projektalapú oktatásról és tehetséggondozásról szóló szakmai cikksorozatunk immáron negyedik része húsz év hallgatói járműfejlesztésének történetén keresztül mutatja meg, hogyan formálja a közös feladat a leendő mérnököket. A tervezés, az építés és a versenyzés során a műszaki felkészültség mellett az együttműködés és a felelősségvállalás képessége is fejlődik.

Ez a felelősség kapcsolja össze portréinkat és beszélgetéseinket is. Díjazott joghallgatónk az emberi méltóság és az életvégi döntések kérdéseit kutatja. Az oktatói munkát városvezetéssel összekötő interjúalanyunk az egyetem szellemi erejét a helyi közösség javára kamatoztatná. Mérnök öregdiákunk pályája azt példázza, hogy saját utunkat követve, a nehézségeken felülkerekedve akár a tengerentúlig is eljuthatunk. Egy jubiláló vállalatnál dolgozó alumnink története pedig az emberséges munkahely megtartó erejét mutatja meg.

Remélem, hogy élettörténeteink egy csendes őszi órán ismerős hangként szólítják meg Önöket – és az olvasás öröme mellé továbbvihető gondolatokat is adnak.

Vajtu Anasztázia Bettina, negyedéves joghallgató kapta a Virtus Civilis Karsai Dániel díjat. A Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Karának hallgatója vehette át elsőként az elismerést, amelylyel a kar Karsai Dániel alkotmányjogász emléke előtt tiszteleg. Anasztázia pályamunkájában az életvégi döntések szabályozását járta körül. Szerinte ez a téma jogi, erkölcsi és társadalmi szempontból is meghatározó kérdés marad a következő évtizedekben.

18

„KARSAI DÁNIEL ÜGYE NEM ÚGY ZÁRULT LE, AHOGYAN KELLETT VOLNA”

TARTALOM

6
Megújult a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány kuratóriuma és felügyelőbizottsága

8
„A hagyomány akkor marad élő, ha képes választ adni az új kor kihívásaira”

16
Versenyautón túl
Húsz év projekt alapú tehetséggondozás a SZEnergy mögött

15
EGYETEMÜNK ÖREGDIÁKJA A KALOCSA-KECSKEMÉTI FŐEGYHÁZMEGYE ÉRSEKE
XIV. Leó pápa 2026. szeptember 3-án a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye érsekévé nevezte ki Palánki Ferencet, a Széchenyi István Egyetem egykori hallgatóját, aki másfél évtizeddel ezelőtt még az Egri Főegyházmegye segédpüspökeként adott interjút magazinunknak.

15

26

26
ALPOLGÁRMESTER AZ EGYETEMEN
A Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Karán a Szociális Tanulmányok és Szociológia Tanszék egyetemi docense, aki idén ősszel a huszonharmadik tanévét kezdte a katedrán. Történész, történelemtanár és szociológus, a társadalmi viszonyok és folyamatok (szak)értője és őszinte feltárója. Pintér Bence győri polgármester kabinetvezetőjeként választották meg ez év júniusában alpolgármesterré. Dr. Tóth Péterrel beszélgettünk.

32

32
NEM AZ ÁRRAL ÚSZOTT
Nicht mit dem Strom geschwommen
Egy évvel ezelőtt tért vissza a két esztendőt felölelő mexikói kiküldetéséből Oroszlán Gyula, az Audi Hungaria munkatársa, aki egyetemünkön előbb mechatronikai mérnöki diplomát szerzett, majd elvégezte az elektromos járműhajtások szakmérnöki képzést. 2012-ben, még hallgatóként vált gyakornokká a négykarikásoknál, ahol ugyanabban az évben állást kínáltak számára.

22
Toronyházakat terveztek Győr-Révfaluba
Budapesti egyetem költözött volna a Püspökerdőbe

24
Hat évfordulós esemény
1776 – 1986 – 1996 – 2001

30
Táblakép a legnagyobb magyarról

31
Elismerések

40
In memoriam

42
A Győri Királyi Akadémia hallgatói 1776 és 1850 között
250 éves a győri felsőoktatás

44
Tégláról téglára

46
Kossuth-díjas burgonyanemesítő

47
Az első magyar női egyetemi doktor

49
Széchenyi +
Járműipar és motorsport melléklet

38
KARRIERLEHETŐSÉG EMBERSÉGES KÖRNYEZETBEN
Az idei év tizedik hónapjának tizedik napján rendezték Fertődön a VELUX Magyarország fennállásának negyvenedik évfordulóját. Az ünnepi forgatagban szinte magától értetődőnek mondható, hogy találtunk olyan VELUX-munkatársat, aki a Széchenyi István Egyetemen szerezte diplomáját. Sebestyén Tamás ráadásul kétszeresen is ünnepelt október második szombatján, mivel erre a napra esett az öthónapos kisfia, Bendegúz első névnapja is.

38

SZÉCHENYI
ALUMNI MAGAZIN

A győri **Széchenyi István Egyetem** öregdiák-magazinja

2026
ŐSZ

Impresszum

ALAPÍTÓK
XMEDITOR, Széchenyi István Egyetem

FELELŐS KIADÓ
Pintér-Péntek Imre,
az XMEDITOR tulajdonosa

FŐSZERKESZTŐ
Baudentisztl Ferenc
szerkesztoseg@xmeditor.hu

EGYETEMI KAPCSOLATTARTÓ
Winkler Csaba
winkler@sze.hu

TÖRDELÉS
Maár Norbert

CÍMLAPFOTÓ
Baudentisztl Bence

NYOMDAI ELŐÁLLÍTÁS
Palatia Nyomda és Kiadó Kft.
9026 Győr, Viza u. 4.

A SZERKESZTŐSÉG CÍME
XMEDITOR, 9026 Győr, Ady Endre u. 6.

HONLAP
www.szechenyialumnimagazin.hu

Az **alumni@sze.hu** oldalon nemcsak az alumni magazinról, hanem a SZE Kommunikációs és Alumni Igazgatóság működéséről, programjairól is bővebb információkat találnak. A magazin megrendelhető az Új Tudástér épületében, az Egyetemi Szolgáltató Központban.

Külön köszönet Winkler Csabának a magazin elkészítéséhez nyújtott segítségéért.

A hirdetések tartalmáért a kiadó nem vállal felelősséget.

ISSN 2061-8077

Lapunkat rendszeresen szemlézi az **IMEDIA**, az üzleti élet médiafigyelője

KURATÓRIUM

MEGÚJULT A SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEMÉRT ALAPÍTVÁNY KURATÓRIUMA ÉS FELÜGYELŐBIZOTTSÁGA

A felsőoktatási intézményeket fenntartó közérdekű vagyonkezelő alapítványokra vonatkozó jogszabályi változások nyomán megújult a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány kuratóriuma és felügyelőbizottsága. Az Oktatási és Gyermekügyi Minisztérium júliusban írt ki a pályázatot a testületek tagságaira. A szaktárca a beérkezett pályázatokat megküldte a Széchenyi István Egyetem Szenátusának véleményezésre és rangsorolásra. A Szenátus a korábban egyhangúlag elfogadott értékelési elvek alapján állította fel rangsorát. A testületek tagjairól ezt követően az alapítói jogok gyakorlójaként eljáró minisztérium hozta meg a végleges döntést.

Szöveg: **Hancz Gábor** | Fotó: **Adorján András**

A Széchenyi István Egyetemért Alapítvány kuratóriuma: Papatyi Csaba, dr. Happ Éva, Módos Gábor elnök, dr. Göndör Éva, dr. Rámháp Szabolcs

Az új összetételű kuratórium és felügyelőbizottság szeptember 1-jén kezdte meg működését. A minisztérium a kijelölések során messzemenően figyelembe vette a Szenátus által felállított rangsort, így a testületekbe döntő többségben az intézményhez hosszú ideje kötődő, jelentős tapasztalattal rendelkező szakemberek kerültek.

A kuratórium tagja lett *dr. Göndör Éva*, a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar egyetemi docense, oktatási dékánhelyettese, *dr. Happ Éva*, a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar professzora, *Papatyi Csaba*, az egyetem Monitoring és Minőségügyi Igazgatóságának igazgatója, *dr. Rámháp Szabolcs,* a Kautz-kar egyetemi docense, a Győri Egyetemért Közhasznú Egyesület elnöke, valamint *Módos Gábor,* a Győri SZC Jedlik Ányos Gépipari és Informatikai Technikum és Kollégium igazgatója. A kuratórium elnöki tisztségét Módos Gábor tölti be.

A felügyelőbizottságban *Kalmárné Varga Katalin,* az egyetem Pénzügyi és Számviteli Igazgatósága Pénzügyi Osztályának vezetője, *Csikorné Horváth Gabriella,* az intézmény korábbi pénzügyi és integritásigazgatója, illetve *Tóth Eszter,* az Universitas-Győr Nonprofit Kft. ügyvezetője, az Universitas-Győr Alapítvány titkára kapott helyet. A testület elnöke Csikorné Horváth Gabriella lett.

A jogszabályi környezet és az alapítvány alapító okiratának módosításával a kuratórium hatásköre a következő, átmeneti időszakban a szükséges minimumra szűkült. Elsődleges kötelezettsége az alapítvány jogszerű és átlátható működésének biztosítása, pénzügyi és jogi folyamatainak fenntartása, valamint a megszüntetés előkészítése. Emellett fenntartóként támogatja az egyetemet, egyebek között a 2027-re vonatkozó közfeladat-finanszírozási szerződés megkötésével. Nem feladata ugyanakkor az intézmény irányítása, működésének meghatározása, stratégiájának vagy szervezeti modelljének kialakítása.

Az egyetem eközben továbbra is nagy hangsúlyt fektet szakmai és intézményfejlesztési tevékenységére. A képzési portfólió erősítése, a kutatási és innovációs tevékenység bővítése, valamint a hazai és nemzetközi kapcsolatok építése a következő időszakban is meghatározó irány marad.

Az új kuratórium és felügyelőbizottság tevékenységét a korábbiakhoz hasonlóan az egyetemi bázisra épülő munkaszervezet segíti.

A Széchenyi István Egyetemért Alapítvány felügyelőbizottsága: Kalmárné Varga Katalin, Csikorné Horváth Gabriella elnök, Tóth Eszter

"A HAGYOMÁNY AKKOR MARAD ÉLŐ, HA KÉPES VÁLASZT ADNI AZ ÚJ KOR KIHÍVÁSAIRA"

Az Akadémiai Nap a Széchenyi István Egyetem legrangosabb eseménye. Minden évben névadónk születésének évfordulójához kapcsolódva, az akadémiai év kezdetén rendezzük. Az idei, szeptember 22-én megtartott rendezvény egy aktuális jubileumról is megemlékezett: intézményünk jogelődje 40 évvel ezelőtt vette fel annak az államférfinak a nevét, akinek életművében a tudás, az innováció, a gazdasági fejlődés és a jövőbe vetett hit elválaszthatatlanul összekapcsolódott.

Szöveg: **Széchenyi Alumni Magazin**
Fotó: **Adorján András, Dudás Máté, Könczöl János, Nagy Gergely**

Köszöntők

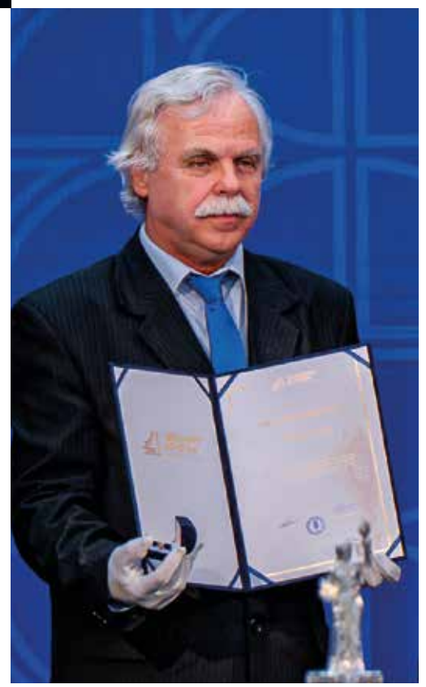
Az ünnepség *dr. Friedler Ferenc* rektor, tudományos elnökhelyettes köszöntőjével kezdődött. – Vannak olyan mérnöki tudományterületek, amelyek versenyképessége évtizedek, sőt évszázadok alatt épül fel – és vannak olyan új technológiák, amelyek néhány év alatt alakítják át alapvetően a világot. A legnagyobb lehetőség akkor keletkezik, amikor ezek találkoznak. Amikor például az agrártudomány több évszázados tapasztalata összekapcsolódik a dróntechnológiával, vagy amikor az egészségtudomány mérnöki és informatikai kompetenciákkal egészül ki, vagy amikor a mobilitás kérdéseire egyszerre keresnek választ járműmérnökök, informatikusok, közlekedési szakemberek, közgazdászok és jogászok.
Köszöntőjében *Bóna Szabolcs* agrár- és élelmiszergazdasági miniszter arról beszélt, hogy a tudás akkor válik valódi erővé, amikor a gondolatból cselekvés, a felismerésből fejlesztés, a tudomány eredményéből pedig a közösség számára hasznos érték születik. – Számomra a Széchenyi-örökség legfontosabb üzenete az, hogy aki nem fektet a tudásba, az valójában a jövőt sem építi. Ez pedig különösen fontos üzenet egy egyetem számára.

Az 1998-ban Mosonmagyaróváron agrármérnöki diplomát szerzett, az alma mater szellemi közösségéhez azóta is tartozó miniszter kiemelte, hogy a mezőgazdaság előtt ma olyan kihívások állnak, mint a klímaváltozás, a vízhiány, a versenyképesség kérdése. – Ezért is különösen fontos számomra az Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar munkája, ahol a több mint kétszáz éves agrártudomány találkozik a precíziós technológiával, a digitalizációval, a mesterséges intelligenciával. A hagyomány akkor marad élő, ha képes választ adni az új kor kihívásaira.

Oktatási és tudományos elismerések

A Szenátus címzetes egyetemi docensi címet adományozott *Bóna Szabolcsnak*, a Rábapordányi Mezőgazdasági Zrt. ügyvezetőjének, az Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar vendégoktatójának, *Dömény Sándornak*, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokság vezérőrnagyának, *dr. Horváth Péternek*, a Győri Fellebbviteli Főügyészség fellebbviteli főügyész-helyettesének, *Zborovján Ferencnének*, az Egészség- és Sporttudományi Kar Elméleti Egészségtudományi és Ápolástan Tanszék szakértőjének. Címzetes mesteroktatói címet vehetett át az Audi Hungaria munkatársaként *Nagy József* minőségbiztosítási vezető és *Illyés András* APS-technológiai szakreferens.

Az Irányító Testület Pro Universitate díjat adományozott *dr. Horváth András* egyetemi docens részére, aki minőségügyi vezetőként meghatározó szerepet vállalt az intézményi minőségkultúra megalapozásában, a minőségirányítási rendszer kiépítésében és folyamatos fejlesztésében, a sikeres akkreditációs és monitoringeljárások előkészítésében.
Pro Universitate díjjal ismerték el *dr. Papp Mária Magdolna* belgyógyász és üzemegészségügyi főorvos tevékenységét, aki 1987-től 2024-ig az egyetem egészségügyi szolgáltatásainak meghatározó munkatársaként dolgozott. Prevenciós és gyógyító munkáját, az egyetem hallgatóinak körében végzett példaértékű gondozási és szűrővizsgálati tevékenységét, az Üzemegészségügy tárgy oktatásában végzett másfél évtizedes tanári közreműködését, értékes életútját díjazták.
Pro Scientia Arraboniensis elismerésben részesült *dr. Nyéki Anikó,* az Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar Bioműszaki és Precíziós Technológiai Tanszékének egyetemi docense, a Precíziós Bioműszaki Kutatócsoport vezetője.
Pro Educatione díjat vehetett át *dr. Ferencz Jácint,* a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar Munkajogi és Szociális Jogi Tanszékének vezetője, *dr. Kalmár Sándor,* az Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar Agrárökonómiai Tanszékének egyetemi docense. >>>

Dr. Horváth András

Dr. Papp Mária Magdolna

Dr. Horváth Péter

Dr. Filep Bálint, a Széchenyi István Egyetem elnöke; Zborovján Ferencné; Dr. Friedler Ferenc, a Széchenyi István Egyetem rektora, tudományos elnökhelyettese; Dr. Lukács Eszter, a Széchenyi István Egyetem nemzetközi és stratégiai kapcsolatokért felelős elnökhelyettese; Dr. Kovács Zsolt, a Széchenyi István Egyetem általános és oktatási elnökhelyettese

>>>

Az egyetem Szenátusa Bakonyi István Kiváló Oktatói Díjat adományozott *dr. Vehrer Adél,* az Apáczai Csere János Pedagógiai, Humán- és Társadalomtudományi Kar egyetemi docense, *dr. Húth Balázs,* az Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar Állattudományi Tanszékének vezetője részére.
Kiváló Mentor díjjal ismerték el *dr. Ősze Áront,* a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar Alkotmányjogi és Politikatudományi Tanszékének adjunktusát, *Pólyáné dr. Hanusz Borbálát*, az Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar Növénytudományi Tanszékének egyetemi docensét.
Az Universitas-Győr Alapítvány kuratóriumának döntése alapján 2026-ban Hegedüs Gyula Tudományos Ösztöndíjban részesült *dr. Szalai Szabolcs* egyetemi docens, az Audi Hungaria Járműmérnöki Kar dékánhelyettese.

Habilitált doktorok

Dr. Szőke Júlia egyetemi docens – Regionális- és gazdaságtudományi Doktori Iskola – gazdálkodás- és szervezéstudományok
Dr. Kurucz Attila egyetemi docens – Regionális- és gazdaságtudományi Doktori Iskola – gazdálkodás- és szervezéstudományok
Dr. Remsei Sándor egyetemi docens – Regionális- és gazdaságtudományi Doktori Iskola – gazdálkodás- és szervezéstudományok
Dr. Salamin Géza, a Budapesti Corvinus Egyetem egyetemi docense – Regionális- és gazdaságtudományi Doktori Iskola – regionális tudományok
Dr. Udvaros József, a Budapesti Gazdaságtudományi Egyetem egyetemi docense – Multidiszciplináris Műszaki Tudományi Doktori Iskola – informatikai tudományok

Doktorrá avatás

A hagyományoknak megfelelően az ünnepség alkalmat biztosított a doktori fokozatot szerzett jelöltek hivatalos eskütételére is.

Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

Dr. Mozsonyi Norbert – Tudományterület: állam- és jogtudományok – A disszertáció címe: A mesterséges intelligencia alapú architektúrák az általános adatvédelmi alapelvek érvényesülésére gyakorolt hatása – Témavezető: Dr. Karácsony Gergely egyetemi docens.
Dr. Vikman László – állam- és jogtudományok – A kiberbiztonsági szabályozás lehetséges fejlesztési irányai a NATO-EU-tagállami jó gyakorlatok szinergiáival – Dr. Kelemen Roland, tanszékvezető egyetemi docens; dr. Farkas Ádám tudományos főmunkatárs.

Multidiszciplináris Műszaki Tudományi Doktori Iskola

Dömötör Gábor – informatikai tudományok – A retina működésének számítógépes modellezése – Dr. Horváth András egyetemi docens.
Hajdu Csaba – informatikai tudományok – Hypergraph-Based Semantic Models in Cognitive and Robotic Systems – Dr. Csapó Ádám Balázs egyetemi tanár, Budapesti Corvinus Egyetem
Alsilibe Firas – építőmérnöki tudományok – Understanding Drought Dynamics in the Barada Basin: Exploring Interconnections and Implications for Water Resource Management – Dr. Bene Katalin egyetemi docens.
Gazdagh Zoltán Gábor – közlekedés-és járműtudományok – Elektromotor laminált forgórész nemlineáris dinamikai paramétervizsgálata – Dr. Vehovszky Balázs, egyetemi docens.
Serfőző Dániel – közlekedés-és járműtudományok – Numerical analysis of dynamic contact problems – Dr. Pere Balázs egyetemi docens.
Szalai Dóra – építőmérnöki tudományok – Strukturált építőanyag-adatkezelés és automatizált feldolgozás BIM-alapú környezetben – Dr. Horváth Tamás egyetemi docens; dr. Szép János egyetemi docens.
Alateewe Hussein Turki Shabeeb – informatikai tudományok – Dielectric Resonator Antenna Design Methods – Dr. Hazeem B. Taher, egyetemi tanár, University of Thi-Qar; dr. Nagy Szilvia egyetemi tanár.
Katona Mihály – informatikai tudományok – Fluxusintenzitás-növelő mágnessel támogatott szinkron reluktancia villamos gép robusztus tervezése és tolerancia vizsgálata – Dr. Orosz Tamás egyetemi docens.
Horváth-Borsné Harangozó Dóra – közlekedés-és járműtudományok – Analysis of the strength and formability properties of automotive aluminium sheets – Dr. Czinege Imre professor emeritus.
Chala Ayele Tesema – építőmérnöki tudományok – Behavior of Soil under Dynamic and Cyclic Loading: Effect of Natural variability of Material on Dynamics Response – Dr. Richard Ray full professor.
Szutyányi Márk – informatikai tudományok – Automatikus eseménydetektálás mért jelekben – Dr. Berta Miklós egyetemi docens.

>>>

Dr. Ferencz Jácint

Dr. Szalai Szabolcs

Dr. Vehrer Adél

Csizmazia Sándorné

Derczó Tibor

Somogyi Ádám Tibor

Dr. Lanczendorfer Zsuzsanna

>>> Hussein Ardalan Burhan – építőmérnöki tudományok – Advanced Global Analysis of Built-Up Cold-Formed Steel Sections – Dr. Papp Ferenc egyetemi tanár.
Shafaie Vahid – építőmérnöki tudományok – Experimental, Numerical, and AI-Assisted Assessment of Shear Bond Strength in Cementitious Interfaces: A Macro-Scale and Micro-Mechanical Study – Dr. Movahedi Rad Majid egyetemi docens.
Chalabii Jafar – építőmérnöki tudományok – Discrete Element Modelling of Sleeper–Ballast Interaction and Sleeper Geometry Effects on the Lateral Resistance of Ballasted Railway Tracks – Dr. Movahedi Rad Majid egyetemi docens.

Regionális- és gazdaságtudományi Doktori Iskola

Kaszalik Zita – regionális tudományok – A nemzetközi tudásmegosztást támogató, a digitalizációra és mesterséges intelligencia használatára épülő oktatási programok szerepe a területi versenyképesség fokozásában, különös tekintettel az Erasmus+ projektekre – Dr. Konczosné dr. Szombathelyi Márta egyetemi tanár; Kövecsesné dr. Gősi Viktória habil. egyetemi docens.
Szalai István – gazdálkodás- és szervezéstudományok – Integrating Financial Development, Sustainability and Resilience: A New Conceptual Framework with Established Methodology and Enhanced Measurement – Dr. Czakó Katalin egyetemi docens; dr. Kovács Norbert egyetemi docens.
Barabás Réka – regionális tudományok – Tudástranszfer folyamatok elemzése a hazai egyetemek vállalati kapcsolatainak vizsgálatában – Dr. Stumpf István egyetemi tanár; dr. Filep Bálint egyetemi docens.
Dr. Majorosné dr. Lublóy Éva Eszter – regionális tudományok – A karbonlábnyom és a vasbetonszerkezetek tűzállóságának optimalizálása Európában – Dr. Koltai Judit Petra egyetemi docens.
Pálffy Zsuzsanna – regionális tudományok – Beágyazottsági pályák kulturális kontextusban: kis- és középvállalkozások Győr-Moson-Sopron Vármegyében – Ablonczyné dr. Mihályka Lívia egyetemi tanár; dr. Kecskés Petra egyetemi docens.
Kovács Richárd – gazdálkodás- és szervezéstudományok – Matrix-based international project planning system – Dr. habil Remsei Sándor egyetemi docens.
Sarah Mohammad Suleiman Alsyoof – gazdálkodás- és szervezéstudományok – The role of Personal Factors in driving CSR Outcomes: From Values, Ethics, and Emotions to CSR Performance and Communication – Dr. Vasa László egyetemi tanár; dr. Sneider Tamás, People & Culture Customer Engagement Lead, Roche Services Ltd.
Horváth Zoltán – regionális tudományok – Kulturális gazdaságfejlesztési, kreatív ipari lehetőségek Szombathelyen – Dr. Vehrer Adél egyetemi docens
Hatos Hajnalka – regionális tudományok – Együttműködési formák és lehetőségek feltárása a hatékony középfokú duális szakképzés megvalósításáért – fenntartható szakképzési együttműködési modell – Dr. Konczosné dr. Szombathelyi Márta egyetemi tanár.
Lakosy Dóra – regionális tudományok – A szervezeti elkötelezettség vizsgálata győri kis- és középvállalatok körében – Ablonczyné dr. Mihályka Lívia egyetemi tanár; dr. Szőke Júlia, egyetemi docens.
Nemes Kinga Zsanett – gazdálkodás- és szervezéstudományok – New model of the internal factors influencing family businesses' decision-making regarding capacity expansion – Dr. Konczosné dr. Szombathleyi Márta egyetemi tanár.
Hassan Mohammed Ibrahem Ali – gazdálkodás- és szervezéstudományok – Joint Audit Practices in the Developed and Developing Economies: A Comparative Analysis Between the European Union and the MENA Region – Dr. Borbély Katalin egyetemi docens; dr. Tóth Árpád egyetemi docens.
Almelhem Marah Samir Nayif – gazdálkodás- és szervezéstudományok – Managing Reverse Waste Collection Systems for Circular Supply Chains – Dr. Süle Edit egyetemi docens; dr. Buics László egyetemi docens.
Bilinovics-Sipos Judit – gazdálkodás- és szervezéstudományok – Understanding the decision-makers mental models' hidden rules in purchasing decision – Dr. Szegedi Zoltán, egyetemi tanár; dr. Reicher Regina Zsuzsánna egyetemi docens.

Wittmann Antal Növény-, Állat- és Élelmiszer-tudományi Multidiszciplináris Doktori Iskola

Uhanovitage Rushanthi Chandimala – élelmiszertudományok – Characterisation and green extraction of plant bioactives: encapsulation of roselle extract for functional dairy dessert development – Dr. Ajtony Zsolt egyetemi docens; dr. Sik Beatrix egyetemi adjunktus. >>>

TIZENEGY ÚJ PROFESSZOR

Köztársasági elnöki határozat alapján a Széchenyi István Egyetem 11 oktató-kutatóját nevezték ki professzorrá, kiknek munkásságát rangos hazai és nemzetközi publikációk, kiterjedt szakmai kapcsolatrendszer, valamint jelentős kutatásszervezési és tudományos utánpótlás-nevelési tapasztalat jellemzi.

- ***Bartkó Róbert,** a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar Büntetőjogi Tanszékének tanszékvezető professzora,*
- ***Boros Szilvia,** az Egészség- és Sporttudományi Kar Pszichológia és Egészségügyi Menedzsment Tanszékének professzora,*
- ***Dőry Tibor,** a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar Vezetéstudományi és Marketing Tanszékének professzora,*
- ***Harmati István Árpád,** az Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar Rendszertudományi Tanszékének professzora,*
- ***Lapsánszky András,** a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar Közigazgatási és Pénzügyi Jogi Tanszékének professzora,*
- ***Lukács Eszter,** a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar Nemzetközi és Alkalmazott Közgazdaságtan Tanszékének professzora, az egyetem nemzetközi és stratégiai kapcsolatokért felelős elnökhelyettese,*
- ***Nogel Mónika,** a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar Kriminológiai és Kriminalisztikai Tanszékének professzora,*
- ***Szabó Zsolt Roland,** a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar Vezetéstudományi és Marketing Tanszékének professzora,*
- ***Szabó-Szentgróti Gábor** a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar Vezetéstudományi és Marketing Tanszékének professzora, a kar tudományos dékánhelyettese,*
- ***Tatay Tibor,** a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar Statisztika, Pénzügy és Kontrolling Tanszékének professzora,*
- ***Tóth-Nagy Csaba,** az Audi Hungaria Járműmérnöki Kar Járműhajtás Technológia és Teljesítmény Elektronika Tanszékének professzora.*

Horváth Renáta és Vass Júlia Eszter

Díjak az egyetemi közösségért

A Széchenyi István Egyetem Érdemes Polgára díjat *dr. Lanczendorfer Zsuzsanna,* a Bölcsészettudományi és Humánerőforrás-fejlesztési Tanszék egyetemi docense vette át.
Az Irányító Testületi Elismerő Oklevél arany fokozatában *Derczó Tibor,* a SZE Tánc- és Képzőművészeti Általános Iskola, Szakgimnázium és Kollégium korábbi főigazgatója, *dr. Ásványi Balázs,* az Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar dékánhelyettese, *dr. Farkas Ádám,* a Modern Technológiai és Kiberbiztonsági Jogi Tanszék tudományos főmunkatársa részesült. Az elismerés ezüst fokozatát *Sándor Gabriella,* a SZE Szent-Györgyi Albert Egészségügyi és Szociális Technikum és Szakképző Iskola igazgatóhelyettese, *Szalai Melinda,* az E.ON Észak-dunántúli Áramhálózati Zrt. utánpótlási kapcsolatok munkatársa, *Tóthné Marek Eszter,* az Egyetemi Könyvtár és Levéltár központvezetője vehette át.
Kiváló munkatárs díjat kapott *Czanekné Karácsony Elvira,* az Oktatásszervezési Igazgatóság Képzésfejlesztési Központjának vezetője, *Csizmazia Sándorné,* az Oktatásszervezési Igazgatóság Tanulmányi Osztályának tanulmányi szakreferense, *Lobik Ildikó,* a Növénytudományi Tanszék laboránsa, *Pintér-Kromszián Katalin,* a Monitoring és Minőségügyi Igazgatóság szakreferense, *Somogyi Ádám Tibor,* a Pályázati Igazgatóság pályázati szakreferense, *Szénássy Célia,* a Nemzetközi Igazgatóság nemzetközi titkára. A Hallgatóbarát Egyetemért díjban *Horváth Renáta,* a Doktori és Habilitációs Központ vezetője, *Vass Júlia Eszter,* a Stratégiai Igazgatóság stratégiai referense részesült.

Nyugdíjasok köszöntése

Az ünnepi rendezvény zárásaként azokat a munkatársakat köszöntötték, akik több évtizedes, az egyetemért végzett odaadó munkájuk után nyugdíjba vonulnak. Szolgálati elismerő oklevelet kapott *Beckné Csehi Mónika,* az Egyetemi Könyvtár és Levéltár Tudománytámogatási és Gyűjteményfejlesztési Osztályának könyvtárosa, *Csikorné Horváth Gabriella*, a Gazdasági Vezető Titkárság szakértője, *Merkó-Benkő Judit,* a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar titkárságának referense, *Nagy András István,* a Járműfenntartás és Diagnosztika Tanszék szakértője, *Pápai Gáborné,* a Pénzügyi és Számviteli Igazgatóság Számviteli és Kontrolling Osztályának szakreferense, *Simonné Szabó Klára,* a Matematika és Fizika Tanszék mesteroktatója, *Szalánczi Gábor,* az Építészettörténeti és Városépítési Tanszékének adjunktusa.

>>>

Nyári Ladislav – növénytermesztési és kertészeti tudományok – Szemestermények (gabonák) nyomon követése és minőségi paramétereinek vizsgálata post-harvest műveletek során – Dr. Kovács Attila József egyetemi tanár, dr. Teschner Gergely egyetemi docens.
Somody Gergő Lajos, növénytermesztési és kertészeti tudományok – Speed breeding as a platform for a rapid generation turnover and recessive phenotype fixation in Cannabis sativa L. – Dr. Molnár Zoltán egyetemi tanár, Hanczné dr. Lakatos Erika egyetemi docens.
Alahmad Tarek – növénytermesztési és kertészeti tudományok – Real-time soil moisture prediction and analyzis for precision crop production – Dr. Nyéki Anikó Éva egyetemi docens, dr. Neményi Miklós akadémikus, MHAS, professor emeritus.
Macher Gergely Zoltán – növénytermesztési és kertészeti tudományok – Az azbesztcement tetőfedések hatásainak vizsgálata a csapadékvíz kvalitatív paramétereire és felhasználhatóságára Trifolium pratense, Medicago sativa és Solanum lycopersicum növekedésének és fejlődésének vizsgálatán keresztül – Dr. Torma András egyetemi docens; dr. Beke Dóra egyetemi docens.
Kubina Lajos – növénytermesztési és kertészeti tudományok – Biostimuláns és cink (Zn) kezelés hatása az őszi káposztarepce (Brassica napus L.) minőségi és mennyiségi mutatóinak alakulására – Dr. habil. Kalocsai Renátó egyetemi docens; dr. Molnár Zoltán egyetemi tanár.

EGYETEMÜNK ÖREGDIÁKJA A KALOCSA-KECSKEMÉTI FŐEGYHÁZMEGYE ÉRSEKE

XIV. Leó pápa 2026. szeptember 3-án a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye érsekévé nevezte ki Palánki Ferencet, a Széchenyi István Egyetem egykori hallgatóját, aki másfél évtizeddel ezelőtt még az Egri Főegyházmegye segédpüspökeként adott interjút magazinunknak. Az alábbiakban a 2011 nyarán megjelent cikkből közlünk részleteket.

Bármily meglepő, de a KTMF vezetékes távközlési szakán 1986-ban diplomát szerző Palánki Ferenc az Egri Főegyházmegye segédpüspökeként adott interjút lapunknak. – Időközben áttértem a vezeték nélküli távközlésre – mondja mosolyogva, s közben felfelé mutat. Ez a kiragadott mondat pontosan kifejezi, hogy mennyire közvetlen és milyen barátságos légkörben zajlott a közel egyórás beszélgetés. (...) Palánki Ferenc 1964-ben született Balassagyarmaton, ám ő csesztveinek vallja magát, hiszen az alig háromszáz lelkes ősi faluban élt a család. (...) A szeretett „szülőfaluból" aztán a szülővárosba vezetett Palánki Ferenc életútja: a gimnáziumot Balassagyarmaton végezte. – Nagyon jó iskola volt, a tanáraink ugyanis nem csupán a tantárgyaikat szerették, hanem minket is. Így aztán nem csupán a tudást osztották meg velünk, de az emberségükből is igyekeztek mind többet átadni.
Bár édesapja postaforgalmi szakember volt, a postási munka sem vonzotta, a távközlés viszont jól hangzott számára. Elsőre azonban nem sikerült a győri felvételi, ezért dolgozni kezdett: segédmunkásként telefonhálózat-szereléssel foglalatoskodott. – Ez nagyon tetszett, persze nem elsősorban a munka része, mert az fizikailag nagyon kemény próbatételt igényelt, viszont a társaság nagyszerű volt. Érdekes emberekkel találkozhattam, s megtapasztalhattam az emberi gyengeséget és a jóságot egyaránt. A munka nehézsége miatt a második felvételire már úgy készültem, hogy biztosan felvegyenek.
Először a felsőoktatási intézmény környéke nyerte el a tetszését, aztán maga a főiskolai lét is. – A szakmaiságon túl adott igazi baráti kapcsolatokat, az összetartozás nagyszerű élményét. Kollégistaként egész nap együtt voltunk, együtt fociztunk, együtt néztünk mecscset, együtt söröztünk, s persze együtt tanultunk. Az egyetlen negatívum, hogy nagyon izgulós típus vagyok, így aztán a vizsgaidőszak komoly idegi megpróbáltatást jelentett, ráadásul a megmérettetések előtt nem is tudtam enni egy falatot sem. Mégis végigcsináltam. Az üzemmérnöki diplomamunkám a távbeszélő-technika témakörben a cegléd-i góckörzet automatizálási terve volt. Egyetlen kritikát kaptam, hogy nem vettem figyelembe a vezeték nélküli lehetőségeket. A tanárok közül így hirtelen Kuti József, Rácz János, Tárnok Gyula és Bohus Feri bácsi neve ugrik be...
A főiskolás „csapat" egyébként azóta is összetart. Ötévente rendszeresen találkoznak, így volt ez most is, május végén. – Amikor pap lettem, s először ilyen minőségemben jelentem meg a találkozón, kicsit csodabogárnak tartottak a társaim. Erre én azt mondtam: inkább örüljetek annak, hogy csupán alig másfél évig ártottam a távközlésnek – mondta nevetve Palánki Ferenc, aki már a győri főiskolás évek alatt elgondolkodott a teológiai váltáson. (...) – Olyan Istenben én sem hiszek, aki ősz hajú, nagy szakállú bácsiként fenn ül a trónon és azt figyeli, ki milyen bűnt követ el, hogy aztán az orrukra koppintson. Ilyen nincs. Akiben én hiszek, az a szeretet Istene. Aki nem rendkívüli jeleket ad, hanem apró belátásokat. Milyen szép lenne, ha mindannyian szeretnénk embertársainkat, s ha rájönnénk arra, hogy a világ összes kincse nem ér annyit, mint egy pohár víz, amit szeretetből adunk.

A VERSENYAUTÓN TÚL

A SZEnergy története számomra mindig többről szólt, mint egy energiahatékony versenyautó megépítése. Amikor 2005-ben, másodéves hallgatóként néhány társammal megkerestük dr. Varga Zoltánt, elsősorban gyakorlati mérnöki kihívást kerestünk.

Szöveg: **Dr. Pup Dániel** egyetemi docens
Fotó: **Könczöl János, Miklós Balázs**

Két elektromos robogóból született meg az első háromkerekű járművünk, majd dr. Szauter Ferenc oktatói támogatásával, később vezetésével egyre szervezettebbé vált a munka. Ebből nőtt ki a SZEnergy Team, amely 2008-ban már első próbálkozásra megnyerte a Shell Eco-marathon üzemanyagtakarékossági hallgatói világverseny napelemes városi jármű kategóriáját. A kezdeti cél azóta sem változott: olyan közeget teremteni, ahol a hallgató az órán megszerzett tudását valódi műszaki problémákon, projekt alapú felkészültséggel próbálhatja ki.

A csapat működését kezdettől támogató oktatók és egyetemi vezetők nélkül ez nem jöhetett volna létre. A későbbi fejlődésben a Közúti és Vasúti Járművek Tanszék, majd a 2012-ben megalakult Járműipari Kutatóközpont adott stabil szakmai és infrastrukturális hátteret. Az évek során a laborok és az eszközpark mellett legalább ilyen fontossá vált az ipari partnerhálózat, a sokoldalú lehetőségeket biztosító tudástár, az Egyetemi Könyvtár és Levéltár. Egy hallgatói versenycsapat ugyanis egyszerre oktatási, kutatási és kvázi vállalati projekt: tervezni, gyártani, beszerezni, tesztelni, dokumentálni, kommunikálni és határidőre teljesíteni kell. Az egyetemi infrastruktúra és a vállalati partnerek támogatása kulcsszerepet játszott a fejlődésben.

Ahogy az évek során fejlesztett járműveink egyre összetettebbek lettek, a feladatokat is tudatosan kellett részekre bontani és a fejlesztési folyamatot komplex projektbe szervezni.

Húsz év projektalapú tehetséggondozás a SZEnergy mögött

Ma gépészeti, elektronikai, autonóm járműves, valamint marketing- és menedzsment terület dolgozik együtt. A hallgató így nem egy előre megírt laborfeladatot kap, hanem valódi felelősséget: egy alkatrészt, egy mérési problémát, egy vezérlési funkciót vagy akár egy teljes fejlesztési részterület vezetését. A megoldáshoz felhasználhatja az egyetemi tanulmányait, a könyvtári és szakirodalmi hátteret, az internetes tudásbázisokat, ipari partnereink tapasztalatát, a mentorok kapcsolatrendszerét és a saját tapasztalatait, készségeit. Fontosnak tartom, hogy a mentor ne kész megoldást adjon, hanem kérdésekkel, szakmai kontrollal és megfelelő kapcsolatokkal segítse eljutni a hallgatót a saját megoldásáig.

A versenyhelyzet különleges motivációt ad. Folyamatosan figyelni kell a nemzetközi mezőnyt, a versenytársak eredményeit és fejlesztési irányait, mert ebből látható, hol tart a technológiai színvonal, s miből lehet még versenyelőnyt kovácsolni. Ugyanakkor a legfontosabb mérce mindig a saját előző eredményünk. A fejlesztési ciklusnak valódi mérföldkövei vannak: a tervezést lezáró design freeze, a gyártás és összeszerelés, a tesztelés, a rollout, majd maga a verseny. Ezek a fix pontok a projekt alapú tevékenységben nagy munkafegyelmet követelnek. Egy versenyautónál nem lehet a beadási határidőt kitolni: a gépátvételen és a pályán működnie kell az egész járműnek! A hallgatók ezért gyorsan megtanulják, hogy az egyéni teljesítmény közvetlenül hat a teljes csapat eredményére.

A mentori rendszer másik fontos eleme a folytonosság. A tapasztalt hallgató részlegvezetővé, majd csapatvezetővé válhat, miközben az oktatói és kutatói mentorok biztosítják a szakmai hátteret.

Dr. Pup Dániel írásával folytatjuk azt a szakmai cikksorozatot, amelynek nyitógondolatait dr. Szekeres Tamás, egyetemünk egykori rektora fogalmazta meg a „Változó világ a felsőoktatásban” című írásában, melyet magazinunk tavaly őszi számában jelentettünk meg. A tudományos, technikai és társadalmi változások által teremtett, felsőoktatással szemben megfogalmazott új követelmények részletes feltárására dr. Hanula Barna egyetemi docens reagált a „Szemléletváltás a felsőoktatásban” című írásában. Az idén tavasszal közzétett cikkében az alkalmazandó és alkalmazható módszertani változások megfogalmazásán túl kiemelte a szükséges szemléletbeli változásokat is. Gondolatmenetét folytatva a nyári magazinunkban a tényleges megoldások egy változatát mutatta be dr. Galli Csaba címzetes felnőttképzési igazgató.

Ezzel generációról generációra öröklődik a tudás, s fontosabb lesz a projekt alapú tevékenység. A modell visszahat az oktatásra is: a versenyeken felmerülő valós problémák diplomamunkák, TDK-témák, kutatási feladatok és később akár doktori témák alapjává válhatnak. A Járműipari Kutatóközpontban az elmúlt években tudatos tehetséggondozási modell alakult ki: a csapatban kiemelkedő hallgatók bekapcsolódhatnak kutatásokba, PhD-tanulmányokat kezdhetnek, majd oktató-kutatóként maguk is mentorokká válhatnak. Mára több mint húsz egykori SZEnergy-tag dolgozik főállásban az egyetemen, ami talán az egyik legjobb bizonyítéka a rendszer működésének.

A csapatban végzett munka, a projekt alapú képzés erősítése ezért karrierépítés is. A hallgatók nemcsak CAD-et, elektronikát, programozást vagy méréstechnikát tanulnak, hanem projektet vezetnek, prezentálnak, tárgyalnak, konfliktust kezelnek, költséget terveznek és döntéseikért felelősséget vállalnak. Ezek azok a kompetenciák, amelyek egy pályakezdőt nagyon gyorsan megkülönböztetnek a munkaerőpiacon. Külön öröm látni, amikor az egykori csapattagok évekkel később már kutatóként, vállalati mérnökként vagy vezetőként térnek vissza, és ők segítik a következő generációt.

A csapat saját küldetésében ma is hangsúlyosan jelenik meg, hogy a hallgatóknak az egyetemi képzésen túl valós projekttapasztalatot és mentorálást adjon, amelyre későbbi pályájuk során építhetnek.

A PR és a marketing szintén a folyamatok fontos része, nem pusztán a sikerek utólagos bemutatása. A partnerek felé láthatóvá kell tenni, mire fordítjuk a támogatást, az eredmények kommunikációja pedig új hallgatókat, támogatókat és szakmai kapcsolatokat hoz. A design freeze vagy a rollout ezért nemcsak műszaki mérföldkő, hanem kommunikációs esemény is. Az elmúlt évek eredményei pedig különösen erős alapot adnak ehhez: a SZEnergy 2022 óta öt egymást követő alkalommal nyerte meg a Shell Eco-marathon elektromos Urban Concept kategóriáját világrekorddal, a legutóbbi, 2026-os eredmény pedig már 332 km/kWh volt.

Húsz év után számomra mégsem a kupák jelentik a legfontosabb eredményt. Sokkal inkább az, hogy generációk nőttek fel a SZEnergyben, s a valaha mentorált hallgatók közül ma már sokan mérnökként, kutatóként, oktatóként vagy vezetőként adnak tovább abból, amit itt kaptak. A versenyautó minden évben változik, de a lényeg állandó: lehetőséget adni a tenni akaró hallgatóknak arra, hogy még az egyetemi évek alatt megtapasztalják, mire képesek egy valódi csapatban, valódi felelősséggel és valódi célokért dolgozva.

„KARSAI DÁNIEL ÜGYE NEM ÚGY ZÁRULT LE, AHOGYAN KELLETT VOLNA”

Vajtu Anasztázia Bettina, negyedéves joghallgató kapta a Virtus Civilis Karsai Dániel-díjat. A Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Karának hallgatója vehette át elsőként az elismerést, amellyel a kar Karsai Dániel alkotmányjogász emléke előtt tiszteleg. Anasztázia pályamunkájában az életvégi döntések szabályozását járta körül. Szerinte ez a téma jogi, erkölcsi és társadalmi szempontból is meghatározó kérdés marad a következő évtizedekben.

Szöveg: **Wurmbrandt András**
Fotó: **Dudás Máté**

Komplex társadalmi kérdés

Vajtu Anasztázia Bettina filozófikus alkat, akit már gimnazistaként érdekelt, hogyan gondolkodtak élet és halál kérdéséről a régi korok bölcselői. Elsőéves egyetemistaként aztán a jog- és társadalomfilozófia tantárgyban mélyedt el a legszívesebben, így érthető, hogy negyedévesként miért nem jön zavarba attól a kérdéstől, hogy miért is foglalkozik egy fiatal az életvégi döntésekkel.

– Ez a téma azért izgalmas, mert egyszerre érinti az emberi méltóságot, az önrendelkezéshez és az élethez való jogot, s megmutatja, hogyan kapcsolódik egymáshoz és egyáltalán milyen viszonyban van egymással az orvostudomány, a jog és az etika. Az eutanázia egy nagyon komplex téma, amely komoly társadalmi egyeztetést igényelne, s amiről úgy érzem, még nagyon sokáig fogunk beszélni. Emellett a témaválasztásomhoz hozzájárult az is, hogy 25 évvel ezelőtt ezen a karon végzett Karsai Dániel is, ami az én szempontomból különös aktualitást adott ennek a dolgozatnak – illetve annak, hogy őt ilyen mértékben beleemeltem a dolgozatomba –, természetesen amellett, hogy a híradásokban végig követtem az ő küzdelmét az életvégi döntésekkel kapcsolatban.

Küzdelem a méltó halálért

Anasztázia díjra érdemes TDK-dolgozata három nagy egységből áll. Az elsőben a téma történeti és filozófiai hátterét tárgyalja: hogyan viszonyult az évszázadok alatt az orvostudomány és a társadalmi gondolkodás az életvégi döntésekhez. A második az egészségügyi törvény alapján mutatja be a magyar szabályozást, s veti össze azt más országok megoldásaival. A harmadik az ALS-beteg Karsai Dániel életéről és a méltó halál elfogadásáért vívott küzdelméről szól.

– Minden alkalommal zárt ajtókba ütközött, s jogilag tulajdonképpen nem jutott előre. Mégis hatalmas dolgot tett, mert ráirányította a társadalom figyelmét egy olyan kérdésre, amellyel bárki szembekerülhet, és amire itt, a modern világban igazából nincsenek válaszaink. Ha valaki megismeri az ő munkásságát, az életvégi kérdésekkel kapcsolatban megfogalmazott álláspontját, akkor akarva akaratlanul is felteszi magában a kérdést, hogy egy ilyen kiszolgáltatott helyzetben, amikor valaki ép elmével a saját testének a foglya, miért nem dönthet arról, hogy hogyan szeretne távozni?

Anasztázia egy felmérést is készített ezzel kapcsolatban, amely során a válaszadók 90 százaléka volt azon a véleményen, hogy Karsai Dániel ügye nem úgy zárult le, ahogyan kellett volna. A szignifikáns többség úgy látja, az eutanáziát érintő magyarországi szabályozás nem megfelelő. Sokan ezért annak a lehetőségét vetik fel, hogy az érintettek olyan országba utazhassanak, ahol legális a végső döntés. Persze ez sem egyszerű megoldás, hiszen ehhez Anasztázia szerint az Alaptörvényt és a Büntető Törvénykönyvet is módosítani kellene.

– Mindezek miatt nem volt célom, hogy egyetlen végleges választ adjak vagy valami mellett állást foglaljak a dolgozatomban, inkább a lehetséges opciókat tártam fel. Rámutatva arra, hogy ez egy nagyon bonyolult kérdés, amit nagyon szilárd alapokra kellene helyezni. Gondoljunk csak arra, hogy milyen visszaéléseknek adna táptalajt egy nem kellően egzakt és határozott jogszabály.

>>>

KÜZDELEM AZ EUTANÁZIÁÉRT

Karsai Dániel ügyvéd és alkotmányjogász volt, aki az Alkotmánybíróságon, az Igazságügyi Minisztériumban, majd a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságán is dolgozott. 2022-ben gyógyíthatatlan ALS-betegséget diagnosztizáltak nála, amelynek következtében fokozatosan elveszítette mozgásképességét. 2023-ban a nyilvánosság elé lépett és az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult az aktív eutanázia engedélyezéséért, valamint az életvégi önrendelkezés jogának elismeréséért. Ügye széles körű társadalmi vitát indított Magyarországon, de a strasbourgi bíróság elutasította a kérelmét. Karsai Dániel 2024. szeptember 28-án, 47 éves korában hunyt el.

A DÍJRÓL

A győri egyetem egykori joghallgatója, a 2024-ben ALS-betegségben elhunyt alkotmányjogász Karsai Dániel emléke és munkássága előtt tiszteleg a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar az idén alapított elismeréssel. A Virtus Civilis Karsai Dániel-díjat dr. Szoboszlai-Kiss Katalin, az egyetem jogtörténeti karának docense, dr. Kukorelli István jogtudós és dr. Váczi Péter alkotmányjogász hívta életre, de az alapító okiratot a kar azon oktatói is aláírták, akik évfolyamtársai voltak Karsai Dánielnek. Az elismerést mostantól rendszeresen odaítélik majd egy olyan joghallgatónak, aki az adott évben kiemelkedő tudományos dolgozatot ír az eutanázia vagy az életvégi döntések témájában.

>>>

A példakép nyomában

Anasztázia példaértékűnek tartja Karsai Dániel munkásságát, hiszen az alkotmányjogász az akadályok ellenére sem adta fel, az utolsó pillanatig küzdött. Ezzel a kitartással a fiatal joghallgató is tud azonosulni, azt mondja, kellően elszánt ahhoz, hogy amit eltervez, azt véghez is vigye. Szüksége is lesz erre a hozzáállásra a jogi pályán, ami nem egy légből kapott ötletként jött a pályaválasztáskor: Anasztázia 12 éves kora óta ügyvéd szeretne lenni, saját irodával. Így a mosonmagyaróvári Kossuth Lajos Gimnázium kéttannyelvű képzése után az elsődleges célja az volt, hogy felvegyék a győri egyetemre, amelynek jogi képzéséről csak jókat hallott.
– Tudtam, hogy nem lesz könnyű, de szerintem aki elhatározza, hogy végigcsinálja, annak nem lehetetlen. Az áldozatokat is vállalni kell: amikor a barátok szórakozni hívnak, nekem gyakran tanulnom kell. Cserébe kiváló oktatókat és összetartó hallgatói közösséget kaptam. Szeretném kiemelni Szoboszlai-Kiss Katalint, aki szakmai tudásával és iránymutatásával végigkísérte a dolgozatom írását is. A kampuszhoz képest kicsit távolabb működik a jogi kar, de családias a hangulat. A hallgatók nyitottak egymásra, segítenek a vizsgákra készülésben, én magam is szívesen adok jegyzeteket az alsóbb évesek kérésére.
S hogy mi lesz ezután? Az elmúlt nyarat egy ügyvédi irodában töltötte szakmai gyakorlatként. Ott érzékelte először, mekkora felelősséggel jár ez a munka, hiszen még a polgári jogi ügyekben is családi konfliktusok és emberek sorsa múlhat a jogászon. A büntetőjogot hosszú távú terveiből már kizárta, mert azt erkölcsi okokból nem tudná vállalni. Így polgári jogra, alkotmányjogra vagy munkajogra szakosodna, de egyelőre nyitva hagyja a lehetőséget, hogy meggondolja magát.
Egy új feladat azonban már most vár rá. Megkereste Szoboszlai-Kiss Katalin tanárnő, hogy segítsen a Karsai-díj gondozásában, s tartsa közösségben a díjazottakat. Ezt, csakúgy, mint magát az elismerést, nagy megtiszteltetésnek tartja – és elvállalta.

MINDEN PROGRAM
EGY HELYEN

hellogyor.hu

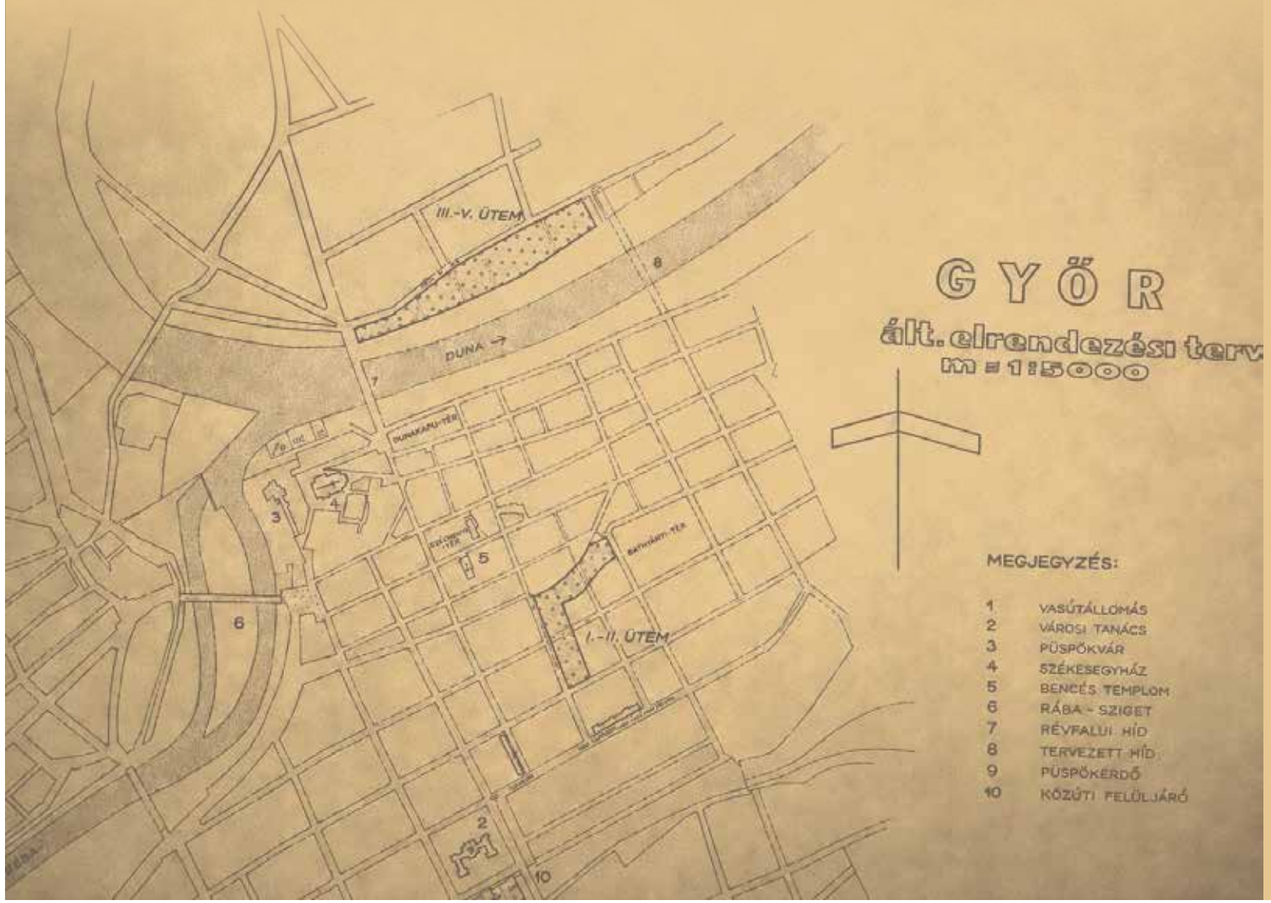
PROGRAMOK | LÁTNIVALÓK | AKTÍV SZABADIDŐ | GYŐR KÖRNYÉKE

Győr

Budapesti egyetem költözött volna a Püspökerdőbe

TORONYHÁZAKAT TERVEZTEK GYŐR-RÉVFALUBA

A Győri Műszaki Egyetem oktatóinak és dolgozóinak elhelyezésére két tömbben, több ütemben összesen 597 lakást akartak építeni. Az első két ütemben az akkori Gorkij (ma Teleki László) út keleti oldalán, a Schweidel utcától a Tanácsköztársaság (ma Szent István) útig tartó területen építettek volna 197 lakást az egyetem számára. A következő két ütemben Révfaluban a Kossuth hídtól az akkor még csak tervezett, mai Széchenyi hídig terjedő mintegy 550 métert szanálták volna. Az Ady Endre út 2. sz. ingatlan kivételével rossz állagú, falusi jellegű házak voltak az utcában, ahol ráadásul az 1954-es árvíz idején több mint két méter magas víz hömpölygött. Itt öt toronyházat és sok, 2–4 emeletes házat akartak építeni. Mindkét helyszínen készült volna győri polgárok számára is lakás, tudniillik nem akarták az egyetem dolgozóit kolóniaszerűen elhelyezni.

Szöveg: **Honvári János**

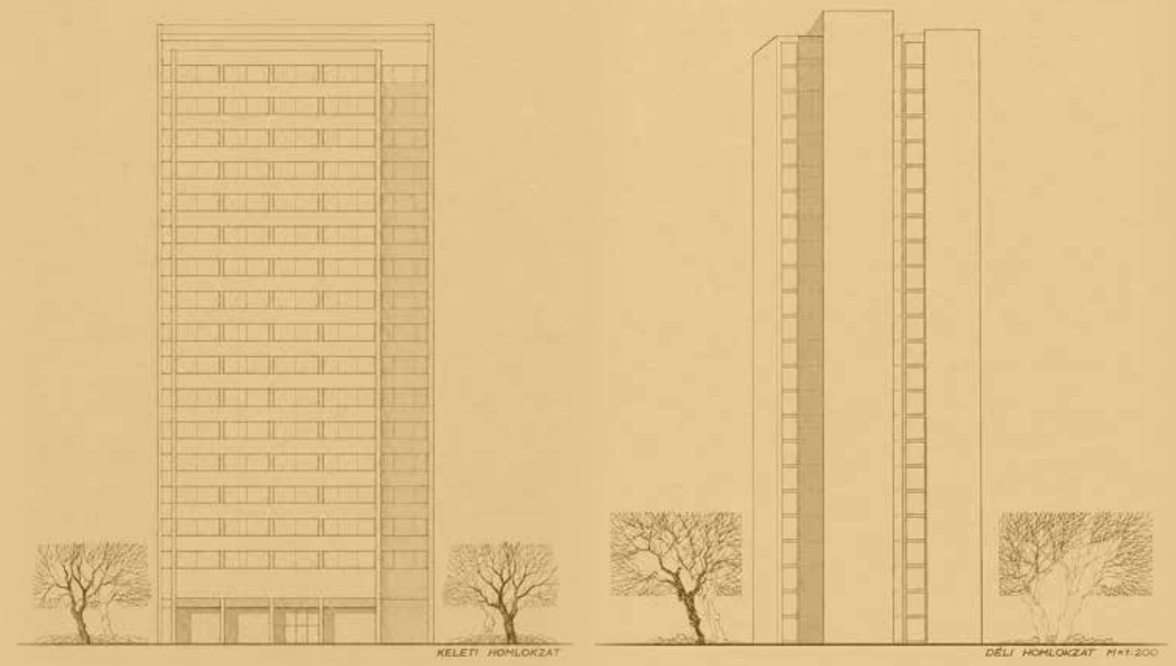
Az 1960-as évek elején úgy döntöttek, hogy a budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemet Győrbe, a Püspökerdőbe helyezik át. Az 50–60 tanszékkel működő, kereken 1,7 milliárd forintba kerülő grandiózus kampuszt – amely összesen mintegy 2700 főnek biztosított volna munkalehetőséget – 863 oktatóra és 10 ezer hallgatóra tervezték. A vidékre történő költözés iránt egyáltalán nem lelkesedő fővárosi oktatók áttelepülését az akkor újonnan épített állami és tanácsi lakások átlagos alapterületét (49 négyzetméter) és szobaszámát (2) lényegesen meghaladó otthon építésével lehetett ösztönözni. Az egyetemi beruházás keretében az oktatók számára 400, átlagosan 60 négyzetméteres és 200, átlagosan 75 négyzetméteres, a hálófülkének nevezett félszobákat is figyelembe véve 3–5 szobás lakást akartak építeni. A lakásépítés 117 millió forintra tervezett költségét az állam, az építési területek közművesítésének és a kapcsolódó létesítmények beruházásának mintegy 55 millió forintos költségét a város vállalta magára. Az egyetem részleges indulását 1968-ban állapították meg, az első oktatói lakásokat viszont csak 1971-ben adták volna át, ezért az átmeneti időben a tanárokat százfős oktatói szálláson helyezték volna el.

Az egyetemi lakások számára két helyszínt szemeltek ki. A Belvárosban a Gorkij (ma Teleki), a Schweidel, a Tanácsköztársaság (ma Szent István) és a Gárdonyi út által határolt területen 197, Révfaluban a Mosoni-Duna partján a Kossuth híd és az akkor még csak tervezett Széchenyi híd közötti, az Ady Endre út és a Dózsa rakpart által határolt területen 400 egyetemi oktatói lakást akartak építeni.

A kolónia jelleget el akarták kerülni, ezért az egyetemi lakások mellett a Belvárosban 176, Révfaluban 204 tanácsi lakásba győri polgárokat akartak elhelyezni. A színház mögötti területet földszint + 9 lakószintes magasházakkal, földszint + négy emeletes sorházakkal és 5 lakásos fejépülettel akarták beépíteni. (Minden bizonnyal a fejépületben lévő 100 négyzetméteres, ötszobás, dupla komfortos lakásokban az egyetem vezetői költöztek volna.)

Révfaluban az öt – 18 szintes és 61 méteres – magasházat a Dunára merőlegesen helyezték volna el úgy, hogy a Kossuth híd felé kisebb, a tervezett híd felé egyre nagyobb távolságra helyezték volna azokat. A tervekben a toronyházak közé a nagyobb alapterületű, egy és kétemeletes reprezentatívabb lakások kerültek volna.

A Győri Műszaki Egyetem felépítése 1965 tavaszán az ország romló fizetési mérlege és növekvő tőkés adósságállománya miatt lekerült a napirendről. Helyette a város kapott egy műszaki főiskolát. Az egyetemi álom megvalósulására 2002-ig kellett várni.

1776 – 1986 – 1996 – 2001

HAT ÉVFORDULÓS ESEMÉNY

Hat jeles évfordulós eseményt gyűjtöttünk egy csokorba: mindegyik alakító módon formálta, formálja közös jövőnket, sorsunkat.

Szöveg: **Széchenyi Alumni Magazin**
Fotók: **Winkler Csaba archívuma**

250 éve történt

„Áldott emlékezetű Anyánk' Maria Theresia által, még 1769-diki 14 Decemberi Végzésének erejével 1776-dikban 7-dik Novemberben az Országos öt Királyi Akadémiák' rangjába beiktattatván a' Győri Akadémia. ... A' Tudományok három karokra osztattak fel: Theologiai, Juridihai, és Philosophiai Facultásokra. Igazgató lön mindjárt a' Jesuiták' megszűntével F. T. Apfalter József, Győri Kanonok, ki egyszersmind a' Királyi Akadémia helytartói Igazgatójának neveztetett 1776-ban" – olvasható az első győri állami felsőoktatási intézmény, a Győri Királyi Akadémia első tanévnyitójáról a korabeli história domus első lapján. Az akadémia három periódusban 1892-ig működött.

40 éve történt

A jogelőd Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolát az alapításkor, 1968. június 4-én nem nevezték el a mérnöki szakterületek valamely neves személyiségéről, csak a profilok szerepeltek a névben. Dr. Vaszary Pál főiskolai tanár, dr. Kiscelli László főigazgató, Magyar Béla főiskolai tanár és dr. Szekeres Tamás főigazgató-helyettes 1984-től több szakmai fórumon javasolta intézményünk Széchenyi Istvánról történő elnevezését. A név felvétele 1986. szeptember 1-jén lett valóság. A későbbi fordulatokban is bővelkedő névadási történetet Winkler Csaba egyetemtörténész a Széchenyi Alumni Magazin 2010. évi nyári számában megjelent tanulmányából ismerhettük meg.

CSANÁDITÓL BAROSSIG

Névadásunk története

A jogelőd Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolát az alapításkor, 1968. június 4-én nem nevezték el a mérnöki szakterületek valamely neves személyiségéről, csak a profilok szerepeltek a névben.

SZÖVEG: **WINKLER CSABA**

Az intézmény létesítésének, megvalósításának hathatós támogatója és eredményes lobbistája volt dr. Csanádi György akadémikus, közlekedési és postaügyi miniszter, akit miniszterségének idején Győr városa Pro Urbe emlékéremmel tüntetett ki. 1974. április 24-én bekövetkezett halála tovább erősítette kultuszát, s az 1974. szeptember 13-án avatott Vilt Tibor szobrászművész által készített emlékfal, a miniszterről elnevezett kollégiumi terem sokak szerint a névadást készítette elő. Az intézmény munkatársai biztosra vették, hogy hamarosan a Csanádiról elnevezett főiskolán dolgoznak. Közben a vasút sikertelen modernizációját Csanádival nevesítették, s az új főigazgató, dr. Kiscelli László sem rajongott az elődje, dr. Hegedűs Gyula által favorizált névadási ötletért.

A Jövő Üzemmérnöke című, az intézmény hivatalos lapjaként megjelenő újság 1983. júniusi számában dr. Vaszary Pál főiskolai tanár a „15 éves a Közlekedési Intézet" jubileumi ünnepséghez kapcsolódóan a „Mérnök emlékezik Széchenyi Istvánra" címmel írt. „Széchenyi Istvánra alig emlékezhetünk a büszkeség és a csodálat érzete nélkül" – olvasható a névadási ötletet nem említő megállapítás. Az 1984. március 21-én tartott Főiskolai Oktatói Értekezleten dr. Vaszary Pál hozzászólásában javaslatot tett, hogy „az első felelős kormányfőről" kellene elnevezni az intézményt. A mögötte ülők gyorsan rákérdeztek: Kossuth, vagy egyáltalán ki a javaslata? A ma már a legendás professzorok között emlegetett dr. Vaszary Pál a közelmúltban folytatott beszélgetésünkkor is egyértelműen felelt: természetesen Széchenyi István legyen a névadó! Dr. Kiscelli László akkori főigazgató vitazáró összefoglalójában megemlítette a „főiskola elnevezése Széchenyi Istvánról" felvetést.

A Főigazgatói Tanács 1984. november 4-i ülésén a napirend szerint szerepelt a névadás, s az iktatókönyvben találtam egy, a Művelődésügyi Minisztériumba írt levelet, de a konkrét levél hiányzik. A javasolt, a kért név dr. Kiscelli László főigazgató visszaemlékezése szerint a Széchenyi István Műszaki Főiskola volt.

Magyar Béla, ma már nyugalmazott főiskolai tanár, az intézmény arculatát évtizedekig meghatározó jeles oktató és a jelenlegi rektor, dr. Szekeres Tamás a Jövő Üzemmérnöke lap 1984. decemberi számában „Becsüljük nagyjainkat" címmel írt közös cikkben javaslatot tett a közlekedés és az oktatás kiemelkedő személyiségei emlékének győri megörökítéséről. A méltatások és a javaslatok között, az intézmény névadását nem említve Széchenyi István szerepel a leghosszabban.

„Dr. Kiscelli László főigazgató 1985-ben, a műszaki felsőoktatás egyik tanácskozásán bejelentette, hogy már Győr kérte az intézmény Széchenyi Istvánról történő elnevezését."

Közben dr. Kiscelli László főigazgató 1985-ben országgyűlési képviselő lett, s ezzel jelentősen növekedett a lobbi lehetősége. Dr. Kiscelli László 1985-ben a műszaki felsőoktatás egyik tanácskozásán bejelentette, hogy Győr már kérte az intézmény Széchenyi Istvánról történő elnevezését. A Miskolci Egyetem és a Budapesti Műszaki Egyetem rektora a visszaemlékező szerint hevesen ellenezték, hogy a „legnagyobb magyar" a győri, s ne a miskolci vagy a budapesti felsőoktatási intézmény névadója legyen. A BME rektora egy hozzászóló javaslatát elfogadva bejelentette: visszatérnek a József Nádor Egyetem elnevezéshez...

A Főiskolai Tanács 1986. február 10-én tárgyalta a főiskola elnevezésére vonatkozó javaslatot. A tanács a következő határozatot hozta: „A Főiskolai Tanács egyhangú szavazással támogatta az állami vezetőnek azon javaslatát, hogy főiskolánkat Széchenyi Istvánról nevezzék el." A legnagyobb vita a név körül volt. A legtöbben a Széchenyi István Főiskola elnevezést támogatták, de a Széchenyi István Műszaki Főiskola is szerepelt a lehetséges javaslatok között. A Széchenyi István Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola elnevezés viszont nem kapott támogatást. A Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottsága 1986. április 29-i ülésének napirendjei között szerepelt a „Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola elnevezése Széchenyi Istvánról" téma az egyebek napirendi pontban. Érdekesség, hogy 1986. május 16-i dátummal, s 22-i beérkezési időponttal Kreiter Mária, a megyei pártbizottság titkára levélben tájékoztatta dr. Kiscelli László főigazgatót, hogy az MSZMP Központi Bizottsága mellett működő Agitációs és Propaganda Bizottság az április 29-én tartott ülésén egyetértett azzal, hogy a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Széchenyi István, a „kiemelkedő reformkori politikus" nevét felvegye. E szerint ugyanazon a napon a Politikai Bizottság és az Agitációs és Propaganda Bizottság is igent mondott. Azt, hogy a Politikai Bizottság döntött, csak jó egy évtizeddel később tudhattuk meg, akkor oldották fel az iratok titkosságát.

Közben a minisztériumok is elmondták véleményüket. A Közlekedési és Postaügyi Minisztérium gyakorlatilag megvétózta a két rövidebb nevet, mert így a közlekedési, a távközlési profilra vonatkozó kitétel kimaradt volna. Ez azért nem okozott csalódást az intézményben, mert a Művelődési Minisztérium helyett akkor már több éve a gazdagabb Közlekedési Minisztérium intézménye szerettünk volna lenni.

A főigazgató is Kreiter Mária leveléből tudta meg a pontos elnevezést, ezt a levélen szereplő „a főiskola neve e szerint..." megjegyzés is erősíti. A Magyar Közlöny 1986. augusztus 31-én megjelenő számában szerepelt a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1986. évi 13. számú törvényerejű rendelete, s az intézmények felsorolásában a név Széchenyi István Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola. Az új név már másnap, szeptember 1-jén hatályos volt.

1990. július 1-jétől az intézmény elnevezése Széchenyi István Műszaki Főiskola, majd 1992. szeptember 1-től Széchenyi István Főiskola lett.

A kormány 1157/1998. (XII. 9.) határozata, az Oktatási Minisztérium felügyelete alá tartozó állami felsőoktatásban végrehajtandó intézményi integráció elveiről című jogszabálya „Győri Főiskola" néven jegyzi a Széchenyi István Főiskolából és az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolából létrejövő kétkarú intézményt. Az integráció nem jött létre, a Széchenyi István név megmaradt.

S persze fontos időpont 1999. március 23., amikor a Széchenyi István nevet két parlamenti képviselő a Magyar Országgyűlés plenáris ülésén elmondott hozzászólása szerint a soproni egyetemnek kellene adni, a győri intézmény pedig elnevezésként Baross Gábort kapná. Ez a módosító javaslat nem készült el, nem adták be, a név így nem változott.

1999. április 2-i dátummal szerepel egy még nyilvánosan nem megjelent csatlakozó módosító indítványtervezet. Ennek lényege, hogy csak az integrációs folyamatban részt vevő intézmények kérhették átminősítésüket az új felsőoktatási törvényben. Ezt a módosító indítványt sem adták be, de értékes adalék az Eötvös Loránd Tudományegyetem ezen támogatása a Széchenyi Istvánról elnevezendő győri egyetem létrejöttéhez.

Az I. FEJEZET 1. § t) pontja:
t) a Széchenyi István Főiskola, Győr és az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar Győri Tagozata, Győr jogutód intézménye a Széchenyi István Egyetem, Győr székhellyel.

A II. FEJEZET 3. § 1. bekezdés b) pontja:
b) az Eötvös Loránd Tudományegyetem különválik az alábbi jogelőd intézményekre: Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest és Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar, Győri Tagozata (Győr)
Indoklás: a ... számon beadott módosító javaslat a fenti intézmények integrációjára vonatkozik. A törvényjavaslat idézett helyein azonban a javaslat következményeit nem jelölte meg.

A parlament 2001. december 11-én döntött: a Széchenyi István Főiskola teljesítette a felsőoktatási törvényben előírt követelményeket, s 2002. január 1-től Széchenyi István Egyetemként folytathatja tevékenységét. Maradt a másfél évtizede, hosszas lobbi és harc által megszerzett név. ■

30 éve történt

A diplomás ápoló és a szociális munkás főiskolai szintű képzés előkészítése, indítása a Széchenyi István Főiskola és a Petz Aladár Megyei Oktató Kórház szellemi bázisán, az Universitas-Győr Alapítvány hatékony támogatásával valósult meg. A két szak 1996. szeptemberében indult. A korabeli jegyzőkönyvek szerint a Főiskolai Tanács 1995. november 20-án hozott határozatával alapította meg a Petz Aladár Megyei Kórházzal közös oktatási szervezeti egységet Egészségügyi és Szociális Intézet néven. Az új szervezet az Egészség- és Sporttudományi Kar elődje. Az alapító ünnepséget 1995. december 19-én a Petz-kórházban, a két intézmény vezetőinek, a Főorvosi Kar és a Főiskolai Tanács tagjainak részvételével tartották.

Az intézet alapító, első igazgatója dr. Gardó Sándor egyetemi tanár, a kórház Szülészeti és Nőgyógyászati Osztályának vezetője volt. Győrött a város két legerősebb értelmiségi, tudományos központja fogott össze. A klinikai tárgyak a Petz Aladár Megyei Oktató Kórházban, az informatikai, a menedzsment, a jogi és a nyelvi oktatás a főiskolán volt.

1996. augusztus 1-jén a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézete Győri Tagozatának négy véleményformáló személyisége – Gábor József zongoraművész-tanár, Gyapay Péterné gazdasági vezető, Varga Julianna fuvolaművész-tanár, Szabó András klarinétművész-tanár – kezdeményezésére egy valóságos integráció keretében a Széchenyi István Főiskola szervezeti egysége lett. A „négyek" a perifériára sodródott győri főiskolai szintű zenei képzés jövőjét féltették, s befogadást kértek dr. Szekeres Tamás főigazgatótól. Az akkori Zeneművészeti Intézet a mai Művészeti Kar szervezetében folytatódott.

Az Európai Unió Phare programjának támogatásával 1996-ban indítottuk a PRACTING gyakorlatorientált mérnökképzési programot. A szakmai felkészítéshez az alapítók – az AUDI Hungaria Motor Kft., az OPEL Magyarország Autóipari Kft., a Rába Járműipari Holding Rt. – mellett a hazai és a nyugat-európai közlekedési, szállítmányozási, gépipari szakma több mint félszáz meghatározó cége kapcsolódott be. A cél az iparban gyakorlati jártassággal is rendelkező mérnökök felkészítése, a hallgatók ismereteinek bővítése, a modern technológiák és a cégek napi tevékenységének megismertetése. A program elindítója dr. ing. habil Kardos Károly és dr. Pintér József volt.

25 éve történt

A Magyar Országgyűlés 2001. december 11-én 97,2 százalékos „igen" szavazati aránnyal 2002. január első napjával – a szükséges törvényi, tudományos feltételek előzetes, részletes megvizsgálását követően – megalapította a Széchenyi István Egyetemet. A Széchenyi István Főiskola Főiskolai Tanácsa 2001. december 13-án, a testület történetében utolsó ülésén választotta meg a győri egyetem első rektorát dr. Czinege Imre egyetemi tanárt, a SZIF Közlekedési és Gépészmérnöki Fakultásának igazgatóját. A Széchenyi István Egyetem az intézmény, az Universitas-Győr Alapítvány, Győr Megyei Jogú Város, a város és a térség gazdaságának, társadalmának, polgárainak akaratából és hathatós támogatásával jött létre.

ALPOLGÁRMESTER AZ EGYETEMEN

A Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Karán a Szociális Tanulmányok és Szociológia Tanszék egyetemi docense, aki idén ősszel a huszonharmadik tanévét kezdte a katedrán. Történész, történelemtanár és szociológus, a társadalmi viszonyok és folyamatok (szak)értője és őszinte feltárója. Pintér Bence győri polgármester kabinetvezetőjeként választották meg ez év júniusában alpolgármesterré. Életútjának bemutatásán túl arra is választ kapunk, hogy az egyetem polgáraként mit tesz a városért, s hogy miért érzi fontosnak vezető önkormányzati minőségében a felsőoktatási intézmény szürkeállományát minél szélesebb körben hasznosítani. Dr. Tóth Péterrel beszélgettünk.

Győrnek ki kell használnia az oktatói és hallgatói szürkeállományt!

Szöveg: **Baudentisztl Ferenc**
Fotó: **Könczöl János**

Győrött született, tanulmányait a Radnóti Miklós Általános Iskolában kezdte, majd a Kazinczy Ferenc Gimnáziumban folytatta. – Miután a városi tévében láttam egy bemutatkozó anyagot, amelyben fiatal lányok ültek fülhallgatóval egy szuper nyelvi laborban, döntöttem a jövőmről. Hiába jártak a szüleim a Révai Miklós Gimnáziumba, a látottak alapján a rivális szomszédos középiskolát választottam. Ezt a mai napig nem bántam meg, amit az is jelez, hogy tagja vagyok a Kazinczy Baráti Körnek. A teljesség kedvéért hozzátenném, hogy a feleségem és a lányom is révais múlttal rendelkezik. A családban nem csak emiatt lettem kakukktojás. Édesanyám vegyész, édesapám matematika-kémia-testnevelés szakos tanár, az öcsém pedig rendszerprogramozó matematikus, magam azonban a humán tudományok iránt érdeklődtem. Ezért az Eötvös Loránd Tudományegyetemre felvételiztem, ahol 1996-ban kezdtem a Bölcsésztudományi Karon a történész, történelemtanári képzést, majd két évvel később az ELTE Szociológiai és Szociálpolitikai Intézetében a szociológusit. A „szintéltolásnak” köszönhetően 2003-ban szereztem a diplomáimat.
Bár imádott a folyók városában, a továbbtanulás miatt szemrebbenés nélkül döntött Budapest mellett. Erősen hatottak rá ugyanis az egyik >>>

gimnáziumi történelemtanárának szavai. Rábelné Kutasi Zsuzsanna hívta fel a tanítványai figyelmét arra, hogy lehetőség szerint egyikük se maradjon Győrben. Úgy vélte: mindenkinek hasznára válhat, ha kipróbálja magát a fővárosban. – Nekem tetszett Budapest, ahová a Rubicon folyóirat szervezésében már felvételi előkészítőre is jártam, számos leendő évfolyamtársamat előre megismerve. Bő fél évtizeddel a rendszerváltás után a szabadság érzése uralkodott mindenhol. Csodálatos időszaka volt ez a negyed évszázada bemutatott Moszkva tér című film nemzedékének.

Nem csupán a demokrácia és a felszabadultság hatott rá a kilencvenes években, hanem jó néhány oktatója is. A már említett győri tanárnő mellett az ugyancsak történelmet oktató Kovalcsik Attilát és Pintér Ildikót a kazinczys időszakból, míg a radnótis évekből a magyar-történelem szakos osztályfőnökét, Vass Györgyöt emelte ki. Az ELTE a politikai paletta sokszínűségét bizonyítandó szervezte oktatói csapatát és az előadásokat, így aztán a hallgatók személyesen találkozhattak a különböző pártok népszerű, vagy akkor még kevésbé ismert politikusaival. – Szabad György, Hiller István, Csepeli György, Lányi András, Krausz Tamás, valamint a politikai marketing témában előadó Gyurcsány Ferenc neve jut egyből eszembe, sőt az évfolyamtársaim között is voltak, akik később feltűntek a nagypolitika színpadán. Nekem akkor a politikai szerepvállalás eszembe sem jutott, bár a közélet már az idő tájt is nagyon foglalkoztatott.

Az egyetem befejezését követően Péter hazaköltözött Győrbe a leendő feleségével, aki ugyancsak ELTE-diplomákkal (magyar-pedagógia szak és szociológia) tért vissza a kisalföldi megyeszékhelyre. Mindketten egyetértettek abban, hogy a családalapításra Győr a legideálisabb város. Két gyermekük született, akik már egyetemisták. A jelenből azonban térjünk vissza 2003 őszére, amikor tanszéki munkatársként kezdte meg a munkát az akkori Nyugat-Magyarországi Egyetemhez tartozó Apáczai-kar Szociálpedagógiai Tanszékén, miközben félállásban dolgozott a komáromi Monostori Erődben. Időközben megalapította a Keret Kulturális és Szabadidős Egyesületet, ennek köszönhetően ismerte meg dr. Rechnitzer Jánost. – Az Apáczai-karon azt szerették volna, hogy Debrecenbe menjek doktori iskolába, de első gyermekünk születése miatt erre nem vállalkoztam. Viszont kinyílt előttem a „Rechnitzer-művek” kapuja, 2006 tavaszán lettem az MTA Regionális Kutatások Központja Nyugat-magyarországi Tudományos Intézetének a tudományos segédmunkatársa, majd egy évre rá PhD-hallgatóként már oktattam a Széchenyi-egyetem Kautz Gyula Közgazdaságtudományi Karán a Regionális-tudományi és Közpolitikai Tanszékén. 2008 augusztusától ugyanott egyetemi tanársegédként dolgoztam öt éven keresztül, közben 2012-ben megvédtem a doktorimat, amelyet az információs társadalom területi vetületeiről írtam. Nagyon szerettem a Kautz-karon, ahol dr. Rechnitzer János tanszékvezetőként támogatott. Fontos kutatásokba vont be, amelyek közül a legemlékezetesebb és legkomplexebb a Győri Ipari Körzetre vonatkozó volt. Kutattam, oktattam. Időközben jöttek az új szakok, a nyugdíjba vonuló nagy öregektől – mint dr. Bőhm Antal, dr. Bakó Ferenc, dr. Boros István, Szabó Sándorné – pedig fokozatosan „csorogtak át” az órák a fiatalokhoz. Ekkor már javában zajlott a mélyebb vizsgálódást lehetővé tevő szociológia győri oktatásának a megvalósítása, ami azért nem ment egyszerűen. A szak akkreditációját már én készítettem, a képzés pedig az Apáczai-karon indulhatott útnak 2016 szeptemberében, ahol azóta egyetemi docensként tevékenykedem. Érdekesség, hogy az egyetemünk számára központi fontosságú projektalapú oktatással mi már a szociológia szak szervezésekor kiemelten számoltunk. Az eleinte folyamatosan növekvő létszámú szakunkon éves szinten egy ideje már állandósulni látszó 20–25 hallgató kezdi meg tanulmányait magyar és ugyanennyien angol nyelvű képzésben. A tanítás mellett kutatással is foglalkozunk, méghozzá oly módon, hogy a kutatásokat bevonjuk az oktatásba, a hallgatókat pedig a kutatásba.

Tóth Péter életébe azonban közbeszólt a politika. Az életét komolyan veszélyeztető Covid idején nem igazán találta a helyét, ám miután az online térben többen is elkezdtek együtt gondolkodni a közügyekről, s mivel úgy látták, hogy Győr ügyei nem mennek jó irányba, alapítója és elnökségi tagja lett a Tiszta Szívvel a Városért Egyesületnek. – Minden erőmmel segítettem Pintér Bence megválasztását, és úgy terveztem, hogy azt követően távol maradok a politikától. Nem így alakult. Volt rektorunk, Szekeres Tamás örökérvényű mondata sokszor eszembe jut: „az egyetem polgárainak minden nap tenni kell valamit a városért”. Azt gondolom, hogy most városvezetőként tehetek az egyetemért is. Úgy vélem, oktatói és hallgatói szinten is hatalmas Győrött az egyetemi szürkeállomány, amelyet a városnak még jobban ki kell használnia.

TÁBLAKÉP A LEGNAGYOBB MAGYARRÓL

A táblakép a XX. század első évtizedében az új győri Papi Szeminárium számára készült, s annak 1910 szeptemberi átadásakor került a kápolnába. Az épületben 1958-ban más helyre került, a próba prédikációs teremben 1969-ben még látható volt, ám az 1980-as évek közepétől már valahol a Rábaközben, talán Csornán vagy Szilsárkányban volt megtalálható. Az oltárkép az 1990-es évek végén Oroszlányban, a Munkás Szent József plébánián, Kutschi András címzetes prépost, szentszéki ügyvéd, plébános személyes tulajdonában volt, aki saját indíttatásból megvette a műalkotást.

Szöveg, fotó: **Winkler Csaba**

Kutschi András 2019-ben a képet felajánlotta a Széchenyi István Egyetemnek. Az eredeti műalkotás a szükséges restaurálás után ma az Egyetem Apáczai Csere János Pedagógiai, Humán- és Társadalomtudományi Kar dísztermében látható.

Szent István felajánlja koronáját Szűz Máriának

„Szemináriumi oltárkép Patrona Hungariae ábrázolással. Gróf Erdődy Gyuláné Széchényi Emília gróf festette 1910-ben" – olvasható a kép hátoldalán. Gróf Erdődy Gyuláné (1866–1928) stílusa a századfordulói Szinyei-Merse-követőkhöz áll legközelebb. A Szombathely melletti tanakajdi templom oltárképét is ő készítette, s több festménye is szerepel osztrák és magyar képzőművészeti közgyűjteményekben.

Az oltárképen Szent Istvánként Széchenyi István szerepel. Az ábrázolás megegyezik Joseph Kriehuber művével. A bal oldali személy Szent Imre herceg. A portré beazonosítható Széchényi Miklós a győri püspökségen és a szemináriumban található ábrázolásaival. A jobb oldali személy Gonzágó Alajos, aki az ifjúság s különösen a kispapok védőszentje. Valószínűsíthető, hogy a Széchényi család valamelyik akkori jeles személyiségét ábrázolja a festmény Gonzágó Alajosként. Szűz Mária, Jézus és az angyalok alakjában is a Széchényi család százhúsz évvel ezelőtti – ma már nehezen beazonosítható – képviselőit láthatjuk.

A festmény mindhárom részen jól látható, hogy nem befejezett a mű. Széchenyi Istvánt a magyar képzőművészek „saját jogon, saját nevén" ábrázolták, s nem allegorikusan, más jeles személy képében. Az allegória lényege, hogy a személyek mögött valami más, abban a történelmi helyzetben nem kimondható jelentést is kell gondolnunk. Ez a kép kivétel.

Adomány Tatabányára

A táblakép digitális másolata 2026. szeptember 19-én Kutschi András plébános és a győri Széchenyi István Egyetem adományaként került Tatabányán a Komárom-Esztergom Megyei Szent Borbála Kórház kápolnájába.

ELISMERÉSEK

ÁLLAMALAPÍTÁS ÜNNEPÉN

Dr. Dóka Ottó, a Széchenyi István Egyetem korábbi rektorhelyettese, Informatikai és Villamosmérnöki Karának egyetemi tanára a kiemelkedő tudományos munkája, oktatói és vezetői tevékenysége, valamint az egyetemi kutatások és a térségi fejlődés összehangolásában betöltött meghatározó szerepe elismeréseként vehette át a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje polgári tagozat állami kitüntetést, melyet a miniszterelnök javaslatára Magyarország köztársasági elnöke adományozott részére.

A honvédelmi miniszter a katonai közigazgatásban végzett kiemelkedő munkássága elismeréseként Ferdinandy Gejza díjat adományozott dr. Farkas Ádám ezredesnek, a Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar Modern Technológiai és Kiberbiztonsági Jogi Tanszék tudományos főmunkatársának.

A Magyar Érdemrend parancsnoki keresztje, polgári tagozat kitüntetést vett át dr. Halmai Gábor alkotmányjogász, az ELTE professor emeritusa, a győri jogászképzés, az ELTE-SZIF Oktatási Intézet egykori, alapító oktatója.

A 2026. évi október 23-i nemzeti ünnep alkalmából a Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozat kitüntetést kapta dr. Horvát Ferenc vasútépítési és -fenntartási szakmérnök, a Széchenyi István Egyetem professor emeritusa „a vasúti pálya-infrastruktúra terén végzett több évtizedes, kiemelkedő kutatói és oktatói tevékenysége elismeréseként."

OROSZLÁNRÉSZ AZ AUDIBAN

Egy évvel ezelőtt tért vissza a két esztendőt felölelő mexikói kiküldetéséből Oroszlán Gyula, az Audi Hungaria munkatársa, aki egyetemünkön előbb mechatronikai mérnöki diplomát szerzett, majd elvégezte az elektromos járműhajtások szakmérnöki képzést. 2012-ben, még hallgatóként vált gyakornokká a négykarikásoknál, ahol ugyanabban az évben állást kínáltak számára. Ebben a folyamatban – amely az egyetemtől a vállalatig vezetett – valójában nincs semmi rendkívüli, ám korábban hozott olyan döntéseket, amikor nem az árral úszott. Így került például Győrbe, mely városhoz a család már több szálon kapcsolódott.

Szöveg: **Baudentisztl Ferenc**
Fordítás: **Christoph Riether**
Fotó: **Audi Hungaria, Könczöl János**

Oroszlán Gyula gyermekkora Tápióbicskéhez köthető, tanulmányainak kezdete pedig a helyi Földváry Károly Általános Iskolához. Ezt követően azonban nem Nagykátára vagy Ceglédre vezetett az útja, hanem Jászberénybe. – Az egyik osztálytársammal ketten döntöttünk úgy az osztályból, hogy a Liska József Erősáramú Szakközépiskolában tanulunk tovább. Ugyan 2001-ben a mechatronika még szinte teljesen ismeretlennek számított, nekem már akkor álmom volt egy olyan munkakör, amely a gépészetet, a programozást és a villamosságot egyaránt felöleli. Utóbbi miatt választottam a Lehel kürtjéről is elhíresült város szakközépiskoláját, ahol aztán a négyéves képzést követően automatizálás technikus szakirányban tanultam tovább. Bár gyerekként a villamossági próbapanelek alapvetően lekötöttek, pluszban azért szerettem otthon minden elemes és árammal működő szerkezetet szétszedni, aminek a bátyám annyira nem örült, mert összeraknia már neki kellett, esetleg az édesapámnak. Ez az előélet sem volt azonban elegendő ahhoz, hogy 18 évesen határozott döntést hozzak az egyetemi továbbtanulás témáját illetően, ezért aztán hogy időt adjak magamnak, bevállaltam a technikumot. Közben egyre biztosabbnak éreztem magamban a mechatronikai irányultság térnyerését. Amely szakma egyébként még az idő tájt is újdonságnak számított, amit az is bizonyít, hogy 2007-ben a mienk volt a Széchenyi István Egyetemen a második évfolyam, amely mechatronikai képzésben részesült.
S hogy miért is tanult tovább? Szerette volna tudását mérnöki szintre emelni. És miért Győr? Egyrészt azért, mert az osztálytársak zöme Budapestet választotta, s ő ezúttal sem akart az árral úszni. Ráadásul a család rendelkezett győri kötődéssel, ám a város – és az egyetem – már számára sem volt ismeretlen. – Édesapám a sorkatonai szolgálatát töltötte Győrben, édesanyám persze gyakran jött hozzá látogatóba. Zsolt bátyám pedig gépészmérnökként végzett a Széchenyi-egyetemen, s mikor a szüleim meglátogatták, velük tartottam. Tetszett, amit láttam és megtapasztaltam, az meg különösen vonzott, hogy Győr egy élhető és fejlődő ipari város, amely számtalan lehetőséget tartogat, közte nem utolsó sorban egyfajta nyitást a nyugat felé. Nem véletlen, hogy a családban is komolyan felmerült a lehetősége annak, hogy ide költözünk. Végeredményben azonban csak én váltam győri lakossá. A szüleim nem váltottak, a bátyám azonban meg sem állt Wolfsburgig, ahol kétgyermekes családapaként a Volkswagen munkatársa.
Az ifjabb testvér életútjában eddig az egyetemig jutottunk és ahhoz a kezdeti időszakhoz, amikor a középiskolai tanulmányainak köszönhetően az elektrotechnikai tantárgyak keltette akadályokat simán vette. – Ám matematikából, fizikából és mechanikából „estem, keltem", ezekkel nagyon megküzdöttem. A buktatók ellenére azonban soha nem jutott eszembe, hogy feladjam. Tudtam, hogy végig akarom és hogy végig tudom csinálni. Ehhez persze nagyon kellett, hogy Torda Béla és Puklus Zoltán vizsgáin – ahol bizony sokan elvéreztek – jól teljesítsek. Amiben kulcsszerepet játszott a technikum, ahol kiváló tanároktól sajátíthattam el a szinte egyetemi szintű tudást. Külön is kiemelném Kirják István nevét, aki a PLC-programozás és a pneumatika oktatásával a szakmaiságot, osztályfőnökként pedig az emberiességet alapozta meg. Fontosnak tartotta a versenyeken való részvételt, amelyre külön is felkészítette a tanulóit. A PLC Programozási Versenyen sikerült a vándorkupát megnyerni, de büszke vagyok arra is, hogy a 2007-es Euroskills verseny gödöllői selejtezőjén PLC-programozásban indulhattam. Nagyon szép emlék a technikumi két év, ahogy összességében az egyetemi időszak is, amelyben a belső kollégiumi lét önmagában hatalmas élmény. >>>

> *Az egyetemen tanultunk meg tanulni, illetve azzal, hogy félévről félévre meg kellett felelni a kihívásoknak, megtanultuk azt is, hogy fegyelmezetten teljesíteni kell a kötelezettségeket, a feladatokat. Meg persze kihagyhatatlan a szakmaiság, hogy kiváló szakemberek nagyszerű szakembereket nevelnek.*

A négyhengeres Otto motorok a győri gyárból kikerülve négy kontinens 16 telephelyén 52 autótípusba épülnek: többek között németországi, dél-afrikai, indiai, malájziai vagy kínai telephelyeken Audi, Volkswagen, Škoda, Porsche és Cupra modelleket keltenek életre
Die Vierzylinder-Ottomotoren aus dem Werk Győr werden an 16 Standorten auf vier Kontinenten in insgesamt 52 Fahrzeugmodelle eingebaut. Unter anderem an Standorten in Deutschland, Südafrika, Indien, Malaysia und China erwecken sie Modelle von Audi, Volkswagen, Škoda, Porsche und Cupra zum Leben

>>> Ám igazságtalan lennék, ha a már említett egyetemi oktatók mellett másokat nem emelnék ki akkor, amikor a meghatározó emlékekről beszélek. Ilyen például az egész szakirány alapját képező irányítástechnika direkten fogalmazó oktatója, Horváth Péter. Bendekovics Zoltán klasszikus oktatási módszere és lazább hozzáállása ugyancsak imponált, ahogy Nagy Attila szakértelme a mechatronikai és irányítástechnika laborban. Ő belső konzulensként segítette megépíteni a „kábeles aktuátornak" elnevezett szerkezetemet, amelynek működési elvéhez hasonlóan kerülik el a daruk által mozgatott tömegek lengését is. A szakdolgozatom így igencsak összetett volt, hiszen programozást, áramkört, valamint mechanikai modellek számítását egyaránt tartalmazta.
Gyula gyakornokként először a Magna Steyr győri mérnöki irodájában ismerkedhetett a munkahelyi valósággal, majd pályázott az Audi Hungaria gyakornoki programjára. Bár az interjú alapján pozitív kép alakult ki róla, az adott pozícióra nem őt választották, mivel úgy vélték, hogy a mechatronikai és automatizálási háttér inkább gyártósor mellett lenne különösen előnyös. Ezért ajánlották Fejes Sándornak, aki az EA888 blokkmegmunkáló sor vezetőjeként alkalmazta is a fiatalembert a megüresedett pozícióra, amelyet aztán pár hónap múltán már főállásban is betölthetett. – Mechanikus karbantartó mérnökként a blokkmegmunkáló gépek napi karbantartása, illetve tervezett, hosszú távra szóló karbantartás tartozott hozzám. Tíz évet húztam le ezen a területen, mindössze két vezető irányítása mellett. A második főnököm Farkas Béla volt, aki szakmai helyetteseként számos alkalommal biztosított lehetőséget arra, hogy vezetői szerepekben bontogassam a szárnyaim. A mai napig örömmel tekintek vissza arra a 4 hónapos időszakra, amikor vihettem is a sort, ami egy nagyon élménydús, valamint a fejlődésemhez nagyban hozzájáruló, kihívásokkal teli lehetőség volt. Büszke vagyok arra is, hogy a világ legnagyobb motorgyárában azon a megmunkálósoron dolgoztam, ahol a világ egyik legtöbb darabszámban gyártott erőforrásához készítettük a forgattyúsházat. Bár a VW konszernen belül számos járműtípusba beépülő motort több telephelyen is gyártják, az Audi Hungaria Typführer (típusvezető) szerepben oroszlánrészt vállal a termék előállításában. Mivel a motorra vonatkozó valamennyi változást itt vezettük be, majd a szerzett tapasztalatokat megosztottuk a többi gyártóhellyel, számos komplex és izgalmas projektben vehettem részt. Kiemelt fontosságú termékként a gyártósor előnyt élvezett az átfogó karbantartási tevékenységek végrehajtásában, az új berendezések telepítésében és az új módszerek bevezetésében.
A vezetővé váláshoz azonban elengedhetetlen a telephelyváltás. Miután Mexikóban folyamatosan kerestek olyan szakembereket, akik támogatni tudják a munkájukat, az akkor szegmensvezető ezt kifejezetten jó lehetőségként ajánlotta Gyula számára. – A radiológus feleségem is imád utazni és kultúrákat megismerni, így aztán rövid hezitálás után úgy döntöttünk, hogy belevágunk a mexikói kalandba, amely 2023 novemberében indult. Egy ekkora váltás már önmagában óriási kihívás, ám ha az ember ezt gyermekvállalással is megfűszerezi, akkor igazi kalanddá válik, a szó legpozitívabb értelmében. Történt ugyanis, hogy 2024. szeptember 20-án Győrben világra jött Alex. A párom hét hónapos terhesen hazarepült, én csak a szülés előtt néhány nappal érkeztem. Mivel Mexikóban az apák 30 napot kapnak arra, hogy az újszülöttel legyenek, ez rám is vonatkozott, így aztán csak október közepén kellett visszamennem. Karácsonyra természetesen újra hazajöttem, hogy aztán januárban már hárman tegyük meg a 22 órás repülőutat. Nagy örömmel tölt el, hogy a családommal végig csináltuk ezt a nem mindennapi kiküldetést, melyben a motorgyári gyártástámogatás volt a feladatom.
Gyula tavaly novemberben ugyanarra a győri területre érkezett vissza, ahonnan két évvel ezelőtt távozott, ám innentől szegmensvezető asszisztensként tevékenykedett. Július 1-jével azonban területet váltott. Az Audi Hungaria Technikai szolgáltatások (PT) projektkoordinátora lett vezetője tanácsára, aki szerint ez a munkakör több klasszikus vezetői kihívást tud adni számára, mint az asszisztensi pozíció. De vajon mit tudott adni számára az egyetem?
– Akad mit felsorolnom. Például olyan kapcsolati hálót, melynek köszönhetően sokakkal azóta is tartom a kapcsolatot. Aztán az egyetemen tanultunk meg tanulni, illetve azzal, hogy félévről félévre meg kellett felelni a kihívásoknak, megtanultuk azt is, hogy fegyelmezetten teljesíteni kell a kötelezettségeket, a feladatokat. Meg persze kihagyhatatlan a szakmaiság, hogy kiváló szakemberek nagyszerű szakembereket nevelnek. Méghozzá remek partnercégekkel kapcsolatban állva, amely kihat a hallgatók gondolkodásmódjára is. Ám ha már a köszönetnél tartunk. Nagyon sokat köszönhetek a feleségemnek, akivel jövő márciusra várjuk Alex kisöccsének érkezését. Ám addig idén vár még ránk egy költözés, ám ezúttal nem a tengerentúlra, de még csak nem is egy másik városba, csupán Nádorvárosból Likócsra.

NICHT MIT DEM STROM GESCHWOMMEN

Vor einem Jahr kehrte Gyula Oroszlán, Mitarbeiter bei Audi Hungaria, von seinem zweijährigen Auslandseinsatz in Mexiko zurück. Er hatte an unserer Universität zunächst einen Abschluss als Mechatronik-Ingenieur gemacht und anschließend die Ausbildung zum Fachingenieur für Elektroantriebe absolviert. Im Jahr 2012 begann er während des Studiums ein Praktikum beim Unternehmen mit den vier Ringen. Noch im selben Jahr erhielt er dort ein Stellenangebot. Dieser Weg von der Universität ins Unternehmen wäre an sich nicht ungewöhnlich gewesen, hätte er dabei nicht Entscheidungen getroffen, mit denen er gegen den Strom schwamm. Dadurch kam er beispielsweise auch nach Győr, die Stadt, mit der seine Familie bereits auf vielfältige Weise verbunden war.

Text: ***Ferenc Baudentisztl***
Übersetzung: ***Christoph Riether***
Foto: ***Audi Hungaria, János Könczöl***

Gyula Oroszláns Kindheit ist mit Tápióbicske verbunden, wo seine Schulzeit an der örtlichen Károly-Földváry-Grundschule begann. Danach führte sein Weg jedoch nicht nach Nagykáta oder Cegléd, sondern nach Jászberény. – Zusammen mit einem Klassenkameraden beschlossen wir, auf die József-Liska-Fachschule für Starkstromtechnik zu gehen. Obwohl Mechatronik im Jahr 2001 noch fast völlig unbekannt war, träumte ich schon damals von einem Beruf, der Maschinenbau, Programmierung und Elektrotechnik miteinander verbindet. Wegen des elektrotechnischen Schwerpunkts entschied ich mich für die Fachmittelschule in der Stadt, die auch für das Lehel-Horn bekannt ist. >>>

Nach der vierjährigen Ausbildung setzte ich meine Ausbildung dort in der Fachrichtung Automatisierungstechnik fort. Schon als Kind faszinierten mich Elektroschalttafeln, auch gab es nichts Schöneres, als zu Hause alle batterie- und strombetriebenen Geräte auseinanderzunehmen, was meinen älteren Bruder weniger freute, der sie dann wieder zusammenbauen musste – oder gegebenenfalls mein Vater. Diese Vorerfahrung reichte jedoch nicht aus, um mit 18 Jahren eine endgültige Entscheidung über mein Studium zu treffen – um mir Zeit zu verschaffen, entschied ich mich daher für das Technikum. In der Zwischenzeit wurde mir klar, dass mein Interesse zunehmend in Richtung Mechatronik ging. Das Fach galt damals übrigens noch als Novum, was schon dadurch belegt ist, dass wir 2007 erst der zweite Jahrgang an der Széchenyi István Universität waren, der eine Ausbildung im Bereich Mechatronik absolvierte.

Und warum hat er dann weiterstudiert? Weil er ein Know-how auf Ingenieursniveau erreichen wollte. Und warum gerade Győr? Zum einen, weil sich die meisten seiner Klassenkameraden für Budapest entschieden hatten und er auch dieses Mal nicht mit dem Strom schwimmen wollte. Außerdem hatte seine Familie Verbindungen nach Győr, und die Stadt – ebenso wie die Universität – waren ihm bereits bekannt. – Mein Vater leistete seinen Wehrdienst in Győr und meine Mutter kam ihn natürlich oft besuchen. Mein älterer Bruder Zsolt schloss sein Maschinenbaustudium an der Széchenyi Universität ab, und wenn meine Eltern ihn besuchten, begleitete ich sie. Mir gefiel, was ich sah und erlebte: Győr erwies sich als eine lebenswerte Industriestadt, die sich dynamisch entwickelt und vielfältige Möglichkeiten bietet – nicht zuletzt auch eine gewisse Öffnung Richtung Westen. Es war daher kein Zufall, dass wir in unserer Familie ernsthaft erwogen, hierherzuziehen. Letztendlich bin jedoch nur ich zu einem Einwohner von Győr geworden. Meine Eltern sind nicht hergekommen, mein älterer Bruder hingegen ist nach Wolfsburg gezogen, wo er als Familienvater mit zwei Kindern bei Volkswagen arbeitet.

Auf dem Lebensweg des jüngeren Bruders sind wir bisher zum Studium und zu jener Anfangszeit gelangt, in der er dank seiner schulischen Ausbildung die Herausforderungen der elektrotechnischen Fächer mühelos meistern konnte. – In Mathematik, Physik und Mechanik hingegen hatte ich immer wieder Probleme. Mit diesen Fächern hatte ich wirklich schwer zu kämpfen. Trotz aller Schwierigkeiten kam es mir jedoch nie in den Sinn, aufzugeben. Ich wusste, dass ich das Studium unbedingt abschließen wollte und dass ich es auch schaffen konnte. Dass ich bei den Prüfungen von Béla Torda und Zoltán Puklus – an denen viele scheiterten – gute Leistungen zeigen konnte, brauchte es auch einiges. Eine Schlüsselrolle spielte dabei die technische Fachschule, an der mir hervorragende Lehrer Wissen beibrachten, das beinahe Universitätsniveau hatte. Besonders hervorheben möchte ich István Kirják. Durch seinen Unterricht in SPS-Programmierung und Pneumatik legte er den Grundstein für meine fachliche Kompetenz, als Klassenlehrer vermittelte er mir zugleich wichtige menschliche Werte. Er legte großen Wert auf die Teilnahme an Wettbewerben und bereitete seine Schüler gezielt darauf vor. Beim SPS-Programmierwettbewerb gelang es uns, den Wanderpokal zu gewinnen. Stolz bin ich auch darauf, dass ich bei der Vorrunde des EuroSkills-Wettbewerbs 2007 in Gödöllő im Bereich SPS-Programmierung antreten durfte. Die beiden Jahre an der technischen Fachschule sind mir in sehr schöner Erinnerung geblieben. Das gilt insgesamt auch für die Studienzeit an der Universität, in der allein schon das Leben im Studentenwohnheim eine großartige Erfahrung war. Allerdings wäre es ungerecht, wenn ich neben den bereits erwähnten Hochschuldozenten nicht noch weitere hervorheben würde, wenn ich über prägende Erinnerungen spreche. Dazu gehört beispielsweise Péter Horváth, Dozent für Steuerungstechnik, der die Grundlage des gesamten Studiengangs sehr direkt vermittelte. Auch Zoltán Bendekovics' klassische Lehrmethoden und seine eher lockere Herangehensweise haben mich beeindruckt, ebenso wie Attila Nagys Fachkompetenz im Labor für Mechatronik und Steuerungstechnik. Als hochschulinterner Betreuer unterstützte er mich beim Bau meiner Konstruktion, die ich als „Seilaktuator" bezeichnete. Ein ähnliches Funktionsprinzip wird auch eingesetzt, um Schwingungen von Lasten zu vermeiden, die von Kränen bewegt werden. Meine Diplomarbeit war daher recht komplex, da sie sowohl Programmierung und Schaltungstechnik als auch Berechnungen mechanischer Modelle umfasste.

Als Praktikant lernte Gyula zunächst im Ingenieurbüro von Magna Steyr in Győr die Realität am Arbeitsplatz kennen und bewarb sich anschließend für das Praktikantenprogramm von Audi Hungaria. Obwohl er im Vorstellungsgespräch einen positiven Eindruck hinterließ, wurde er für die betreffende Stelle nicht ausgewählt, da man der Ansicht war, dass sein Hintergrund in Mechatronik und Automatisierung eher an einer Fertigungslinie von besonderem Vorteil wäre. Deshalb wurde er Sándor Fejes empfohlen, der den jungen Mann als Leiter der EA888-Blockbearbeitungslinie für die frei gewordene Stelle einstellte, die er dann nach einigen Monaten auch in Vollzeit besetzen konnte. – Als Maschinenwartungsingenieur gehörten die tägliche Wartung der Blockbearbeitungsmaschinen sowie die geplante, langfristige Instandhaltung zu meinen Aufgaben. Ich habe zehn Jahre in diesem Bereich gearbeitet, unter Leitung von lediglich zwei Vorgesetzten. Mein zweiter Vorgesetzter war Béla Farkas, der mir als sein fachlicher Stellvertreter mehrfach die Möglichkeit gab, meine Flügel in Führungsrollen auszubreiten. Bis heute blicke ich gerne auf diese viermonatige Zeit zurück, in der ich die Leitung übernehmen durfte – eine sehr erlebnisreiche und herausfordernde Erfahrung, die maßgeblich zu meiner persönlichen Entwicklung beigetragen hat. Ich bin auch stolz darauf, dass ich im größten Motorenwerk der Welt an jener Fertigungslinie gearbeitet habe, an der wir das Kurbelgehäuse für einen der weltweit am häufigsten produzierten Motortypen hergestellt haben. Obwohl die Motoren, die in zahlreiche Fahrzeugmodelle des VW-Konzerns eingebaut werden, an mehreren Standorten hergestellt werden, übernimmt Audi Hungaria als „Typführer" den Löwenanteil bei der Produktion. Da wir alle Änderungen am Motor hier eingeführt und die gewonnenen Erfahrungen anschließend an die anderen Produktionsstandorte weitergegeben haben, konnte ich an zahlreichen komplexen und spannenden Projekten mitwirken. Als Produkt von besonderer Bedeutung genoss die Fertigungslinie Vorrang bei der Durchführung umfassender Wartungsarbeiten, der Installation neuer Anlagen und der Einführung neuer Verfahren.

Um eine Führungsposition zu übernehmen, war jedoch ein Standortwechsel unumgänglich. Da in Mexiko kontinuierlich nach Fachkräften gesucht wurde, die die dortige Arbeit unterstützen konnten, empfahl der damalige Segmentleiter Gyula dies als Chance. – Auch meine Frau, die als Radiologin arbeitet, reist sehr gerne und liebt es, andere Kulturen kennenzulernen. Deshalb beschlossen wir nach kurzem Zögern, uns auf das Abenteuer Mexiko einzulassen, das im November 2023 begann. Ein derartiger Wechsel ist schon für sich genommen eine enorme Herausforderung. Wenn dann noch die Geburt eines Kindes hinzukommt, wird daraus ein echtes Abenteuer – im positiven Sinne des Wortes. So kam es, dass Alex am 20. September 2024 in Győr zur Welt kam. Meine Frau flog im siebten Schwangerschaftsmonat nach Hause, während ich erst wenige Tage vor der Geburt anreiste. Da Väter in Mexiko 30 Tage Zeit bekommen, um bei ihrem neugeborenen Kind zu sein, galt diese Regelung auch für mich. Deshalb musste ich erst Mitte Oktober zurückkehren. Zu Weihnachten kam ich natürlich wieder nach Hause, bevor wir uns dann im Januar zu dritt auf die 22-stündige Flugreise machten. Es erfüllt mich mit großer Freude, dass ich diesen außergewöhnlichen Auslandseinsatz gemeinsam mit meiner Familie erfolgreich gemeistert habe. Meine Aufgabe bestand darin, die Produktion im Motorenwerk zu unterstützen.

Gyula kehrte im vergangenen November in denselben Bereich in Győr zurück, den er vor zwei Jahren verlassen hatte, war dort jedoch fortan als Assistent des Segmentleiters tätig. Zum 1. Juli wechselte er jedoch den Bereich. Auf Anraten seines Vorgesetzten wurde er Projektkoordinator bei Audi Hungaria Technical Services (PT), da diese Position ihm mehr klassische Führungsherausforderungen bieten würde als die Assistentenstelle. Was konnte ihm das Studium dafür mitgeben?

– Da gibt es einiges aufzuzählen. Zum Beispiel ein Netzwerk, dank dem ich bis heute mit vielen Menschen in Kontakt bleibe. Außerdem haben wir an der Universität gelernt, wie man lernt, und dadurch, dass wir uns Semester für Semester neuen Herausforderungen stellen mussten, haben wir auch gelernt, unsere Verpflichtungen und Aufgaben diszipliniert zu erfüllen. Und natürlich darf die Fachkompetenz nicht unerwähnt bleiben: Hervorragende Fachleute bilden großartige Fachleute aus. Dabei bestehen Verbindungen zu hervorragenden Partnerunternehmen, was sich auch auf die Denkweise der Studierenden auswirkt. Aber da wir gerade beim Thema Dank sind: Ich verdanke meiner Frau sehr viel, mit der wir im kommenden März die Ankunft von Alex' kleinem Bruder erwarten. Bis dahin steht uns in diesem Jahr auch noch ein Umzug bevor, diesmal allerdings nicht nach Übersee und auch nicht in eine andere Stadt, sondern lediglich von Nádorváros nach Likócs.

Az Audi Hungaria által 2005 óta gyártott EA888 motor idén elérte a 10 milliós darabszámot

Der EA888-Motor wird seit 2005 von Audi Hungaria produziert und hat in diesem Jahr die Marke von 10 Millionen Stück erreicht

40 éves a magyar VELUX

KARRIERLEHETŐSÉG
EMBERSÉGES KÖRNYEZETBEN

Az idei év tizedik hónapjának tizedik napján rendezték Fertődön a VELUX Magyarország fennállásának negyvenedik évfordulóját. Az ünnepélyessé varázsolt üzemcsarnokban ezernél is többen élvezték a születésnapi műsort és a finom falatokat. A külső szemlélő számára azonnal feltűnt az a családias és bensőséges hangulat, amely nem csupán az ilyen alkalmakkor jellemzi a vállalatot. Az ünnepi forgatagban szinte magától értetődőnek mondható, hogy találtunk olyan VELUX-munkatársat, aki a Széchenyi István Egyetemen szerezte diplomáját. Sebestyén Tamás ráadásul kétszeresen is ünnepelt október második szombatján, mivel erre a napra esett az öthónapos kisfia, Bendegúz első névnapja is.

Szöveg: **Baudentisztl Ferenc**
Fotó: **Császár Szabolcs**

Sebestyén Tamás ízig-vérig fertődi. A helyi Babos József Általános Iskola elvégzése után sem ment messzire, csupán Kapuvárig, ahol a Felsőbüki Nagy Pál Gimnáziumban (jelenleg Páli Szent Vince Katolikus Gimnázium) folytatta tanulmányait. Ezt követően is maradt Győr-Moson-Sopron megyében, bár ez a választása első körben tévútnak bizonyult. – Az nem volt kérdés, hogy egyetemre megyek, s hogy diplomát szerzek, mivel a családban is ezt a példát láttam magam előtt. Ám azzal nem voltam tisztában, hogy mi is szeretnék lenni, ezért 2015-ben komoly bizonytalansággal vágtam bele a Széchenyi István Egyetemen a közgazdaságtani tanulmányokba. Akkor ez jó ötletnek tűnt, ám viszonylag gyorsan kiderült, hogy ez az irány aligha fogja elnyerni a tetszésemet. Ezért aztán egy év elteltével váltottam, amit azonban megelőzött már némi utánajárás. Az ismerősöktől, illetve a tájékoztató anyagokból szerzett információ birtokában arra a következtetésre jutottam, hogy a logisztikai mérnöki tevékenység testhezálló lehet számomra. Gyorsan kiderült, hogy ezúttal nem tévedtem. Utólag vicces visszagondolnom arra, hogy az első féléves elektrotechnika tantárgytól mennyire tartottam, ezért húztam- halasztottam a vizsgát. Amikor mindez az oktató, Jáger Attila tudomására jutott, finoman fogalmazva is kinevetett. A mosolygás mögött azonban a segítőkészség lakozott, amiért a tanár úrnak a mai napig hálás vagyok.
Egyetemi hallgatóként Tamás egy faházakkal foglalkozó cégnél kezdett el gyakornokként dolgozni, ahol egy megüresedő állást sikeresen megpályázott, így főállású munkavállaló lehetett még a szakdolgozat elkészülte előtt. Mintegy másfél év elteltével azonban munkahelyet váltott. – A fejlődés lehetőségét nem igazán láttam magam előtt, miközben több ismerősömtől is nagyon jót hallottam egy bizonyos környékbeli vállalatról. Mivel a multikörnyezet eleve vonzott, a karrierépítés esélye pedig biztatónak tűnt, szép lassan minden a VELUX mellett szólt. Immáron több mint öt éve dolgozom itt, egyből az éppen akkor nyílt soproni irodába kerülve. Kezdetben fuvarszervezőként tevékenykedtem, később az egész európai logisztikáért felelős központban előbb a francia fuvarokért feleltem, míg manapság az olasz piac támogatása a feladatom. A kiszállítások tervezésétől kezdve a szállítási igények kezelésén túl az esetleges fennakadások kezeléséig, valamint a kulcsfontosságú logisztikai adatok elemzéséig minden hozzám tartozik.

A VELUX Cégcsoport a VKR Holding tulajdonában áll, amely 40 országban mintegy 120 vállalatot fog össze. A holding négy fő üzleti területen tevékenykedik: napenergia, szellőzés és beltéri klímatechnika, tetőtéri ablakok, homlokzati ablakok fejlesztése és gyártása. Magyarországon a vállalat 1986 óta van jelen. A VELUX Magyarország LKR Kft. a tetőtéri ablakok gyártásában, valamint az árnyékolástechnikai megoldások fejlesztésében és értékesítésében tölt be meghatározó szerepet. Az országban Budapesten működik értékesítési és marketing központ, míg a gyártó- és logisztikai tevékenységek Fertődön és Fertőszentmiklóson zajlanak, ahol összesen mintegy 1100 munkatárs dolgozik. Fertődön található a közép-európai régió legnagyobb VELUX logisztikai és elosztó központja, továbbá faipari és összeszerelő üzemek, összesen hét csarnokkal. A Fertőszentmiklóson működő üveg- és alumíniumüzem további tíz csarnokban végzi tevékenységét.

Tamás két személyes példát is felhoz azzal kapcsolatosan, hogy miért számol hosszabb távon is a VELUX-szal. – Amikor először ide beléptem, azzal fogadtak, hogy ez az a cégcsoport, ahol mindenki egyenlő. Ebben eleinte kételkedtem, de aztán nem csupán itt, hanem a dániai holdingközpontban járva is meggyőződhettem ennek valóságtartalmáról, amikor még a legfelsőbb vezetőkkel is közvetlenül lehetett találkozni és beszélgetni. Az emberségességre másik példa, hogy amikor családalapítás előtt álltam, a kérésemre minden segítséget megadtak ahhoz, hogy beletanuljak egy olyan pozícióba, amely számomra a jövőre vonatkozóan kellő biztonságot adott. Ahogy annak idején az egyetem is, hiszen felkészített arra, hogy miként kell nekiállni akár egy vizsgának, vagy éppen egy munkahelyi feladatnak. Teherbírásban pedig nagyon ki tudta tolni a küszöböket, ami a munkavégzésnél is jól jön. Ahogy az a szakmaiság is, amelynek alapjait ugyancsak az egyetem biztosítja. Erre lehet aztán stabilan építkezni – itt a VELUX-nál különösképpen.

IN MEMORIAM

ELHUNYT A KÖZLEKEDÉSI SZAKMÁBAN ÉS A SPORT ÉLVONALÁBAN IS SIKERES SZÉCHENYIS ÖREGDIÁKUNK

Életének 51. évében elhunyt Konkoly Tamás közlekedésmérnök, a Széchenyi István Egyetem Egyetemi Hallgatói Önkormányzatának régebbi sportfelelőse, sikeres és eredményes kézilabdás élsportoló.

Konkoly Tamás 1998-ban a közlekedésmérnöki szak logisztikai szakirányán végzett. Tanulmányai mellett aktívan részt vett a hallgatói élet sportrendezvényeinek szervezésében. Két évig az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat sportfelelőseként dolgozott. Napi kapcsolatban volt a Széchenyi István Egyetem Sportegyesülete, a Testnevelési és Sportközpont vezetőivel, munkatársaival. Aktívan részt vett a Magyar Egyetemi – Főiskolai Sportszövetség (MEFS) nyugat-dunántúli rendezvényeinek szervezésében is. Korrekt és barátságos tevékenysége, dolgos hozzáállása köszönetet és elismerést hozott számára. Kézilabdásként a Magyar Egyetemi és Főiskolai Országos Bajnokságban csapatkapitány volt. Mindig kitartóan küzdött a győzelemért a dobogóra vezető mérkőzéseken a széchenyis férfi kézis csapattal. 2001-ben az egyetemi világbajnoki címet szerző magyar válogatott tagja volt.

Konkoly Tamás frissdiplomásként, edzőként a Széchenyi István Egyetem Sportegyesületét is tovább erősítette, majd NB1-es játékosként a Győri ETO-ban kézilabdázott. Később a Győri Audi ETO KC utánpótlásedzője, sportmunkatársa lett.

A sport és a szakma egyaránt fontos volt számára: Győr Megyei Jogú Város Útkezelő Szervezeténél közlekedésmérnöki területen dolgozott, s alma materével folyamatosan együttműködött.

A LOGISZTIKA EGYETEMI OKTATÁSÁNAK JELES SZEMÉLYISÉGÉRE EMLÉKEZÜNK

Életének 75. évében elhunyt Hegyi Csaba nyugalmazott egyetemi adjunktus, okleveles közlekedésmérnök, okleveles mérnöktanár, okleveles közgazda, az egyetemi logisztika oktatás jeles személyisége.

Friss diplomásként, 1976-tól két évig Győr és a térség meghatározó közlekedési cégénél, a Kisalföld Volánnál kezdődött Hegyi Csaba szakmai életútja. 1978 őszén sikeres pályázattal került a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Szervezési és Vezetési Tanszékére. A kezdetektől a közelmúltig, 48 éven át részt vett a közlekedésgazdaságtan, a szállítmányozás gazdaságtana, az elosztási rendszerek gazdaságtana, a gazdasági elemzés tárgyak oktatásában, a tantervek fejlesztésében. A közlekedésmérnöki szak távoktatási képzésének egyik alapító oktatója volt, az informatikai tananyag kidolgozásában, a diplomaadási követelmények meghatározásában vett részt.

A logisztikai folyamatok műszaki jellemzőinek elemzése mellett oktatói munkájában mindig hangsúlyos szerepet kapott a gazdasági kérdések, adatok, összefüggések, a versenyképesség elemzése.

Az új ismeretek, új módszerek sikeres alkalmazójaként tekintélyt szerzett kollégái, hallgatói, szakmai partnerei körében. Derűt és harmóniát megjelenítő életszemlélete erős kapcsolódást jelentett környezetéhez, az egyetemhez.

Rendszeresen és szívesen vett részt a hallgatók szakmai és sport rendezvényein. Mentorként, konzulensként folyamatosan és eredményesen szerepelt a helyi és az országos tudományos diákköri konferenciákon.

AZ EGYETEMI INFORMATIKA OKTATÁS ÉS KAPCSOLATÉPÍTÉS ELISMERT ALAKJA VOLT

Életének 81. évében elhunyt dr. Raffai Mária okleveles terv matematikus, nyugalmazott egyetemi docens, szakvezető.

A győri Révai Miklós Gimnázium matematika tagozatán érettségizett, majd a Közgazdaságtudományi Egyetem terv matematika szakán, az alkalmazott matematika és számítástudomány képzésen 1969-ben szerzett diplomát. Visszatért Győrbe, a RÁBA Magyar Vagon- és Gépgyár újonnan létesített Számítóközpontjában helyezkedett el, melynek később – oktatói munkája mellett – a vezetője is volt. Nyolc évig dolgozott a térség arculatát, fejlődését meghatározó járműipari cégnél. 1977 őszén, a Rába-gyár és a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola közötti, Horváth Ede akkori vezérigazgató által kiemelten támogatott együttműködés keretében lett az új győri felsőoktatási intézmény munkatársa, oktatója. A Rábától mintegy száz fiatal mérnök, műszaki és gazdasági szakember lett a cég nagyvonalú, „átengedő" támogatásával KTMF-es oktató.

Dr. Raffai Mária a Széchenyi István Egyetemen és jogelődjeinél végzett munkája kiterjedt az információrendszerek elméletével, modellezésével és fejlesztésével kapcsolatos kutatásokra. Oktatói tevékenysége során aktív és kezdeményező szerepet vállalt új szakok indításában, tantervek, tantárgyi tematikák kidolgozásában és bevezetésében. A Corvinus Egyetemmel együttműködve egyik kidolgozója volt a gazdaságinformatika szaknak. 1999-ben a Pécsi Tudományegyetemen védte meg PhD disszertációját, amely a közép-kelet-európai országok üzleti folyamatainak újjászervezésére kifejlesztett és szabadalmaztatott módszertan. Eredményeit a hallgatói által elért tudományos diákköri díjak, mentori sikerek, PhD fokozatok is bizonyítják.

A Neumann János Számítógép-tudományi Társaságnak két cikluson keresztül alelnöke volt. Nemzetközi tevékenységének színterét a tudományos konferenciák mellett több informatikai szakmai világszervezetben végzett főtitkári, választott, vezető tisztségviselői munka jelzi.

Dr. Raffai Mária a győri informatikus generációk, valamint az egyetemi közösség által elismert oktató személyiség volt.

250 éves a győri felsőoktatás

A GYŐRI KIRÁLYI AKADÉMIA HALLGATÓI 1776 ÉS 1850 KÖZÖTT

A Széchenyi Alumni Magazin korábbi számaiban felidéztük a győri királyi akadémia 250 évvel ezelőtti alapítását, valamint bemutattuk az első évtizedek történetét, meghatározó professzorait és legismertebb diákjait. Ezúttal arról írunk, hogy kik alkották a hallgatóság többségét 1776 és 1850 között, milyen családi háttérből érkeztek Győrbe, hol tanultak tovább, s milyen karrierutakat jártak be?

Szöveg: **Homor Péter**

Hosszú időn át Németh Ambrus akadémiatörténete jelentette az elsődleges kiindulópontot a vizsgálódás számára, az elmúlt években azonban a Magyar Értelmiségi Adattár (Repertorium Academicum Hungariae – RAH – https://rahprojekt.elte.hu) új dimenziót nyitott a győri felsőoktatás társadalomtörténeti vonatkozásainak feltárására is. A Szögi László vezetésével végzett munka a történelmi Magyarország felsőfokú tanintézeteire vonatkozó források feldolgozásával több százezres hallgatói adatállományt tett közzé. A munka során Juhász Réka Ibolya dolgozta fel a város felsőfokú intézményeinek diákságát „A győri felsőoktatás intézményeinek hallgatói 1719–1852" címmel. Jelen cikk az online elérhető RAH adatbázis 1777 és 1849 közötti adatait használja fel – összesen 9057 hallgató beiratkozásait vizsgálva.

A hallgatók földrajzi mobilitását vizsgálva látszik, hogy az akadémia regionális tudásközpontként működött, amely mágnesként vonzotta a Dunántúl, a Kisalföld és a nyugat-felvidéki vármegyék ifjúságát. A születési helyek rangsorát Győr és Sopron vármegye vezeti 1000–1000 fő körüli létszámmal. A mai államhatárokra vetítve a hallgatók többsége, majd ötezer fő a mai Magyarország területéről származott, de közel ezren érkeztek a mai Szlovákia, több százan pedig Ausztria, Horvátország és Szerbia területéről. Előző középiskolájukat tekintve a legtöbben a soproni, a veszprémi és a magyaróvári gimnáziumokból léptek tovább Győrbe.

Az etnikai és vallási megoszlás jól tükrözi a Dunántúl korabeli viszonyait. Megemlítve, hogy a matrikulák natio (nemzetiség) rovata elsősorban a Magyar Királysághoz való tartozást rögzítette, 6102 fő Hungarus diák mellett szlavóniai (100), horvát (85), osztrák (36), stájer (25), galíciai (24), zsidó (22), illír és morva (14–14) illetékességű hallgatók színesítették a palettát. Felekezeti szempontból az intézmény túlnyomórészt római katolikus (6369 fő) jellegű volt, ám 328 evangélikus, 159 görögkeleti, 102 református, 29 izraelita és 22 görögkatolikus hallgató is tanult a falak között.

A győri városháza és a Püspökvár – Borovszky Samu: Magyarország vármegyéi és városai könyvsorozat Győr vármegye című kötetéből (1910)

Bretzenheim Ferdinánd herceg (Bécs, 1801– Bécs, 1855) – 1819-től két évig tanult jogot Győrben az első magyar porcelángyár megalapítója. Édesapja, Karl August von Bretzenheim birodalmi herceg, Károly Tivadar pfalzi–bajor választófejedelem törvénytelen fia volt

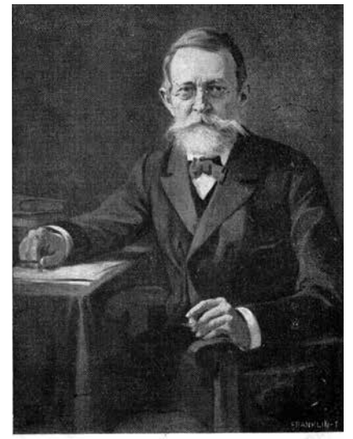
Az akadémia a nemesi családok sarjainak hagyományos képzőhelye volt – az ismert társadalmi állású hallgatók közül 2210 fő nobilis, 31 báró, 26 gróf és 1 herceg volt –, ám a XIX. század első felében egyre markánsabban megjelentek a polgári és értelmiségi rétegek a jogi és hivatalnoki pályákon. Ezt bizonyítja az 1239 polgári (cívis) származású diák, a nem ignobilis, valamint a közel négyszáz plebejus és jobbágy fiatal jelenléte. Ha az édesapák vagy gyámok foglalkozását vizsgáljuk, a korabeli társadalom szinte teljes keresztmetszete kirajzolódik: városi, megyei, állami és uradalmi tisztviselők gyermekei adták a hallgatóság gerincét (1706 fő). Erőteljesen képviseltette magát a városi polgárság: iparosok és kézművesek, gyárosok, bankárok és magánzók, valamint kereskedők fiai (902 fő). Jelentős volt az értelmiségi és szolgálati háttér: katonák és katonatisztek, tanárok és humán értelmiségiek, jogászok, egyházi személyek, továbbá orvosok és patikusok gyermekei (614 fő). Mellettük 104 paraszti, földműves családból származó fiatal is eljutott a győri akadémiára.

A királyi akadémián a stúdiumok alapját a kétéves bölcsészeti alapozás, majd az erre épülő kétéves jogi és a püspöki szemináriummal összefonódó teológiai képzés jelentette. Az adatbázisban szereplő diákok tanulmányi útjait elemezve pontosan követhető, hogy a csak bölcsészeti tanfolyamot végezte el Győrben 5099 hallgató (mintegy 56 százalék). A bölcsészet önmagában is képesített bizonyos értelmiségi és hivatalnoki pályákra, sokan pedig más városok egyetemein, akadémiáin vagy szemináriumaiban folytatták stúdiumaikat. A teljes győri kurrikulumot (bölcsészet és jog) 1530 hallgató járta végig az intézmény falai között. Bölcsészet után teológiai irányba 526, míg a bölcsészet, jog, teológia hármas lépcsőjén 48 fő haladt végig. Közvetlenül a jogi karra iratkozott be 1813 fő, akik a bölcseleti alapozást más intézményben végezték el.

Az adatbázis arra is választ ad, hová mentek tovább tanulni a győri diákok: összesen 898 hallgató hazai és 84 hallgató külföldi továbbtanulását követhetjük nyomon. Belföldön a legtöbben egyházi pályára léptek, és a győri püspöki szemináriumban, illetve a pécsi püspöki szemináriumban hallgattak teológiát. A világi pályát választók elsődleges célpontja a Pesti Királyi Egyetem volt, ahol jogi (83 fő) és orvosi (34 fő) diplomát szereztek. Különösen figyelemre méltó a mai Széchenyi István Egyetem hagyományai szempontjából, hogy 71 egykori győri akadémista a szomszédos Magyaróváron (a mai Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar jogelődjénél) tanult tovább.

Reguly Antal nyelvész (Zirc, 1819 – Buda, 1858) – A magyarországi finnugrisztika egyik legelső, kiemelkedő képviselője, a bölcsészeti fakultáson tanult 1834 és 1835 között

Szinnyei József bibliográfus (Komárom, 1830 – Budapest, 1913) – A Magyar írók élete és munkái szerzője 1846-tól a szabadságharc kitöréséig volt a győri akadémia hallgatója

Külföldön a legnépszerűbb célpont a birodalmi főváros, Bécs (49 fő) és Graz (28) volt, de eljutottak a győri diákok a mariabrunni erdészeti akadémiára, Paviába, sőt Róma, Göttingen, Jéna, Heidelberg, Berlin, Lipcse és Utrecht egyetemeire is, ahol a teológia (46) mellett főként orvostudományt (23), jogot (8) és mérnöki-műszaki tudományokat (5) hallgattak.

A végzett hallgatók jellemző pályaképe ennek megfelelően három irányba ágazott. A jogot végzettek a dunántúli és országos közigazgatás, az igazságszolgáltatás, a reformkori követi és politikai élet gerincét adták. A bölcsészetre és a püspöki szemináriumra építők a katolikus egyház plébánosai, kanonokjai, főpapjai és tudós tanárai lettek, míg az egyetemeken továbbtanulók közül kerültek ki a korszak jeles orvosai, természettudósai és akadémikusai. A 250 évvel ezelőtt alapított győri királyi akadémia első hét és fél évtizedének több mint kilencezer hallgatója azt a szellemi fundamentumot is lerakta, amelyre a mai Széchenyi István Egyetem polgársága negyed évezred távlatából is büszkén emlékezhet.

TÉGLÁRÓL TÉGLÁRA

A dinamó vagy szódavíz hallatán valószínűleg minden győrinek elsőként Jedlik Ányos bencés tudós tanár neve ugrik be elsőnek. Pedig városunk számtalan egyéb jelentős feltalálóval dicsekedhet. Ebben a számban az építészetben alkalmazott helyi történelmi újításokkal foglalkozunk.

Szöveg: **Hegedüs Péter**

Szerelmey Miklós (1862)

Kövek doktora

Az épületrestaurálás fejlődéstörténete a puszta állagmegóvástól a tudatos műemlékvédelemig hosszú utat járt be. A XIX. század ipari forradalma és a városi szmog hívta életre az igényt olyan anyagok iránt, amelyek képesek megállítani a kőzetek mállását. E folyamat egyik úttörője az angol emigrációban élő, győri születésű Szerelmey Miklós mérnök és litográfus volt, aki 1853-ban fejlesztette ki szilikátos kőkonzerváló eljárását. Katonai múltjából merítve, egyiptomi és görög romok tapasztalatait, valamint a hajófenekek aszfaltbevonatát tanulmányozva alkotott meg egy sűrű, ragacsos, színtelen folyadékot. A szer vízhatlanná tette a porózus köveket, de hagyta a belső nedvességet elpárologni. Találmányát „Silicat zopissa" néven nevezte el – és Szerelmey Ltd. néven indított virágzó vállalatot Londonban. Amikor 1855-ben a parlament, a Westminster-palota omladozó falainak megmentésére pályázatot írtak ki, Szerelmey „kőgyógyászként" tálalta magát. Michael Faraday professzor bizottsága megállapította, hogy a magyar mérnök eredményei a legjobbak, így az ő oldatait használták a Big Ben és a Szent Pál-katedrális falaira is. Szerelmey cége ma is piacvezető az Egyesült Királyságban, londoni székházában pedig ott áll az alapító mellszobra.

Hasonlóan korszakalkotó építészeti elemet álmodott meg Weisz Lajos győri építőmester, aki 1895-ben két újfajta tégla szabadalmaztatását kérte saját gyára számára. Az üreges, kívül fogazott elemek szorosan egymásba kapaszkodtak, így a lapos boltozatoknál keskenyebb épületek esetén vastartókra és malterra egyáltalán nem volt szükség, míg a másik típus a csatornák hengeres nyomóerejének állt ellen. Az 1896-os Ezredéves Kiállításon Weisz egy cement nélküli pavilont emelt a teherbírás igazolására. Maga I. Ferenc József király is megállt a standnál, s elképedve jelentette ki, hogy korszakalkotó találmánynyal van dolga, s büszke arra, hogy a leleményes mester az ő alattvalója.

Fogd meg a gombod!

A városi higiénia és a mindennapi biztonság terén is győri elmék hoztak megváltást. 1902-ben Doktor Izidor állatorvos – aki később Győrben szolgált – egy olyan elmés mobil dögégető kemencét konstruált, amely megfékezte a fertőző állatbetegségek terjedését, de olcsóbb volt a korábbi monstrumoknál. A süllyeszthető, speciális légcsatornákkal és dupla rostélyrendszerrel ellátott találmányát az Osztrák–Magyar Monarchia első ipari hulladékégetőjének építésekor, Brünnben is alapul vették, majd az 1896-os alapötletét 1909-ben Győrben fejlesztette tovább rézsútos adagolórostéllyal.

A kéményseprés – mint önálló mesterség – a középkori városiasodással egy időben, a XII–XIII. század környékén kezdett elterjedni Európában, ahogy a nyitott tűzhelyeket felváltották a kőből épült kémények. A kéményseprőkhöz számtalan babona fűződik, de sosem szabad elfeledkezni arról, hogy milyen kiemelkedő szerepet játszanak abban, hogy félelem nélkül tartózkodhassunk saját házunkban akkor is, ha hagyományos módon kályhával fűtünk. Kovács József győri téglagyáros sajátos módon járult hozzá 1900 tavaszán a biztonságos fűtéstechnikához. A kémények állandó réme a visszaáramló szél, a bukószél volt, amely életveszélyes szén-monoxid-mérgezést okozhatott. Már a XIV–XV. században is használtak speciális kő- vagy fém sapkákat, amelyek megakadályozták, hogy a szél közvetlenül befújjon a kéménybe. Kovács a kémény négy oldalába redőnyszerűen elhelyezett, ferde szélirányító lemezeket falazott be. Ezek megtörték a felülről érkező széláram sebességét, így a füst szabadon távozhatott.

A tiszta szobák kényelmét szolgálta Vincze István győri kéményseprősegéd 1930-as találmánya is. A falba süllyeszthető, zegzugos terelőcsatornákkal ellátott koromfogó elzárólemez megakadályozta, hogy a kéménytisztítás során a korom visszahulljon a lakásba. A füstgázok elszálltak, a nehéz szemcsék pedig tisztán a gyűjtőszekrény aljára hullottak.

Funerális építészet

A XIX. században az építészet és a technika a végtisztesség kultúráját is átalakította. Ahogyan az 1820-as évektől kezdve elterjedt a portlandcement, lehetővé vált a sírhelyeknek közvetlenül a helyszínen történő kibetonozása. Ekkor azonban még nem a mai értelemben vett tiszta betont, hanem inkább téglával kombinált, cementtel megerősített szerkezeteket használtak. A helyszíni, lassú és költséges betonozást forradalmasította Tolnay János Árpád, a győri cementárugyár igazgatója 1915-ben. Megalkotta az előre gyártott, hornyokkal összeilleszthető betonsírboltot. A gyárban öntött oldalfalakat, fenéklapokat és fedeleket közvetlenül a temetőbe szállították, ahol a csatlakozásokat cementbeöntéssel tették teljesen lég- és vízmentessé. A belső válaszfalakkal több fülkére osztható rendszer ráadásul közös határfalakkal volt bővíthető, ami óriási anyag- és helymegtakarítást jelentett a városi sírkertekben.

Évezredes gondot okozott a temetéseknél a koporsónak az a sok áthelyezése és hurcolása, amíg a ravatalozóból a sírba helyezik. A ravatalba épített süllyesztő, amely a szertartás végén a koporsót a padlószint alá ereszti, a viktoriánus korszak technikai újításainak terméke. Ez a megoldás elsősorban a köztemetőkben épült ravatalozókban terjedt el, ahol a süllyesztő közvetlenül a kriptába vagy a krematóriumba vezette az elhunytat. A mérnöki precizitást állította a kegyelet szolgálatába Rácz Ádám győri szobafestő 1909-ben. A koporsók nehézkes, manuális cipelését és sírba eresztését elégelte meg, ezért szerkesztett egy süllyesztővel ellátott, univerzális ravatalt. A díszes szerkezet alkalmas volt a holttest felravatalozására, görgős-kocsis szállítására, majd a sír felett egy kötéldobos hordószerkezet segítségével a koporsó gombnyomásra, méltóságteljesen ereszkedett a föld alá. A zseniális gépezetet elsőként egy tragikus sorsú piaci kofa, Mézes Margit temetésén mutatták be a nagyközönségnek – és később 280 koronáért árusították a piacon. Bár a technológiák egy része mára finomodott, ezen újítások mind hozzájárultak ahhoz, hogy Győr városa az épített és modern környezet igazi úttörőjévé váljon.

Magazinunk állandó szerzője, Hegedüs Péter négy éve dolgozik a tervek szerint 2027 elején megjelenő könyvén, amelyben Győrhöz kötheto feltalálók legendás életét dolgozza fel. A jelenleg nagyjából ezer oldalnyi nyersanyag összegyűjtéséhez mintegy másfélezer tudományos forrást használt fel.

Barsy Sarolta

KOSSUTH-DÍJAS BURGONYANEMESÍTŐ

A Széchenyi Alumni Magazin életrajzi ismertetőjében ezúttal az első magyaróvári akadémiai oklevelet szerzett hölgyről emlékezünk meg bővebben. Barsy Sarolta 1903. november 20-án Aradon született. Szülők: Barsy Aurél győri, majd aradi sóhivatali tisztviselő és a győri Gallov Erzsébet.

Szöveg: **Biczó Zalán**

Barsy Sarolta az első világháború után családjával Tokajra, majd Sopronba költözött. Időközben kereskedelmi érettségit tett. Ezt követően újságíróként tevékenykedett, majd felvételt nyert a Zeneművészeti Főiskolára. Nagybátyja, a mosoni akadémián oktató Dr. Ejury Lajos (1870–1965) vegytantanár ösztönzésére 1930-ban mégis a Magyaróvári Gazdasági Akadémián kezdte el tanulmányait. 1933. május 24-én, mint harmadéves hallgatónő olvasta fel dolgozatát „A rizstermelés nálunk és Olaszországban” címmel a Magyaróvári M. Kir. Gazdasági Akadémiai Hallgatói Gazdasági Egyesületében.

A diploma kézhezvétele (1933) után az Esterházy-uradalomban dolgozott, majd 1934-ben a Magyaróvári Országos Növénynemesítő Intézetben gyakornokként kezdte munkáját. 1939-ben kísérletügyi asszisztensnek, majd 1941-től m. kir. mezőgazdasági kísérletügyi adjunktusnak, 1944–ben pedig mezőgazdasági kísérletügyi II. osztályú főadjunktusnak nevezték ki. Közreműködött a Hajas-Rázsó-féle kézikönyv sajtó alá rendezésében, majd egy évig a felsőfokú tanfolyam oktatója lett. 1949-ben Martonpusztára, majd a Somogy megyei Mariettapusztára került. Utóbbi helyen a keszthelyi Délnyugat-Dunántúli Mezőgazdasági Kísérleti Intézet kísérleti telepének tudományos segédmunkatársaként dolgozott (1948–1950).

Barsy Sarolta az ötvenes évek kezdetétől Mariettapusztán végzett burgonyanemesítést. 1959-ben a Somogyi sárga, 1960-ban a Somogyi korai, 1961-ben a Somogyi sárga kifli, 1971-ben a Somogy gyöngye burgonyafajták nemesítését irányította. Közben – 1960-ban – a Keszthelyi Gazdasági Akadémiához került. 1962-ben – már a Keszthelyi Mezőgazdasági Akadémia tudományos főmunkatársaként – a burgonyanemesítés terén végzett tudományos munkájáért, új korai burgonyafajták előállításáért és elszaporításáért a Kossuth-díj III. fokozatát vehette át. A Fleischmann Rudolf-emlékérmet 1973-ban kapta meg.

Hatvanhét évesen ment nyugdíjba, Mosonmagyaróvár-Majorokban telepedett le. 1989-ben egy fajtajelölt burgonyát neveztek el róla. Utolsó lakhelye: Mosonmagyaróvár, Lenin utca 55. sz. Győrött halt meg 1980. április 20-án, utolsó útjára a mosonmagyaróvári temetőben kísérték. „Hálás vagyok a sorsnak, hogy fiatalon megismerhettem őt, aki szerénységgel párosult tudással, a mostoha kutatási körülmények ellenére is optimista lényével, emberszeretetével ajándékozott meg” – emlékezett meg róla Dr. Horváth József, az MTA rendes tagja 2019-ben.

BARSY SAROLTA FŐBB MUNKÁI

A dél-somogyi minőségjavító burgonyanemesítés eredménye = Agrártudományi Közlemények 23(3) pp. 389-392.
Szója. Magyar nemesített növényfajtákkal végzett előkísérletek eredményei című füzet (Növénynemesítő Intézet V. számú kiadványa).

Ujhelyi Imre, a Magyaróvári Magyar Kir. Gazdasági Akadémia igazgatója 1914-ben kezdeményezte a nők felvételét. S bár a miniszter akkor elvi beleegyezését adta, még éveket kellett várni a nők akadémiai oktatására. 1920-ban Csitkovics Elvira volt az első hivatalos női hallgató, de diplomát nem szerzett. 1928-ban Eördögh Anna, 1929-ben Zalka Margit iratkozott be. Eördögh Anna Győrben született 1909. március 9-én. Születéskori lakhelye: Győr, Kossuth utca 108. Szülők: Eördögh Antal, Pintér Lujza. A győri Apponyi Albert Leánygimnáziumban érettségizett. 1938. május 22-én kötött házasságot, mármint oklevéles gazdász a mosoni katolikus templomban. Férje: Dr. Sulyok Tivadar gazdasági felügyelő. Eördögh Anna gyémántdiplomás agrármérnököt 1996. január 5-én temették el szülővárosában.

Sajtójegyzék
SZ Győr 268/1909. (Eördögh Anna Erzsébet) – A Magyaróvári M. Kir. Gazdasági Akadémiai Hallgatói Gazdasági Egyesülete = Köztelek, 1933. június 4. p.412. – Eljegyzés = Dunántúl, 1937. december 25. p.11. (Eördögh Anna Erzsébet) – Házasság = Pesti Hírlap, 1938. május 21. p.11. (Eördögh Anna Erzsébet) A földmívelésügyi miniszter = Budapesti Hírlap, 1938. július 12. p.8. – Barsy Sarolta m. kir. mezőgazdasági kisérletügyi gyakornokot Magyaróvárra m. kir. mezőgazdasági kisérletügyi asszisztenssé (1939. évi junius hó 30-án. – 3.670/eln. 1. VIII. B. 1. 1939. F. M. szám.) – Magyarország tiszti név és címtára 1940., 1944. – Növénynemesítő Továbbképző tanfolyam Magyaróvárott = Köztelek, 1941. június 8. p.523. – Budapesti Közlöny, 158. szám, 1941. július 15. p.4. – Kinevezések = Győri Nemzeti Hírlap, 1941. július 16. p.4. – A magyar királyi földmivelésügyi miniszter = Budapesti Közlöny, 6. szám 1944. január 9. p.1. – Különleges növénynemesítés = Magyar Mezőgazdaság, 1947. október 16. p.12. – Személyi ügyek = Mezőgazdasági Értesítő, 1958. október 1. p.367. – A somogyi burgonyanemesítő = Somogyi Néplap, 1960. május 1. p.6. – Kiosztották a Kossuth-díjakat = Kisalföld, 1962. március 15. p.2. – Munkás-Paraszt Kormány 1008/1962. (II. 15.) számú határozata az 1962. évi Kossuth-díjak odaítéléséről Magyar Közlöny, 1962 (1–100. szám) 1962-03-15 / 17. szám p.181. – 1962. évi Kossuth-díjasaink = Veszprémi Napló, 1962. – Már a tél végén új burgonyát szállíthatnak: Régi termesztési módszert korszerűsített Barsy Sarolta Kossuth-díjas növénynemesítő = Napló, 1964. december 9 .p.3. – Pákovics Miklós: A grófnő után az első = Kisalföld, 1974. április 11. p.4. (Pákovics Miklós újságíró egy állítólagos lengyel grófnőt is idéz Jókai Mór lapjából – Az Igazmondóból –, aki 1867-ben protekcióval jutott be a felsőoktatásba) – Gyászjelentés = Kisalföld, 1980. április 24. p.6. – Barsy Sarolta = Magyar Hírlap, 1980. április 24. p.8. – HA Győr 632/1980.(Barsy Sarolta) – Gyászjelentés = Kisalföld, 1996. január 4. p.17. (Eördögh Anna Erzsébet) – Emlékek és gondolatok a magyaróvári agrár-felsőoktatás bicentenáriumán: Memories and Thoughts on the Bicentenary of Agricultural Higher Education at Magyaróvár (Horváth József az MTA rendes tagja, professor emeritus, Pannon Egyetem Georgikon Kar. Növényvédelmi Intézet, Keszthely) = Megemlékezés: Emlékek és gondolatok a magyaróvári agrár-felsőoktatás bicentenáriumán. In.: Magyar Tudomány 2019/10. p.1548-1556. – Kettinger Gyula: Száz éve született Barsy Sarolta : Burgonyanemesítés és Magyaróvár = Mosonvármegye, 2003. január 15. – In.: https://www.kozakpeter.hu/palyakep/barsy-sarolta-db60b Dr. Tenk Antal: Dicső múltunk II.: A magyaróvári agrárfelsőoktatás második száz éve: A nagy átalakulások évszázada (1918–2018).

Dienes (Geiger) Valéria

AZ ELSŐ MAGYAR NŐI EGYETEMI DOKTOR

Dienes (Geiger) Valéria Szekszárdon született 1879. május 25-én. Szülők: Geiger Gyula ügyvéd, Benczelits Erzsébet tanárnő. Testvére, Geiger Edit (Szekszárd, 1884. március 17. - Győr, 1973. március 7.) győri leánygimnáziumi tanárnő 1919 és 1946 között.

Szöveg: **Biczó Zalán**

1893. augusztus 31-én vették fel ingyenes bentlakónak a győri tanítóképzőbe, ahol 1897 júniusában tette le a képesítő vizsgát. A győri évek alatt még különórákat is fizetett Staab Lénárd zongoratanítónál. „Amikor elvégeztem a tanítóképzőt, kaphattam volna állást, de nagyon nem akartam állásba menni, mert az egyetemre vágyódtam” – fogalmazott. 1894. június 9-én növendékvizsgán zongorázott Salzer Fannyval és Zrínyi Ilonával. 1896 áprilisában Liszt rapszódiát zongorán játszott a tanítóképzőben. 1896. június 6-án zongoristaként vizsgázott Haeffner Annával és Homonnay Sylviával.1897-ben zongorán kísérte a harmad- és negyedéves növendékeket.

Győri évei után a budapesti Erzsébet Nőiskolában szerzett polgári-iskolai matematikatanítónői oklevelet, majd 1904 és 1905 között a Zeneakadémián >>>

zongorát és zeneszerzést tanult. A későbbi neves író, táncpedagógus és filozófus budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szerzett bölcsészdoktori oklevelet, miután matematika, fizika és filozófia szakokon végzett. A Pázmány-egyetem szigorlatozóinak anyakönyvében ezt olvashatjuk: „A szigorlat letételének napja: 1905. június 21. Az értekezése: Valóságelméletek. Bírálók: Dr. Pauer Imre és Dr. Alexander Bernát. Főtárgy: Filozófia. Melléktárgy: Esztétika és Matematika. A szigorlat általános eredménye: summa cum laude. A tudorrá avatás napja: 1905. június 24-én." Ezzel ő lett az első magyar női egyetemi doktor.

1905. november 15-én házasságot kötött Budapesten Dienes Pál matematikussal. Házasságkötése idején lakhelye: Bp., IV. ker., Zöldfa utca 36. Eötvös Loránd tanítványa volt, Jászi Oszkár és Szabó Ervin köréhez tartozott. Házassága 1922-ig tartott. Eleinte matematikával foglalkozott, értekezései francia szaklapokban is megjelentek. Filozófiai munkásságának eredményeit az Indukció problémája (1916) c. művében foglalta össze. Bergson műveit magyarra fordította. 1919 után Nizzában és Párizsban él, majd 1923-ban visszatér fiaival (Gedeon – született: 1914, Zoltán – 1916) Magyarországra. Az 1920-as évek közepén megismerkedik Prohászka Ottokárral, a fehérvári püspökkel, aki Bergson után a legmélyebb befolyást gyakorolja világnézeti-lelki fejlődésére. A győri m. kir. állami tanitőnőképző-intézet ötvenéves fennállásának emlékünnepén, a színházban tartott jubileumi díszelőadáson a Prológ: Az óra jár... című költeményét mondta el az intézet volt növendéke. 1935 októberében a tanítóképzés hatvanéves jubileumán „dr. Dienes Valéria, akinek zseniális, nagyszabású orchesztrikai tanulmányai és előadásai országszerte ismeretesek, ugyancsak – mint az intézet volt növendéke mélységes gondolatokkal elmélkedett a múlt, a jelen és a jövő kapcsolatairól" – jelentette a győri sajtó. A tudós filozófus 1934-ben Baumgarten-díjat kapott.

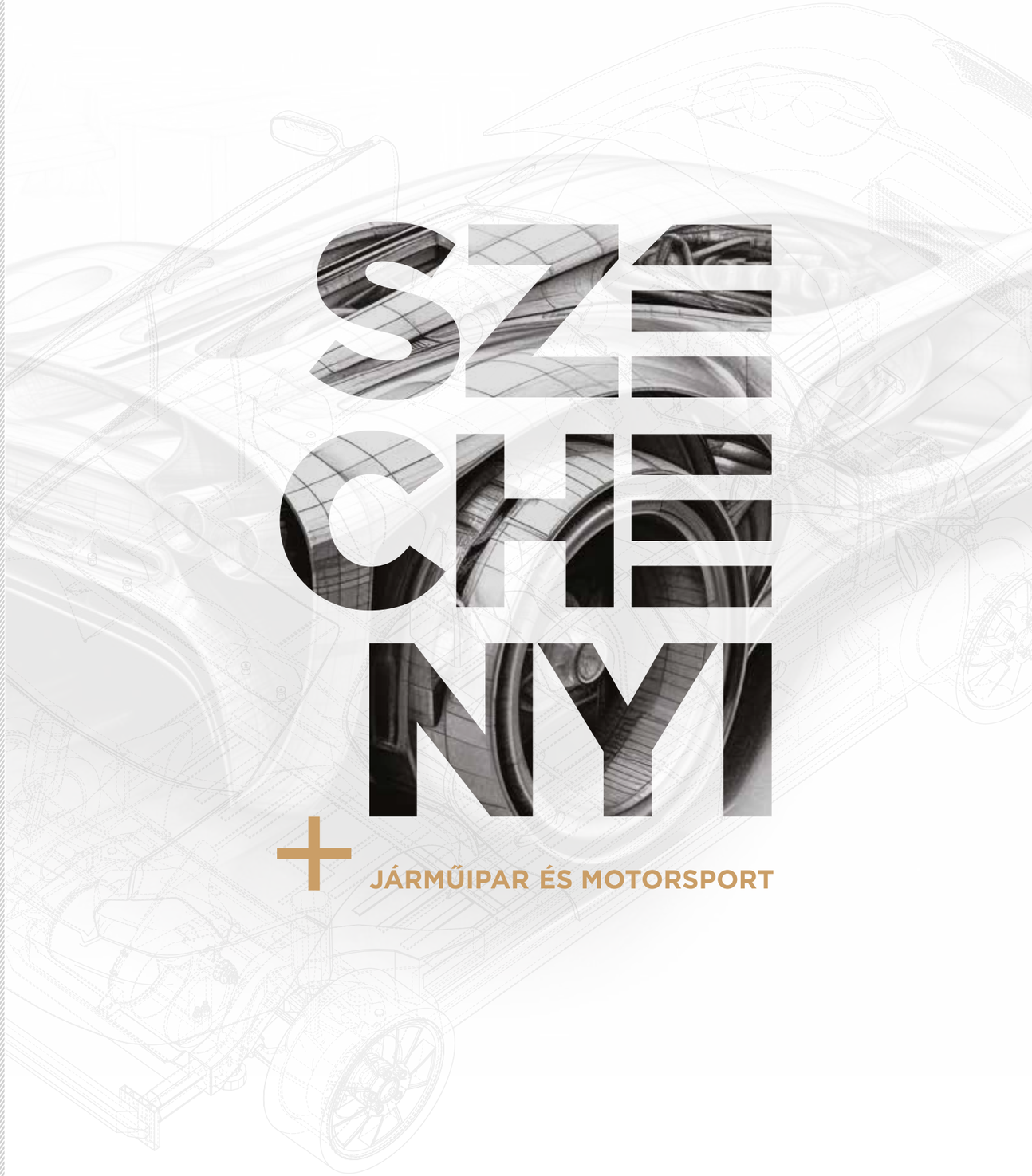
A püspök kultuszának hű ápolójaként a Szociális Missziótársulat győri szervezete 1942. április 19-én Prohászka-ünnepélyt rendezett a győri Kultúrházban. Az ünnepség fővédnökeként a rendezvényen Apor Vilmos megyéspüspök is megjelent. Így ő is szemtanúja volt annak, ahogy Favete linguis címmel két képben adták elő a Prohászka-Misztériumot, amelynek szövegét dr. Dienes Valéria írta. 1943. május 16-án és 17-én a „Tíz Szűz" c. evangéliumi parabolajátékát adta elő a Szent Orsolya-rendi leány középiskola kongregációjának diszgyűlésén az intézet mozdulat- és szavalókórusa.

Az alábbiakban az 1975-ben Vitányi Ivánnak adott televíziós interjújából idézünk. „Nagyon érdekes pillanat volt az, amikor még győri prepa koromban elém szalad az egyik kollégám – Kerecsényi Gizinek hívták –, és azt mondja: 'Tudod-e, hogy most már a nők is járhatnak egyetemre?' Mi annyira nem ismertük a világ szerkezetét – úgy internátuson belül –, hogy azt kérdeztem tőle: 'Mi az az egyetem?' Kerecsényi Gizi megmagyarázta, hogy az egyetem a legmagasabb tanulási fokozat, és hogy ezentúl a nők is mehetnek oda. Akkor megfogadtuk mind a ketten, hogy mi is odamegyünk. De előbb külön le kellett tennem az érettségit. Tehát a tanárképző után elmentem a Bulyovszky utcai Reáliskolába, ott letettem az érettségit, és így törvény szerint, mint rendes hallgató, beiratkoztam az egyetemre. (...) Az egyetemi élet elég mulatságos volt, mert mi még mindig nagyon szokatlanok voltunk a fiúknak. Ezt különösen mi heten észleltük, akik nem az egyetemen, hanem a Műegyetemen hallgattunk matematikát, és mindig az első padban ültünk. Mert hát a fiúk eléggé észrevettek bennünket, vicceltek, tréfáltak, és az első sorban, ahol mi ültünk, mindig tele volt a padnak az alja hegyesre hajtogatott repülő papíroscsúcsokkal. Amíg csak nem volt benn tanár, repültek felénk azok a papiros üzenetek. Mi persze mosolyogtunk rajta, és azon is, hogy bizonyos fiúk bizonyos lányokra irányították a kis repülőket. Az meg régi szokás volt az egyetemen, hogy amint belép a tanár, a hallgatók felállnak és éljent kiáltanak. Mikor belépett egy lány, azokra is éljent kiáltottak, jó ideig. Még egy apróságot tudok mondani a régi egyetemről, ti. a régi bölcsészeti karon, a központi egyetem második emeletén, a folyosó végén csináltak egy külön szobát; ki volt rá írva: Egyetemi Nőszoba, hogy békességben maradjunk a fiúktól, és hogy ne lógjunk a folyosókon vagy az ablakmélyedésekben."

Dr. Dienes Valéria Budapesten halt meg 1978. június 8-án.

Irodalom- és sajtójegyzék:

SZ Szekszárd Róm. kat. 152/1879. május 25. ~ Jókai-ünnep a nőpreparandiában = Győri Közlöny, 1894. január 11. p.4. ~ Zenevizsga a tanítóképző-intézetben = Győri Közlöny, 1894. június 7. p.4. ~ Évzáró vizsgák és ünnepélyek = Győri Hírlap, 1894. június 10. p.3. ~ Zenevizsgálat a nőpreparandiában = Győri Közlöny, 1895. június 9. p.6. ~ A tanítóképző intézet milleneuma = Győri Hírlap, 1896. április 24. p.3. ~ A magyar ezredév beiktató ünnepei = Győri Hírlap, 1896. május 10. p.1,2,3. ~ A győri m. kir. állami tanítóképző = Győri Közlöny, 1896. június 4. p.2,3. ~ A tanítóképző intézet zenevizsgája = Győri Hírlap, 1896. június 3. p. 3. Zenevizsga = Dunántúli Hírlap, 1897. május 27. p.4. ~ Az Erzsébet-nőiskola ünnepe = Nemzeti Iskola, 1899. február 11. p.6. ~ Doktorrá avatások az egyetemen = Vasárnap, 1905. június 25. p.8. ~ Doktori diploma -eljegyzéssel = Közérdek, 1905.június 17. p.4. ~ HÁZ Bp. IX.ker. 1066/1905. ~ ELTE Levéltár 56/1905. Pázmány-egyetem szigorlatozók anyakönyve ~ Az állami tanítóképző-intézet emlékünnepe = Győri Hírlap, 1927. május 21. p.2. ~ A vasárnapi egyházzenei program = Dunántúli Hírlap, 1931. november 22. p.5. ~ A győri m.kir. állami tanítóképző-intézet 60 éves jubileumi ünnepsége = Dunántúli Hírlap, 1935. október 27. p.7. Prohászka-ünnepség a Kulturházban = Dunántúli Hírlap, 1942. április 11. p.3. ~ Prohászka-ünnepség Győrött = Dunántúli hírlap, 1942. április 25. p.1. ~ Előadás = Győri Nemzeti Hírlap, 1943. május 14. 3. ~ A Mária Kongregáció ünnepe a Szent Orsolya-zárdában = Dunántúli Hírlap, 1943. május 22. p.3. ~ Beszélgetés Dienes Valériával (Vitányi Iván tv-interjújának közlése), Valóság 1975/8. sz., 1975. augusztus 1. ~ Látogatóban Dienes Valériánál = Új Ember, 1978. május 14. p.5. ~ Mély fájdalommal = Magyar Nemzet, 1978. június 14. p.6. ~ Dienes Valéria halálára = Magyar Nemzet, 1978. június 15. p.4. ~ Meghalt Dienes Valéria = Új Ember, 1978. június 18. p.4. ~ Dr. Dienes Valéria = Új Ember, 1978. június 25. p.6. ~ Szabó Ferenc: Dienes Valéria, a század nagy tanúja = Szolgálat, 1979. 42. sz. április 1. p.40-45. ~ Grábics Frigyes: Bergsontól Prohászkáig: Emlékezés Dienes Valériára: Győrött volt diák = Kisalföld, 1991. szeptember 25. p.9. ~ Dienes Valéria önmagáról. Szerkesztette: Szabó Ferenc. Bp.,Agapé, 2001. ~ Biczó Zalán: Életrajzi lexikon a győri leánygimnázium tanárairól. Győr, 2011. (Geiger Edit életrajza), Horváth László, Biczó Zalán: A győri tanítóképzés tanárainak lexikona. Győr, 2026. (Staab Lénárd életrajza) ~ Köszönöm a levéltári adatokat Székely Hunornak, az ELTE levéltárosának.

SZÉCHENYI EGYETEM
UNIVERSITY OF GYŐR

Pozsony és Győr

AZONOSSÁGOK ÉS KÜLÖNBSÉGEK

Csehszlovákiában az érettségi és az egyetemi szint között nem volt semmi, hiányzott a főiskolai szintű képzés. Az 1980-as évek legelején jöttünk egyetemi kollégákkal Győrbe, az akkori KTMF-re. A gyakorlati képzést, a tanterveket, a végzetteket alkalmazó itteni cégek hozzáállását, véleményét ismertük meg.
Amikor Győr 1990 nyarán meghirdette a nagy egyetemalapító célkitűzését, küldöttség jött Pozsonyba, hogy megismerjék a mi egyetemi tanterveinket. 1993-ban hívott dr. Szekeres Tamás akkori főigazgató, hogy angol nyelven, óraadóként tanítsak az integrált mérnökképzésben.
Jól sikerülhetett a bemutatkozás, mert 1994 őszén már az intézmény rendes oktatója lettem. 1996-tól több időszakon keresztül egészen 2009-ig tanszékvezetőként dolgoztam.
Pozsonyban, a Szlovák Műszaki Egyetemen voltam tanszékvezető, intézetigazgató, kari tanácstag, s a kari doktori iskolában is dolgoztam. Minden rétegét megéltem a műszaki felsőfokú képzésnek. Elkészítettük a pozsonyi mérnökképzés bolognai rendszerét, sikeresen akkreditáltattuk. Győrben hasonló feladataim voltak.
A Széchenyi-egyetem és a város egyaránt kedves számomra. Ezt erősíti, hogy megkaptam – már másodjára – Győr ezüst emlékérmét.
Feleségem énekművész, a Pozsonyi Konzervatórium ének tanszakának volt a vezetője. Színház- és koncertbérletem volt Győrben, s a Művészeti Kar zeneművészoktatóival folyamatosan szerveztük a pozsonyi-győri zenei képzési együttműködést. Mindkét városban több koncert jelzi ezt. A legmaradandóbb a 2004-es Európa Esten tartott közös hangverseny.

Dr. Bukoveczky György
ny. tanszékvezető egyetemi tanár
Szlovák Műszaki Egyetem –
Széchenyi István Egyetem

INTEGRÁLT MÉRNÖKKÉPZÉS

Az 1990-es évek közepétől három magyar főiskola – köztük a Széchenyi-főiskola – egy nemzetközi projekt keretében átvette az angliai, Nottingham Trent University (NTU) „Integrált mérnök” szakirányát. A háromléves, angol nyelvű képzés az NTU tanterve szerint, a feltételek teljesítése után „bachelor” diplomát adott. Emellett a magyar feltételekhez való felzárkózás után a magyar diplomát is átvehették hallgatóink.
A győri oktatási program sikeres nottinghami akkreditáción ment át. A tantervi és diploma adási követelmények betartását az NTU folyamatosan felügyelte.
A projekt keretében számos hallgatócsere valósult meg. A magyar hallgatók legtöbbje egy tanulmányi félévet töltött Nottinghamben. A program oktatói egy-egy hónapon át részt vehettek az ottani oktatásban, az oktatásra való felkészülésben.
A képzés értéke a gyakorlatorientáltság, a többirányú szakismeret – gépészet, elektronika, informatika – integrált felhasználása és a szakmai nyelv tökéletesítése volt.
Ez a szakirány alapozta meg a későbbi, az autóiparba is szervesen betagozódó, ma már nélkülözhetetlen „Mechatronika szakirány” megszervezését. A végzősök sikeresen érvényesültek magyar és nemzetközi cégeknél.

INTEGRATED ENGINEERING EDUCATION

Since the mid-1990s, three Hungarian colleges, including the Széchenyi College, have taken over the „Integrated Engineering” degree programme of Nottingham Trent University (NTU) in England, as part of an international project. The three-year, English-language course, based to the NTU curriculum, awarded an English bachelor's degree after fulfilling the requirements. In addition, students could also earn a Hungarian Degree after completing the Hungarian requirements. The educational programme in Győr has been successfully accredited in Nottingham. The NTU has continuously monitored compliance with curricular and degree requirements. Several student exchanges have taken place as part of the project. Most of the Hungarian students spent a semester in Nottingham. The teachers of the programme could also spend a month at NTU and get involved in the teaching and preparation of the students. The value of the training lies in its practical orientation, the integrated use of multidisciplinary skills - mechanical engineering, electronics, IT - and the improvement of the professional language.
This specialisation laid the foundations for the later „Mechatronics specialisation”, which is now indispensable and is also an integral part of the automotive industry. The graduates have been successfully employed in Hungarian and international companies.

Dr György Bukoveczky
retired Professor and Head of Department
Slovak University of Technology - Széchenyi István University

KÖZLEKEDÉSTECHNIKA AZ EURÓPAI EGYETEMEKEN

A győri műszaki karok és a Szlovák Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karának közös szervezésében és részvételével valósult meg 2016 őszén a „21. Europaische Konferenz der Professoren für Fordertechnik – 21. Közlekedéstechnika Professzorainak Európai Konferenciája”.
A tradicionális nemzetközi tudományos fórum győri témájaként a Széchenyi-egyetem és tanszékeinek oktatási és kutatási céljai szolgáltak, továbbá a kapcsolatteremtési lehetőségek feltárása.
A programok győri és pozsonyi szervezője dr. Bukoveczky György pozsonyi-győri tanszékvezető egyetemi tanár volt.
A konferencia résztvevőit, vagyis 8 ország 17 egyetemének – Bécs, Belgrád, Berlin, Bochum, Pozsony, Dortmund, Drezda, Gliwice, Graz, Győr, Hamburg, Hannover, Karlsruhe, Kassa, Leoben, Magdeburg, Miskolc, München, Novi Sad, Stuttgart, Szófia, Wroclaw, Zürich – 24 professzorát a győri Audi szakmai hátterével fogadtuk. Dr. Ludger Overmeyer hannoveri professzor, a konferencia elnöke a győri konferencia fő értékeként az egyetemek közötti szakmai kapcsolatok bővítését és elmélyítését szorgalmazta.

Sikeres oktatócsere

SZLOVÁK KAPCSOLATOK

A pozsonyi Szlovák Műszaki Egyetem és a győri Széchenyi István Egyetem között többrétű, többnyire személyes kapcsolatokon alapuló együttműködés létezik.
Az Erasmus program keretében több alkalommal sikeres oktatócsere jött létre a pozsonyi Automobilmérnöki és Gépszerkezeti Intézet, valamint a győri Gépek Tervezése Tanszék között. Az együttműködés során győri doktorandusz PhD védése is megvalósult a pozsonyi Gépészmérnöki Karon – német nyelven.
A Gépészmérnök Hallgatók Országos Konferenciáján rendszeresen részt vesznek pozsonyi hallgatók is, s más intézményekkel együttműködve vegyes csapatokban szerepelnek.
Pozsonyi professzor kutató professzorként dolgozik a Gépek Tervezése Tanszéken, de jellemzi a kapcsolatot kölcsönös a publikációk megjelentetése is az intézmények szakfolyóirataiban.

TECHNIKA ÉS JOG

Az autonóm járművek jogi kérdéseinek kutatása az egyetem jogi karán, a Felsőoktatási és Ipari Együttműködési Központ keretében zajlott 2017 és 2021 között. A projektben résztvevő 20 kutató a jogrendszer egészét átfogó jogi elemzést készített az autonóm mobilitás és az intelligens rendszerek alkalmazásának jogi vonatkozásairól. A középpontban a magánjogi és büntetőjogi felelősség, az adatfelhasználás és adatvédelem, a robotok jogalanyisága, a felelősségbiztosítás kérdései, az intelligens rendszerek döntéseivel kapcsolatban felvetődő etikai aspektusok voltak. A kutatási témában 3 TDK-dolgozat, 4 szakdolgozat született, 1 doktorandusz hallgató PhD-fokozatot szerzett. A kutatási eredményeket a gyakorlat által is hézagpótlónak értékelt tanulmánykötetben foglaltuk össze. A fejlesztés irányai kapcsán alapvető követelmény a technológia és a jog szimbiózisának megteremtése. A két terület szoros együttműködésében a jognak kettős szerepe lesz. Olyan jogi környezetet kell kialakítani, amely lehetővé teszi a technológiai innováció fejlődését, az engedélyezési feltételek szigorú szabályozása útján biztosítani kell a legmagasabb biztonsági standardok érvényesülését.

Dr. Fazekas Judit
egyetemi tanár
Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar

Focus on autonomous vehicles

TECHNOLOGY AND LAW

Research on the legal issues of autonomous vehicles was carried out at the University's Faculty of Law, in the framework of the Centre for Higher Education and Industrial Cooperation, between 2017 and 2021. The 20 researchers involved in the project conducted a system-wide legal analysis of the legal aspects of autonomous mobility and the use of intelligent systems. The focus was on private and criminal liability, data use and protection, the legal personality of robots, liability insurance, and ethical aspects of intelligent systems' decisions. 3 TDK (Scientific Student Association) papers and 4 theses were written on the research topic, and 1 PhD student obtained a PhD degree.

The research results have been summarised in a volume of studies, which has been evaluated by practitioners as a "gap filler." A key requirement for development directions is to create a symbiosis between technology and law. Law will play a dual role in the close cooperation between the two fields. A legal environment must be created that allows technological innovation to flourish, and the highest safety standards must be ensured through strict regulation of licensing conditions.

Dr. Judit Fazekas
Professor
Ferenc Deák Faculty of Law and Political Sciences

autotechnika

KIHÍVÁSOK KORA

Minden generációnak, minden szakterületnek megvan a maga kihívása – az annak való megfelelés többnyire a dolgok mozgatórugója.

Magam is azért jöttem a BME-ről Győrbe, hogy valami újnak, a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola kibontakozásának a résztvevője lehessek. Így váltam szereplőjévé a közlekedésgépészeti szakiránynak, kiváltképp az autógépészek képzésének.

Az akkori felsőoktatási struktúra szerint a gépészeti üzemeltetés, üzemfenntartás számára képeztünk szakembereket, mérnököket, üzemmérnököket. A műszaki fejlődés diktálta a tempót, az oktatásnak nem volt szabad ebből kimaradnia.

A világban, a gépészeti rendszerek diagnosztikai vizsgálata volt az újdonság. Nem késlekedtünk, az országban elsőként vezettük be a Gépjárműdiagnosztika tantárgyat, majd ezt követte a Műszaki diagnosztika. Adódott az igény, hogy a korábban nálunk végzetteket is meg kellene ezekre tanítani. Létrehoztuk az országban az első szaküzemmérnök-képzést, a Gépjárműdiagnosztika szaküzemmérnökök több évfolyama kapott diplomát. Később javítástechnológia témában is indítottunk szaküzemmérnök-képzést.

A legkorszerűbb eszközök álltak rendelkezésünkre, a folyamatosan fejlődő technika megismerése érdekében megszületett az AutóDIGA – az autódiagnosztika, garázsberendezés és alkatrész szakkiállítás – rendezésének az ötlete. A sok éven át tartó, évenkénti vásárt és konferenciát Győr jegyezte, s számos esetben a kampuszon rendeztük. A szakma egészét megmozdította, sikerét ma már legendák övezik.

A korszerű autótechnika szakirodalmát az 1990-es évek elején a német és angol kiadók könyvei jelentették. A frissebb információátadásra törekedve született meg az Autótechnika folyóirat jogelődje 1991-ben. A havi folyóirat az új technika és a karbantartás, javítás témaköreit tárgyalta. A szerzők többségükben intézményünk tanárai közül kerültek ki, a főszerkesztőt is ők adták.

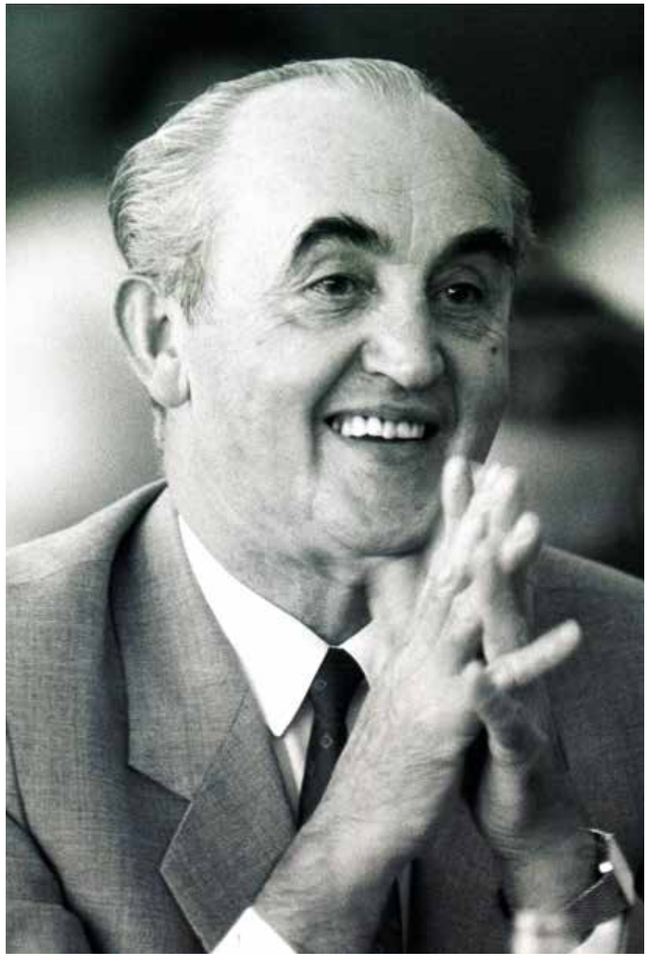
Az indulás utáni években a lapot az Autógépész Osztály a tanszék egyik fórumának tekintette. A szaklap ma is betölti a 35 éve vállalt feladatát. Az Autótechnika azonban az idei évtől már csakis online formában érhető el, honlapja a szaklapok körében az egyik leglátogatottabb. Ezres nagyságrendű cikkarchívuma is az előfizetők rendelkezésére áll.

Amikor még a „felsőoktatási marketing" fogalma sem volt ismert, szakmai tanulmányi versenyeket rendeztünk a középfokú oktatási intézmények diákjai számára, ami önmagában is kuriózum volt az állami verseny mellett. Hírünket ezek vitték a legerősebben.

Dr. Nagyszokolyai Iván
címzetes egyetemi docens
az Autótechnika szakfolyóirat alapító főszerkesztője

Horváth Ede

A „VÖRÖS BÁRÓ”

1924. szeptember 18-án Szombathelyen született, 1938-ban a győri vagongyárban lett esztergályos tanonc. Munka mellett végezte el a győri gépipari technikumot, levelezőn az MSZMP Központi Bizottságának Pártfőiskoláját. Nevét 1949-ben ismerte meg az ország, amikor december 21-én Sztálin 70. születésnapjára szervezett műszakban művi körülmények között 41 napi normát teljesített. A Kossuth-díjas sztahanovista esztergályost 1951 őszén nevezték ki a Győri Szerszámgépgyár igazgatójává, majd 1963 tavaszán a Győri Magyar Vagon- és Gépgyár vezérigazgatójává. A „vörös báróként” emlegetett igazgató vezetői kvalitásait, az általa irányított gyárak gazdasági eredményeit senki sem vitatta. Ellenben sok ellenséget szerzett magának nyers modora, bárdolatlan stílusa és sajátos káderpolitikája miatt. Az önköltség csökkentését, a termékek nemzetközi versenyképességének emelését, a gyakran változó piaci igényekhez való igazodást célzó átszervezések Horváth Ede regnálásának egész időszakát jellemezték, amelyek borzolták az emberek kedélyét.

Horváth Ede magánélete feddhetetlen volt, semmivel sem lehetett korrumpálni. Mániákusan szerette a rendet, a tisztaságot, mindig elegáns és pedáns volt – munkájában és megjelenésében egyaránt. Kevés olyan vezető volt Magyarországon, aki hozzá hasonló jelentőséget tulajdonított a munkások szociális ellátásának, a kulturált öltözőnek, mosdónak, a tiszta munkaruhának. A szó igazi értelmében vett barátja nem volt, gondolkodásban, mentalitásban Burgert Róbert állt hozzá a legközelebb. Talán azért, mert életútjuk összes lényeges állomása bámulatos hasonlóságot mutatott. Győr városa is sokat köszönhetett a vagongyár vezetőjének. A stadion, a káptalandombi Rába Járműipari Holding vendégház („Kis Hilton”), az Ifjúsági Ház, a győrújbaráti úttörőtábor, a színház új épülete, a Liszt Ferenc utcai nyugdíjasklub nehezen jött volna létre, ha nincs a vagongyár nagyvonalú támogatása. Horváth Ede sokat tett a Közlekedési, Távközlési és Műszaki Főiskola Győrbe telepítése, az oktatás megszervezése érdekében.

Támogatta a sportot és az evezős tanmedence felépítését. A megyei kórháznak juttatott dotációból orvosi műszereket vásároltak, amely szintén a város és a vagongyár hasznos együttműködésének a bizonyítéka.

Irányításával a győri vagongyár termelési szerkezete gyökeresen átalakult, 1980-ban felhagytak a vasúti járművek termelésével és közúti motoroknak, hajtóműveknek, kamionoknak, nehéztraktoroknak a gyártására tértek át. A vagongyár volt az első olyan magyar gépipari vállalat, amely termékeivel a tengerentúlon is tartós piacra talált. Több cikluson keresztül tagja volt a megyei pártbizottságnak, az Országgyűlésnek és az MSZMP Központi Bizottságának, ahonnan 1966-ban érvényes pártfegyelmi büntetése miatt kihagyták, majd 1970-ben visszavették. Az 1980-as évek végén az USA kivételével a gyár termékeinek összes nagy felvevőpiaca jóformán egyszerre szűnt meg. A szocialista rendszer válságáért, az összeomlással járó vágtató inflációért, a tömeges munkanélküliségért, az életszínvonal és fogyasztás drasztikus visszaeséséért a közvélemény elsősorban a zöld- és vörösbárókat tette felelőssé. A korábban bekebelezett gyárak a Rábáról való leválás érdekében sztrájkolni kezdtek. 1989 végén belátta, hogy további harcnak nincs értelme és nyugdíjba vonult.

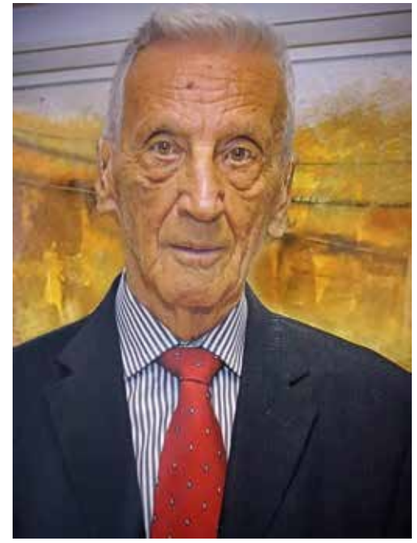
Az általa elindított fejlesztéseknek, profilváltásnak és piacszerzésnek tulajdonítható, hogy a vagongyár, ha lecsökkent létszámmal és kapacitással, lényegében csak a futóműgyárral, de túlélte a rendszerváltást.

Horváth Ede 1998. szeptember 24-én hunyt el. Végakaratának megfelelően hamvait a vagongyár közelében a Mosoni-Dunába szórták. Emlékét ma már csak az ő idejében létesített Papagáj lakótelepen elhelyezett tábla és a 2005-ben alapított Horváth Ede Emlékbizottság őrzi.

Dr. Honvári János

Romvári Ferenc

SZELÍD MAGATARTÁS, EMPATIKUS ERŐ

Négy évig tanult a Győri Bencés Gimnáziumban, majd a Gépipari Technikumi érettségi után szerzett diplomát a BME Gépgyártó Mérnöki Karán.

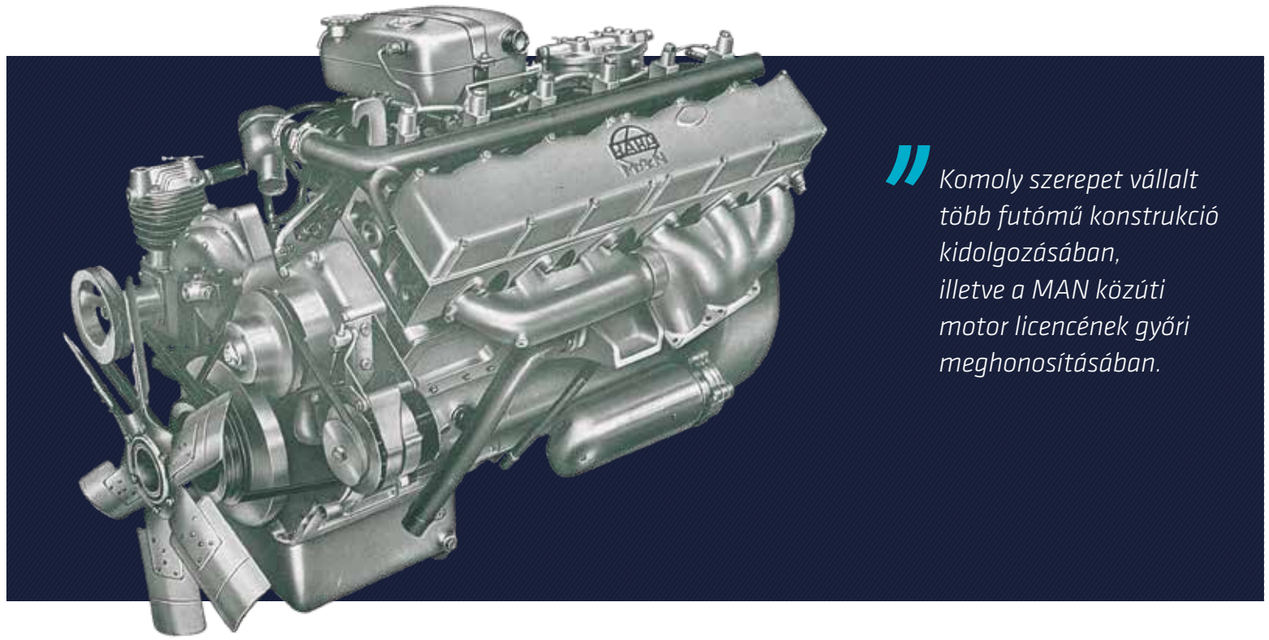
1954. július 1-jén technológusként kezdett dolgozni a Győri Szerszámgépgyárban. 1956-ban a munkástanács őt választotta meg utolsó elnökének, emiatt a Kádár-rendszerben a helyi pártvezetőség fenntartással fogadta és sokáig ellenezte magasabb vezetői funkcióba történő kinevezését. A győri vagongyárral történt egyesítés után műszaki főosztályvezetői és fejlesztési főmérnöki, majd 1967-ben műszaki igazgatói beosztásban dolgozott. Komoly szerepet vállalt több futómű konstrukció kidolgozásában, illetve a MAN közúti motor licencének győri meghonosításában.

Bár munkatársai szerint ő volt az a vagongyári vezető, aki szelíd magatartásával, empatikus erejével a leginkább hatni tudott Horváth Edére, egy alkalommal a numerikus vezérlésű szerszámgépek alkalmazásának kérdésében konfliktusba került a vezérigazgatóval, ezért 1972-ben felmondott és szakmai pályafutását a Kohó- és Gépipari Minisztérium főosztályvezető-helyetteseként folytatta, ahonnan 1974-ben a Csepel Autógyárba került vezérigazgató-helyettesnek. Itt az ugyancsak licencvásárlással meghonosított új sebességváltó gyártásának a megszervezése lett a feladata.

Öt évvel később Horváth Ede visszacsábította a vagongyárba, ezt követően nyugdíjba vonulásáig sok évtizedet dolgozott Győr legnagyobb gyárában műszaki igazgatóként, majd Horváth Ede nyugdíjba vonulása után megbízott vezérigazgatóként, aztán a vezérigazgató általános helyetteseként. Ő adta el az Audinak a torzón maradt 114 ezres repülőtéri csarnokot. A rendszerváltás után részt vett a Rába gyárhoz csatolt és onnan kivált gyáregységeknek vegyesvállalatokká (General Motors-Opel-Rába Szentgotthárd, BPW-Rába Szombathely) történő alapításában. 1991-ben nyugdíjba vonult, de a vezérigazgató tanácsadójaként, majd a Rába Jármű Kft. felügyelő bizottságának elnökeként továbbra is aktívan részt vett a gyár munkájában.

Szoros kapcsolatban állt a győri felsőoktatással, kuratóriumi tagja volt az Universitas-Győr Alapítványnak és lelkes mentora a Practing gyakorlatorientált mérnökképzésnek. 90 éves korában, 2021-ben hunyt el.

Dr. Honvári János

Komoly szerepet vállalt több futómű konstrukció kidolgozásában, illetve a MAN közúti motor licencének győri meghonosításában.

Egyetemünk egyik jelképe

A REKTORI JOGAR

A 2001-ben készített rektori és dékáni láncok, valamint az egyetemi zászló mellett a rektori jogar (paedum) is része az egyetem jelképrendszerének.
A rektori jogart Bardocz Barna győri ötvösművész készítette, s 2007. július 5-én dr. Szalay Gyula, a Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar akkori dékánja mutatta be.
A győri jogar 150 cm hosszú, díszített nemes fa nyél végére erősített, 20 cm legnagyobb átmérőjű, csepp alakú, kékes színű üveggömböt körülfogó, áttört, aranyozott bronz anyagú fejrészből áll. A fejrészen három szimbólum mezőben Magyarország címere, Győr Megyei Jogú Város címere és a Győri Királyi Jogakadémia pecsétjének rekeszzománc képe, alattuk a fejrészen körbefutóan az „Universitas laurinensis de Stephano Széchenyi Nominata" domborított felirat olvasható. A fejrész egyik kezében könyvet tartó, a másik, magasba emelt kezében fáklyát tartó figura látható.
Az egyetemi jogar üvegmunkáinak alkotója Hefter László üvegművész. Bardocz Barna készítette a jogar mellett a Széchenyi István Egyetem rektori és dékáni láncait is.
A rektori jogar az egyetemi ünnepségek meghatározó kelléke. A végzősök a diploma átvételekor, a doktorok az avatáskor az európai egyetemek tradíciói szerint a jogarra tesznek esküt.

Winkler Csaba
c. egyetemi docens
egyetemtörténész

A symbol of our university

THE RECTOR'S SCEPTRE

The Rector's Scepter was created by Barna Bardocz, a jeweller from Győr, and presented on 5 July 2007 by Dr Gyula Szalay, the then Dean of the Ferenc Deák Faculty of Law and Political Sciences.
The Győr scepter is 150 cm long, decorated with a noble wooden handle with a 20 cm diameter drop-shaped bluish glass ball surrounded by a pierced, gold-plated bronze headpiece.
The headpiece bears the coat of arms of Hungary, the coat of arms of the city of Győr and the cloisonne enamel seal of the Royal Academy of Law of Győr in three symbolic fields, with the embossed inscription „Universitas laurinensis de Stephano Széchenyi Nominata" wrapping around the headpiece. On the headpiece is a figure holding a book in one hand and a torch in the other, the latter held aloft.
The glass works on the university sceptre are the work of glass artist László Hefter. Besides the sceptre, Barna Bardocz also made the chains of the Rector and the Deans of Széchenyi István University.
The rector's sceptre is a key feature of university celebrations. Graduates take the oath on the scepter at graduation and doctors at their inauguration, following the tradition of European universities.

Csaba Winkler
Honorary Associate Professor
University Historian

Universitas-Győr Alapítvány

ÖSZTÖNDÍJPROGRAM

Az 1990-ben létrehozott Universitas-Győr Alapítvány 1998-ban indította el ösztöndíjprogramját, amely a kiemelkedően tehetséges, kiváló tanulmányi előmenetelű hallgatók és tudományos munkát folytató oktatók munkáját ismeri el különböző ösztöndíjakkal. Az ösztöndíjak finanszírozásában kiemelt szerepet vállal a Széchenyi István Egyetem és a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány, mellettük pedig számos vállalkozás is csatlakozott adományával az alapítványi célokhoz. A járműves hallgatói csapatok (ART, Szengine, Szenergy) tagjai számos esetben részesültek ösztöndíjban, igazolva az alapítvány kuratóriumának azon szándékát, hogy a legjobb, tanulmányaik mellett jelentős szakmai többlettevékenységet vállaló, az egyetemnek is számos elismerést szerző hallgató részesüljön elismerésben.

Tóth Eszter
kuratóriumi titkár

TIGER

NÉMET NYELVŰ KÉPZÉS

1997 szeptemberében a TIGER nemzetközi program keretében az első egyetemi diplomákat szerezhették intézményünk oktatóinak, oktatási hátterének közreműködésével a jogelőd Széchenyi-főiskola hallgatói.
Meghatározó volt az igény az 1990-es évek közepén a német nyelven kommunikálni tudó, a szakmát „németül" ismerő mérnökök iránt. Mindezen igényeket felismerve a pozsonyi Szlovák Műszaki Egyetem és a Széchenyi-főiskola egy TIGER (Transport Infrastructure in German) nevű oktatási program keretében, az EU Tempus programjának anyagi támogatásával kidolgozta és 1995-től a két intézmény hallgatóira alapozva megvalósította a két éves, német nyelvű közlekedésépítő egyetemi képzés oktatási programját.
A szlovák és magyar egyetemi képzésben résztvevő hallgatók német nyelvterületen tanulmányutakon vehettek részt, egyéni szakmai gyakorlatokat folytattak német és osztrák vállalatoknál, illetve német, osztrák és holland egyetemeken készítették diplomamunkájukat. Az együttműködésben Berlin, Bochum, Hannover, Köln, Bécs, Graz, Delft Műszaki Egyetemeinek közlekedésépítési fakultásai vettek részt.
A program irányítója, koordinátora dr. Koren Csaba professor emeritus (Győr) és dr. Bystrík Bezák ny. egyetemi tanár (Pozsony) volt. Dr. Szepesházi Róbert ny. egyetemi docens a program módszertani vezetőjeként dolgozott.

TIGER

DEUTSCHSPRACHIGER STUDIENGANG

Im September 1997 konnten die Studierenden der Vorgängerinstitution, der Széchenyi-Hochschule, im Rahmen des internationalen TIGER-Programms erstmals einen Hochschulabschluss erwerben. Möglich gemacht hat dies das Engagement der Lehrkräfte und die Nutzung der pädagogischen Infrastruktur unserer Universität.
Mitte der 1990er Jahre bestand ein großer Bedarf an Ingenieuren, die sich auf Deutsch verständigen konnten und das Fachgebiet „auf Deutsch" beherrschten. Als Reaktion auf diese Anforderung entwickelten die Slowakische Technische Universität in Bratislava und die Széchenyi-Hochschule mit finanzieller Unterstützung des EU-Tempus-Programms das Bildungsprogramm TIGER (Transport Infrastructure in German) – ein zweijähriges, deutschsprachiges Hochschulstudium im Bereich Verkehrswesen, das 1995 mit Studierenden beider Einrichtungen an den Start ging.
Studierende aus der Slowakei und Ungarn, die an den Studiengängen teilnahmen, erhielten die Möglichkeit, Studienaufenthalte im deutschsprachigen Raum zu absolvieren, Praxiserfahrungen bei deutschen und österreichischen Unternehmen zu sammeln sowie ihre Abschlussarbeiten an Hochschulen in Deutschland, Österreich und den Niederlanden zu verfassen. An der Zusammenarbeit waren die Fakultäten für Verkehrswesen der Technischen Universitäten in Berlin, Bochum, Hannover, Köln, Wien, Graz und Delft beteiligt.
Leiter und Koordinatoren des Programms waren Prof. em. Dr. Csaba Koren (Győr) und der emeritierte Universitätsprofessor Dr. Bystrík Bezák (Bratislava). Der emeritierte Universitätsdozent Dr. Róbert Szepesházi war als methodischer Leiter des Programms tätig.

SZOBOR IGEN, MOZDONY ÉS HAJÓ NEM

1986-ban, a Széchenyi István név felvételekor az akkori közlekedési miniszter egy Dunajszky Lőrinc által készített szobor másolatát – és plusz két ígéretet adott a győri felsőoktatási intézménynek. A háromból a mellszobor ma is látható.

Ami pedig az ígéreteket illeti...A 424-es gőzmozdonyt Győrig még el tudták volna gurítani. Itt a trélerre rakás és a Révfalui hídon való átvitel következett volna. A híd szerkezete, teherbírása és magasságmérete azonban nem tette lehetővé az áthozását. Tanulmányi vagy klubhajó? A hallgatói „A" klub kiterjesztéseként került elő a balatoni hajó, a vízibusz Aranypartra hozása. Attól kezdve a Mosoni-Duna túl alacsony, vagy túl magas vízállása gátolta a balatoni hajó Győrbe úsztatását. Jelentős ellenzéke is volt a mozdony és a hajó ide kerülésének. A karbantartásának várható magas költségei is fontos érvek voltak.

A végére azért következzen még egy megvalósult szobor: 2019-ben, a XXVI. Akadémiai Nap keretében avattuk a „legnagyobb magyar", az egykori 1848-1849-es forradalom és szabadságharc közlekedés- és közmunkaügyi miniszterének egészalakos bronzmását, amely az Audi Hungaria Zrt., Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata és a Győr-Moson-Sopron Megyei Kereskedelmi és Iparkamara hozzájárulásával valósult meg – az intézmény alapításának 50. évfordulója alkalmából. A Menedzsment Campus előtti sétányon álló műalkotás a Győrben élő szobrászművész, Lebó Ferenc alkotása.

GYŐRI JEZSUITA ÉS KIRÁLYI AKADÉMIÁK

Győrött négy periódusban működött akadémia. A győri felsőoktatás kezdetét jelző 1718-as évtől 1776-ig Győri Jezsuita Akadémia néven, katolikus intézmény volt a térség jeles képzőhelye. A Mária Terézia királynő által 1776. november 7-én megalapított, de tevékenységét csak a következő évben elkezdő állami intézmény 1785. szeptember 11-ig Győri Királyi Akadémia néven működött hittudományi, bölcseleti és jogi fakultásokkal. 1802. november 1-től 1850. július 22-ig jogi és bölcseleti karokkal, majd 1867. október 3-tól a 1892. július 1-jei megszűnéséig jogi karral működött az akadémia.

A ménfői csata

PÉTER A PORFELHŐBEN

1044. július 5. a ménfői csata néven került be a magyar történelembe. Ezen a napon itt ütközött meg a III. Henrik német császár által támogatott Orseolo Péter (volt király) és Aba Sámuel (az akkori király) serege a királyi trónért. Péter III. Henrik császár udvarában készítette elő a köré sereglett főurakkal együtt az Aba Sámuel elleni támadást.

Aba Sámuel csapataira nézve kedvezőtlenül kezdődött az összecsapás. A hatalmas szélvihar porfelhőbe borította a magyar hadvonalat. A nehéz fegyverzetű német csapatok a vihar elültével sem ugrottak széjjel, a nyilaik nagyobb részét már kilőtt magyarok pánikba estek. III. Henrik teljes győzelmet aratott, több magyar seregrész átpártolt a trónkövetelő Péterhez. A csata után Pétert visszahelyezték a trónra.

Hosszú ideig „veszett német"-nek nevezték a ma már Győr városrészeként működő Ménfőt, mivel a németek győzelmük ellenére sok katonát vesztettek.

Szabady János
közgazdász, történész

Egyetemünk jelképe

IKAROSZ

A mű mondanivalója örökérvényű. Több gondolat is fűzhető hozzá. Az egyik a „juventus–ventus" latin mondás, amelynek jelentése: az ifjúság olyan, mint a szél, repülni akar. A másik gondolat, hogy Ikarosz (Icarus) a görög monda szerint Daidalosz nevű apjával, viasszal összeragasztott szárnyakon repülve akart menekülni Krétából. Atyja intelme ellenére azonban Ikarosz oly közel repült a Naphoz, hogy a viasz megolvadt, s ő a tengerbe zuhanva elpusztult. A tanulság: a vakmerőség, az ifjúi hév, a kellő megfontoltság hiánya tragédia okozója lehet.

Az alkotónak, Varga Imrének a szoborral kapcsolatos személyes indíttatása, hogy repülőmérnök, a II. világháborút megjárt katonai pilóta az eredeti szakmája, mielőtt szobrász lett. Mindig készült arra, hogy egy repülő-szobrot alkosson. Ez a szobor az embernek a repüléssel kapcsolatos örök vágyát fejezi ki.

VASÚTI ÁTJÁRÓHÍD A KAMPUSZON

A Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola építésekor a Rába Magyar Vagon- és Gépgyár az 1970-es években gyártott, nevezetes termékét ajánlotta fel, hozta a kampuszra. Az addig főként egyiptomi exportra készített vasúti, II. osztályú személykocsit, annak egyedi példányát építették be átjáró hídként a tanulmányi és a laboratóriumi épület I. emeletei közötti részbe.

A részletes szakmai dokumentáció szerint a tanulmányi épület felől görgős, a laboratórium felöl csuklós alátámasztása van a mintegy 25 méter hosszú hídnak. Ezek az alátámasztások lehetővé teszik a híd dilatációs mozgását. A vasúti kocsit, az átjáróhidat ellátták lehúzható ablakokkal, szellőző berendezéssel, fűtéssel, világítással, belső burkolással.

A leírás szerint az alváz acélból, hegesztett, könnyített kivitelben készült. Az eredetitől eltér, mivel itt nem volt szükség ütköző- és vonóerőt levezető tartókra. A szekrényváz homlokrésze úgy van kiképezve, hogy lehetőség van kétszárnyú lengőajtó beépítésére – olvasható a részletező leírásban. 1976. május 15-én hozták a helyszínre a RÁBA és a győri ÉPFU szakemberei a vasúti kocsit, s emelték be a helyére. A vasúti kocsi könnyített, kisebb tömegű elemekkel jeleníti meg a jeles, győri ipartörténeti gyártmányt, a győri Magyar Vagon- és Gépgyár tradicionális vasúti jármű profilját.

Ülések és belső szerkezeti elemek nélkül, a kocsi elején és végén eredeti ajtókkal működött kezdetben a vasúti híd. A többszöri átalakítás, modernizáció után kívül-belül csinosodott a kocsi.

Az egyetem egyik látványossága, látképi értéke fontos belső útvonal, kedvelt találkozóhely, fotózási pont hallgatóknak, oktatóknak, öregdiákoknak, turistáknak.

Winkler Csaba

HAJÓS ÉS REPÜLŐS TRADÍCIÓK A GYŐRI KÉPZÉSBEN

A hajózási képzés hazai jogelődjének tekintjük az 1774-ben alapított, 1870-ben újra megszervezett, az I. világháború után Magyarország számára megszűnt Fiumei Tengerészeti Akadémiát. A hajózási képzés a mai Fiumében, vagyis Rijekában a jelenben is létezik.

A Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola jogelődjeként jegyzett Felsőfokú Gépjárműközlekedési Technikumban 1966-tól 1974-ig hajózási szak is működött, ahol tengerész fedélzeti hajósokat képeztünk. Az ezt követő másfél évtizedben a KTMF azt szorgalmazta, hogy a közlekedési ágazat egésze számára Győrben képezzék az üzemmérnököket. A közben Győrbe került légiforgalmi irányító szakhoz szerettük volna kapcsolni a Nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskola repülőgépvezetői szakát is. A Pannon Egyetem Mosonmagyaróvári Mezőgazdaságtudományi Karával (így hívták) együttműködve felvetődött mezőgazdasági üzemmérnökök képzésének a gondolata is. Javasoltuk, hogy az oktatás építsen a Rába MVG és a Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát, a megye és a régió nagyobb mezőgazdasági üzemeinek folyami és tengeri szállítási igényeire, támogatására. Az igény talán ma is valós.

Az 1980-as évtized második felét jellemző gazdasági visszaesés miatt a BME megvált a közlekedési szakma több képzésétől. A légiforgalmi irányító szak mellett 1988-ban Győrbe került az eredetileg a főiskola szervezetéhez tartozó hajózási képzés is. A közlekedésmérnöki szakon belül hirdettük meg a folyami és a tengerhajózási szakirányt, a gépészmérnöki szak kínálatában szerepelt a hajógépész szakirány. A hajós képzéseket 1997-ben hirdettük meg utoljára.

A hallgatók az első években tengeri, belvízi és hajógépész szakon tanultak, szereztek diplomát. 1992-től a közlekedésmérnöki és a gépészmérnöki lett a szak, a hajózási terület a szakirány.

A hajózási szakokat, a gépész és az üzemi képzések rivalizálását, a győri tradíciókat már csak a következő, akkor gyakran hallott mondás őrzi: gép nélkül megy a hajó, de hajó nélkül nem megy a gép.

KIÁLLÍTÁS ÉS JACHTKIKÖTŐ TERV GYÖRÖTT

A hajózási képzések térségi megjelenítését erőteljesen segítette az akkor Széchenyi István Műszaki Főiskola néven működő intézményünk parkolójában és aulájában 1991 nyarán rendezett Yacht '91 kiállítás. A programot a Főiskolai Yacht Klub és az IGJ Trade Kft. szervezte. Negyven hazai kiállító mutatta be a hajózáshoz kapcsolódó termékét, szolgáltatását.

A kiállítás társrendezvényén a győri jachtkikötő létesítését is szorgalmazták. A már működő hazai és osztrák kikötők képviselői 1992-től szükségesnek tartották a győri kikötési lehetőség megteremtését. Ezt mérlegelve a győri klub vezetése úgy döntött, hogy megszervezi a klub keretében a kikötő létrehozását. Helyként a legalkalmasabbnak a piactéri (Dunakapu tér) rakpart, gabonatárház melletti részét jelölték meg.

Győr

Győr a kezedben.

Töltsd le most!

| HÍREK |
| PROGRAMOK |
| KÉRDŐÍVEK |
| BEJELENTŐ |
| GYŐRJÁRÓ |
| ELÉRHETŐSÉGEK |
| KÖZGYŰLÉS |
| ÉLŐ PLAKÁT |

Letölthető az App Store-ból

SZEREZD BE: Google Play

www.app.gyor.hu

KONCEPCIÓ
KREATÍVTERVEZÉS
RENDEZVÉNYARCULAT
GRAFIKAI TERVEZ
CATERING
DEKORÁCIÓ
FÉNYTECHNIKA
VETÍTÉSTECHNIKA
LED-FALAK
RENDEZVÉNYSZERVEZÉS
FORGATÓKÖNYV
FELLÉPŐK
TRANSZFER
PARKOLÁS
BIZTONSÁGI SZOLGÁLAT
AJÁNDÉKTÁRGYAK
NYOMDAI ANYAGOK
HELYSZÍNI KOORDINÁCIÓ
SOCIAL MEDIA
SAJTÓKOMMUNIKÁCIÓ
PROGRAMTERVEZÉS
HELYSZÍNVÁLASZTÁS
GISZTRÁCIÓ
VENDÉGMENEDZSMENT
MEGHÍVÓK
SZÍNPADÉPÍTÉS
HANGTECHNIKA
SZÍNPADTECHNIKA
INSTALLÁCIÓK
DÍSZLETEK
LÁTVÁNYTERVEZÉS
PRODUKCIÓK
MŰSORVEZETÉS
HOSTESSEK
PROTOKOLL
ÜLTETÉSREND
RENDEZVÉNYLOGISZTIKA
FOTÓZÁS
ANIMÁCIÓK
PR
VIDEÓZÁS
RENDEZVÉNYLEBONYOLÍTÁS
UTÓKOMMUNIKÁCIÓ

XMEDITOR